עלי ארבעה׳ אצול אחדהא בית הקברות אסור בהנייה ואלת׳אני אין
מערבין אלא לדבר מצוה ואלת׳אלת׳ מצוות לא ליהנות ניתנו ואלראבע
אן שעת קניית העירוב אנמא הי בין השמשות פאד׳א כל מקלוזאן בשעת
קניית העירוב יגוז בבית הקברות ועלי אנהא אסורה בהנאה לאן הד׳י
אלעירוב מצוה ומצוות לא ליהנות ניתנו ור׳ יהודה יקול אן מן יקנה
אלאנסאן עירוב לא יסאל בקי ד׳לך אלשי אלד׳י עירב בו בעד ד׳לך או תלף
פלד׳לך יגוז ענדה אן יקנה עירוב בבית הקברות ורבנן יקולון אן ש׳
אלאנסאן יריד אן יבקי לה אלשי אלד׳י יערב בו ליאכלה מתי מא אחתאג
ולו בעד קניית העירוב פלד׳לך לא יגוז ענדהם אגעאלה בבית הקברות
לאנהא אסורה בהנאה פליס יגוז לה אן ירפע פיהא שי ולא איצ׳א תס
מצוה לאן אלמצוה אנמא הי בשעת קניית העירוב ויבין לך מן הד׳י אן
ליס אלכהן והדה הו אלד׳י יחרמון אלחכמים עליה אגעאל אלעירוב בבית
הקברות כל ישראל איצ׳א ואין הלכה כסומכוס ולא כר׳ יהודה׃
מערבין בדמאי ובמעשר ראשון שניטלה תרומתו ובמעשר שני
והקדש שנפדו והכהנים בחלה ובתרומה אבל לא בטבל ולא במעשר
ראשון שלא ניטלה תרומתו ולא במעשר שני ולא בהקדש שלא
נפדו השולח את עירובו ביד חרש שוטה וקטן או ביד מי שאינו
מודה בעירוב אינו עירוב ואם אמר לאחר לקבלו ממנו הרי זה
עירוב׃ קו אן יגוז אלעירוב בדמאי ובמעשר ראשון שניטלה
תרומתו ובמעשר שני והקדש שנפדו ואן כאן ד׳לך איצ׳א בין׃ ולכן
איצ׳א אבל לא בטבל וג׳ ואן כאן ד׳לך בין ולגואב פי כל ואחד מנהא
ותוביכה עלי אלוגה אלד׳י ד׳כרנא פי ברכות ופי שבת פאלתמסה מן הנאך
ושולח עירובו ביד חרש הו אן ירסלה מעה ליוצלה לה לסוף אלפים
אמה לאן אלכלאם הנא אנמא הו פי עירובי תחומין אמא עירובי
חצירות פתגוז בקטן כמא יבין ומי שאינו מודה בעירוב הם אלכותי
ואלצדוקי אלד׳י לא יקול באלעירוב ואן ארסלה מע אחד האולי אלמסולים

ליוצלה לשבץ כשר ויוצלה אלכשר לסוף אפים אמה פדלך גאיז ובשרט
אן יי אפסול קד וצלה ליד ארגל אלכשר׃ נתנו באילן למעלה
מעשרה טפחים אינו עירוב למטה מעשרה טפחים הרי זה עירוב
נתנו בבור אפלו עמוק מאה אמה הרי זה עירוב נתנו בראש הקנה
או בראש הקונתק כל זמן שהוא תלוש ונעוץ אפלו גבוה מאה אמה
הרי זה עירוב׃ נתנו במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח הרי זה עירוב
ר׳ אליעזר אומ׳ אם אין ידוע שהמפתח במקומו אינו עירוב׃
הדה אלמשנה תחתאג אלי אצול מנהא מא תקדם ומנהא מא לם יתקדם
ואנא אגלבהא כלהא הנא לאן הדה אלבאן מנהא אן רשיות השבת
ארבעה רשות היחיד ורשות הרבים וכרמלית ומקום פטור וקד
חדדנאהא פי אול מסכת שבת ודכרנא אן המוציא מכרמלית לרשות
הרבים או לרשות היחיד פלא ילזמה קתל לכנה אסור משום שבות
ומנהא אן קנית העירוב אנמא הו בין השמשות ומנהא אן ר׳ יעתקד
אן דבר שהוא משום שבות לא גזרו עליו בין השמשות ומנהא אן
אסור להשתמש באילן משום שבות ומנהא אן אלאנסאן אדי עירב
עירובי תחומין יחתאג אן יכון הו ועירובו במקום אחד אעני אן
ימכנה אכל עירובו פי אלמוצע אלדי נתכוון לשבות בו פקט פי אול
פרק ה מן הדה אלמשנה נתנו באילן הו שרט אן יכון אלאילן פיה ארבעה
טפחים על ארבעה טפחים פמא זאד ויכון הו נתכוון לשבות ברשות
הרבים פאן געל אלעירוב פי הדא אלאילן למעלה מעשרה צאר אלעירוב
פי רשות היחיד והו פי רשות הרבים פלדלך אין עירובו עירוב לאנה
ליס ימכנה אכל אלעירוב בין השמשות ואכראגה למקום שביתה פאן
געלה למטה מעשרה צאר אלעירוב פי כרמלית וימכנה אכראגה בין
השמשות לרשות הרבים לאנה משום שבות ועלי אנה איצא ישתמש
באילן ודלך גאיז בין השמשות עלי מדהב ר׳ והדה אלמשנה כלהא אנמא
היא לר׳ וקו׳ איצא נתנו בבור הו אן יכון אלבור בכרמלית ומקום שביתתו

בה למעלה וקונתס הו קציב רקיק תעמל מנה אלרמאח ואסם אלרמח קנדס
וקונתס וקונדס סוא פלכון אלקנה ואלקנתס רקיקין וליס פיהא אחר' נה
על ארבעה צארת מקום פטור פלדלך אדי נתכוון לשבות ברש' הרבים
וגעל פיהא עירובו אפלו למעלה ממאה אמה הריזה עירוב לאנה
ימכנה תנזילה ולו פי אלסבת ואנמא אלגא ר' הנח אן יכון אלקונדס ואלקנה
תלושין ונעוצין ולא יכון מחובר לקרקע ועלי אנה בין השמשות
אלתי הי שעת קנית העירוב וחראם ענדה להשתמש במחובר פי דלך
אלוקת גזרה שמא יקטום אעני איאך יקטע תלך אלקצבה והי מתנה
באלארץ והי איסור סקלה לאנהא תכתלט לה באלקצבה אלמקלועה
מן מנבתהא אלתי יגוז קטעהא וכדלך אלקונדס ומגדל והו אלכזאנה
אלתי יגעל פיהא אלתיאב אדי כאן הנאך אלכיאט לא ימכן חל ד' אלא
מגדלא במפתח או בקטע אלכיאט פאדי תלף אלמפתאח יקול
תנא קמא אנה ימכנה קטע אלכיאט בסכין ואכראג אלעירוב וליס
הו איסור סקלה לאנה מקלקל פי דלך אלקטע ולדלך עירובו עירוב
ור' אליעזר יעתקד אנה אין כלי ניטל אלא לצורך תשמישו ולא יגוז
אכד אלסכין לקטע אלכיאט אלא לקטע אלמאכול פלא ימכן ענדה
אכראג אלעירוב אלא במפתח פלדלך יקול אם אינו יודע שהמפתח
במקומו אינו עירוב והלכה כר' אלדי יקול דבר שהוא משום שבות
בין השמשות לא גזרו ואין הלכה כר' אליעזר: נתגלגל חוץ
לתחום ונפל עליו גל או נשרף או תרומה ונטמאת מבעוד יום אינו
עירוב משחשיכה הרי זה עירוב ואם ספק ר' מאיר אומ' הרי זה
נעשה חמר גמל ר' יוסי ור' שמעון אומ' ספק העירוב כשר אמ'
ר' יוסי העיד אבטולס משום חמשה זקנים שספק העירוב כשר:
קד עלמת אן אלכלאם פי הדה אלפרצאת כלהא אנמא הו פי
עירובי תחומין וקד עלמת אן שעת קנית העירוב אנמא הי בין
השמשות ואלעירוב חאצר יצלח ללאכל לא יסאל ען תלאפה בעד

דלך ואיצא אן אלדי געל אלאנסאן עירובו חית געלה פאן לה ארבע
אמות במקום עירובו ואלעירוב פי וסט אלארבע אמות פקו נתגלגל אלדי
חוץ לתחום הו אן יתדחרג עלי בעד דראעין מן מוצעה אלדי געלה פיה
והי אלדי יציר חוץ לתחום ולא יגוז לה רדה ושרח חמר גמל אנה מתל
מן יקוד גמלא וחמארא ומעני הדי אלמתל אן אלדי יקוד גמלא וחמארא
לא יקדר אן ימשי אחדהמא מן אלאכר מבב [illegible] לאן אלגמל לא ימשי
אלא באן יכון אלדי יקודה מן אמאמה ואלחמאר לא ימשי אלא באן יכון אלדי
יסוקה מן כלפה פאלדי משי אחדהמא וקף אלתאני פלא יסתתב : ועלי מת'
כדלך הדא אלדי יקעלה אלשך פי אלעירוב לא יקדר אן ימשי אלי חית עירב
איצא לאפסאד וקע פי אלעירוב מבעוד יום וליס הו עירוב ולא איצא
יקדר איצא אן ימשי אלפים אמה לכל רוח כמא כאן או לא איצא אלא
פסאד וקע פי אלעירוב משתחשך ועירוב כאן בין השמשות וליס לה
אן ימשי גיר למקום שעירב פיחכם עליה באלאחתיאל פאן כאן מתלא
עירב לימשי אלף דראע פי אלמזרח פקט ותלתה אלאף במערב כמי נבין
פי מא בעד ווקע פי אלעירוב מא וקע מן אלשך פלא ימשי פי אלמזרח
גיר אלף דראע ופי אלמערב אלפין פקט ור' יוסי ור' שמעון יקולאן ספק
העירוב כשר ואנהמא יקולאן העמידו על הזקתן ור' מאיר ורבי
יהודה יקולאן אן תחומין דאוריתא ולהומרא יכון אלחכם פי שלהם
ואסמענה נתגלגל אלדי לם יבק פי מוצעה וכדלך נפל עליו גל אלדי לא
ימכן אכראגה אלא בעד חפר או נתגלגל אלדי ימכן אן תחדה אלריח סוא
ואעלמנא נשרף ליעלמנא קולה הדי אלחכם ענד ר' יוסי אנה מכשיר
ולו נשרף אלדי עדם גמלה ואיצא קוה אלחכם ענד ר' מאיר אנה
מחמיר ולו כאנה תרומה ונטמאת אלתי באקיה פי מוצעהא ועלי
האהא לכנה שך פי נגאסתהא הל אנתגסת מבעוד יום אם לא והל כ'
יוסי ור' שמעון : מתנה אדם על עירובו ואומ' אם באו גוים מן
המזרח עירובי למערב ואם באו מן המערב עירובי למזרח ואם

בק' פי מוצעה פהו סוא
או עכס וכל בעלי כנגד
אלדי לא יתמכן

באן

באו כ׳ [?] ומכאן למקום שארצה אלך לא באו לא מכאן ולא מכאן
הרי זה כבני עירו בא חכם מן המזרח עירובו למזרח בא מן המערב
עירובו למערב בא מכאן ומכאן למקום שארצה אלך לא בא לא
מכאן ולא מכאן הרי זה כבני עירו ר׳ יהודה אומ׳ אם היה אחד מהן
רבו ילך לו אצל רבו שניהם רבותיו למקום שירצה ילך׃
עירובי התחומין אלתי ועדתך בביאנהא הנא אבינהא לך וד׳לך אן
לכל אנסאן אן ימשי אלפין ד׳ראע כארג אלמדינה לאי מוצ׳ע שא
לג׳האת אלארבע לאלשרק ולאלגרב ולאלג׳נוב ולאלשמאל והד׳י הו תחום
השבת פאן אראד אחד אהל אלמדינה אן ימשי אלי אחד אלג׳האת אכת׳ר
מן אלפין ד׳ראע פיחתאג אלי עירוב והד׳י הו עירובי תחומין פאנט׳ר
אלי אי אראד מת׳לא אן ימשי אלי ג׳הת אלמשרק תלת׳ה אלאף ד׳ראע פאנה
עירוב מערב שבת ויבעד ען אלמדינה אלף ד׳ראע ויג׳על אלעירוב
הנאך פכאנה שבת פי ד׳לך אלמוצ׳ע ולה אן ימשי ממקום עירובו
אלפים אמה פאד׳י כאן מן אלגד אעני יום אלסבת או יום אלעיד ימשי אלי
מוצ׳ע אלעירוב ומן מוצ׳ע אלעירוב אלפין ד׳ראע פיכון קד משא
פי ג׳הת אלמשרק תלת׳ה אלאף ד׳ראע ולא יג׳וז לה אן ימשי פי ג׳הת
אלמגרב ג׳יר אלף ד׳ראע פקט לאן אלאלף אלד׳י זאד פי ג׳הת אלמשרק
נקצהא מן ג׳הת אלמגרב וכד׳לך לו ג׳על אלעירוב עלי בעד אלפין
ד׳ראע מן אלמדינה פי ג׳הת אלמשרק לכאן לה אן ימשי אלי ג׳הת אל משרק ארבעה אלאף ד׳ראע ולא ימשי אלי ג׳הת אלמגרב
אלמגרב ולו ד׳ראע ואחד לאנה קד אזאל אלאלפין בג׳מלתהא מן אלמגרב
וזאדהא פי אלמשרק וכד׳לך ינקץ עשר אד׳רע ועשרין ומאיה
ואי מקדאר שא עלי אלצפה אלתי ד׳כרנא כל מא זאד פי ג׳הה נקצה
מן אלג׳הה אלאכ׳רי אלמקאבלה להא חתי ינתהי אלי אן יג׳על אלארבעה
אלאף כלהא פי ג׳הה ואחדה פאחפט׳ הד׳י אלמעני ולא תלג׳י אלי תכרירה
פי כל מוצ׳ע פאנה כת׳יר אלדור פקאל הנא אנה יג׳וז לאלאנסאן יתתע [?]
פי אלעירוב ויעמל מערב שבת שני עירובין ויג׳על אחדהמא ער׳

בעד אלפין דראע מן אלמדינה פי אלמגרב ואלאכר עלי בעד אלפין פי גהה
אלמשרק וישתרט ויקול אם באו גוים מן המערב פנמשי ארבעה
אלאף דראע במזרח מעתמד עלי אלעירוב אלדי פי אלמזרח וכדלך אם
באו מן המזרח פנעתמד עלי אלעירוב אלדי פי אלמערב ליהרב מן אלגוים
וכדלך אם בא חכם מן המזרח יעתמד עלי אלעירוב אלדי פי אלמזרח ליצל
אלי דלך אלחכם פאן הרת אלחאלת מן אלגהתין גמיעא למקום שירצה
אלך יעני יעתמד עלי אי עירוב שא פאן לם יחדת חאדת הריני כבני
עירי יעני אנה ימשי אלפים אמה לכל רוח פקט וילגי אלשני עירובין ור'
יהודה ירי אנה יצל רבו צרורה ועלי אן אלאכר חכם וליס לה אלאכתיאר
אן ימצי לאיזה מקום שירצה והחכמים יקולון לא ירו דלך לאן קד
יכתאר אלאנסאן לקא צאחבה קבל לקא אסתאדה ואין הלכה כר'
יהודה: ר' אליעזר אומ' יום טוב שהוא סמוך לשבת בין מלפניה
בין מלאחריה מערב אדם שני עירובין ואומ' עירובי הראשון למזרח
והשני למערב הראשון למערב והשני למזרח עירובי בראשון והשני
כבני עירי עירובי בשני והראשון כבני עירי וחכמ' אומ' או מערב
לרוח אחת או אינו מערב כל עיקר כיצד יעשה מוליכו בראשון
ומחשיך עליו ונוטלו ובא לו ובשני מחשיך עליו ואוכלו ובא לו
נמצא משתכר בהליכתו ומשתכר בעירובו נאכל בראשון עירוב
לראשון ואינו עירוב לשני אמר להם ר' אליעזר אי אתם מודים לי שהן
שתי קדושות: ר' אליעזר יעתקד אן שבת ויום טוב שתי קדושות
הן ואן כל ואחד מנהמא מנפצל מן צאחבה פלדלך יגוז ללאנסאן
אן יעמל שני עירובי תחומין מערב יום טוב אן כאן יום טוב יום אל
גמעה או מערב שבת אן כאן יום טוב יום אלאחד ויגעל אלעירוב אל
ואחד פי אלמערב ואלתאני פי אלמזרח ויעתמד עלי אחדהמא פי יום טוב
ועלי אלתאני פי אלסבת אן יעמל עירוב פי אחדי אלגהאת יעתמד עליה
פאחד אליומין ופי אליום אלתאני יכון כבני עירו ימשי חית להם אן

או מערב לשני ימים או אינו מערב כל עיקר כיצד

ימשו

ימשוא ולה אלי אר פי הדה אלוגוה כלהא ואלחכמים יקולון קדושה אחת
הן פלדלך ליס לה אן יערב גיר פי גהה ואחדה לאליומין גמיעא וקו' אל'
חכמים הנא פי הדה אלמשנה אנמא הו מתל אחתגאג עלי ר' אליעזר
ותקריר חגתהם אנהם קאלו לה כמא אן אלאנסאן לא ימכנה אן יערב פי
אליום אלואחד חציו למערב וחציו למזרח בל אנמא יערב לרוח אחת
פקט או אינו מערב כל עיקר כדלך איצא פי שני ימים אמא יערב
לרוח אחת פי אלשני ימים או אינו מערב כל עיקר לאנהם יחסבונהמא
קדושה אחת לחומרא ויחסבונהמא שתי קדושות איצא למעני
תלזימה תכריר אלעירוב כמא תרי פי מתאלהם ואלאצל ענדנא מן עירב
בפת בראשון ואראד אן יערב בפת בשני יחתאג אן יערב בדלך אל
עירוב בעינה ולדלך נוטלו ובא לו והדי אנמא ימכן אדי כאן יום
טוב ערב שבת הו אלדי ימכנה אן יחמל אלעירוב יום אלכמיס ומחשיך
עליו ויגיבה ויחמלה מן אלגד אלדי הו יום טוב ויחשיך עליו ויאכלה
לאנה שבת ולא ימכנה אגאבתה אמא אדי כאן יום טוב אחר שבת
פקבילה אן יתרכה הנאך מערב שבת פי מוצע מצאן ויבקי הנאך
חתי אלי לילה אלאחד אלתי הי לילה יום טוב פלמא סמעהם ר' אליעזר
אנהם אחוגו אלי תכריר אלעירוב קאל להם מודים אתם לי שהן שתי
קדושות ולולא דלך לכאן יגזיה אן יחשיך עליו בראשון והם אנמא
יחכמון לחומרא כמא דכרת לך והלכה כר' אליעזר פי אעתקאדה
אנהא שתי קדושות ואן לה אן יפעל כל מא דכר ואלדי אוגב אלא
עז עמל אלעירוב פי יום טוב לשבת לאן אלאצל ענדנא אן יום טוב
מכין לשבת כמא נצ'ין פי מסכת ביצה פלדלך נערב לשבת מערב יום
טוב׃ ר' יהודה אומ' ראש השנה שהיה ירא שמא תתעבר מערב
אדם שני עירובין ואומ' עירובי הראשון למזרח והשני למערב
הראשון למערב והשני למזרח עירובי הראשון והשני כבני עירי
עירובי השני והראשון כבני עירי ולא הודו לו חכמים׃ יום

אלשך אנמא כאן ענדהם ענדמא כאנו יעמלון באלרויה והו יום תלתין
מן אלול פאנה אן טהר הלאל לילה תלאתין כאן אלול מן תסעה ועשרין
וכאן אלול חסר ואן לם יטהר לילה תלאתין כאן אלול מן תלאתין יומא
וכאן אלול מעובר ויכון ראש השנה יום ואחד ותלאתין לאלול פיקול
ר' יהודה אנה יעמל יום תסעה ועשרין מן אלול שני עירובין אן אראד
אלד וליס ידרי אלגדא יכון ראש השנה אם בעד גד וקד רבמא יריד
אלמשי גדא למזרח ובעדה למערב וישתרט באי שרט שא אמרה
אן יגעל עירוב ליום תלאתין לגהה וליום ואחד ותלאתין לגהה אכרי
או יגעל עירוב אחד ליומין לגהה מן אלגהאת ואליום אלתאני מבני עירו
לה אלכיאר פי דלך כלה לאנה שך פי אלקדושה והלכה כר' יהודה פי הדי
אלקול אמא אליום פי שני ימים שלראש השנה אלדין נעמל פלא יגוז
תבעיץ אלעירוב פיהא לאנהא קדושה אחת ואלאצל ענדנא פיהמא
אנהמא כיומא אריכא אמא סאיר שני ימים טובים שלגליות פהמי
שתי קדושות ויגוז פיהמא כל מא דכר ר' יהודה מן תבעיץ אלעירוב:
ועוד אמ' ר' יהודה מתנה אדם על הכלכלה ביום טוב ראשון
ואוכלה בשני וכן ביצה שנולדה ביום טוב ראשון תאכל בשני ולא
הודו לו חכמים: אלאצל ענדנא אנה לא יגוז אכראג אלתרומה
ואלמעשרות פי יום טוב וסיבין דלך פי מוצעה פמתאל קול ר' יהודה
אנה אן כאנת בין ידיה סלתין מן טבל פישיר אלי אלסלה אלואחדה
ולנסמהא אלאולי ויקול פי יום טוב ראשון אן כאן אליום חול אלדי יגוז
פיה אכראג אלתרומה ואלמעשרות פהדה אלסלה אלאולי תרומה
ומעשרות עלי אלסלה אלתאניה ויגוז אכל אלתאניה ואן כאן אליום
קודש פכלאמי זור ומן אלגד איצא יקול אן כאן אליום אלאול חול פהדה
אלסלה בעינהא אלתי אשרת להא אמס הי תרומה ומעשרות עלי אל
סלה אלתאניה ויחל אכל אלתאניה ואן כאן אליום קודש פכלאמי זור
ויגוז לה אכל אלסלה אלתאניה פי יום טוב שני באלצרורה לאנהמא

אן

כיף ידרך ד׳לך אד׳ אלכלאם פיה יטול וימתד ולא יט׳פר מנה בטאיל
אלא מן יעלם הנדסה וידרי מית׳ ילזם מן אלתנאסב פי אלמתלתאת אל-
מתשאבהה וכיף יכ׳רג אצ׳לע אלמג׳הול מעלומא אד׳י עלמת אצ׳לאע
אכ׳רי מעטיה ואלד׳י ישארך פי אלהנדסה אד׳א פהם הד׳י יט׳ר הד׳י אלמעני
קריבא ולא יחתאג פיה תטויל ואעלם אן הד׳י אנמא לם יכון מוקף
מחיצות עלי מא ינבגי לאנה לו כאן כד׳לך לגאז ענד רבן גמליאל תח-
הבוט ולו לם יכון בתוך התחום עד שלא חשיכה עלי מא כאן עלמת
מן מד׳הבה פי דיר וסהר אלד׳י יקול מהלך את כולה וכד׳י כאן מן ירושלמי׃

מי שיצא ברשות אמרו לו כבר נעשה מעשה יש לו אלפים אמה
לכל רוח אם היה בתוך התחום כאלו לא יצא שכל היוצאין להציל חוזרין
למקומן׃ יריד בקולה ברשות אבאחה אלשריעה אמא לעמל
מצוה או להציל מיד הגייס ומיד הנהר פאד׳י קיל לה קד אנקצ׳א אלשי
אלד׳י כ׳רגת לתפעלה פלה אן ימשי מן מוצ׳עה אלד׳י כאן פיה ענד מא קיל
לה כבר נעשה מעשה אלפים אמה לכל רוח פאן כאן בינה ובין אלמוצ׳ע
אלד׳י שבת פיה אקל מן ארבעה אלאף ד׳ראע אלתי אד׳י משא אלפים אמה
ממקומו כמא קלנא בקי בינה ובין מוצ׳ע שביתתו אקל מן אלפים וחצל
בתוך תחום שלו אלד׳י כאן לה מערב שבת פלה אן ימשי חתי יצל אלי
מוצ׳ע שביתתו ויהלך ממנו אלפים אמה לכל רוח כמא כאן מן קבל
והד׳א הו מעני קו׳ ואם היה בתוך התחום כלו לא יצא ואמא קו׳ שכל היוצאין
להציל חוזרין למקומן פליס הו אסתדלאל עלי שבה מא תקדם מן אל-
חכם ואנמא הו חכם אכ׳ר פיה תכ׳פיף עלי מא כ׳רג באבאחה שרעיה
פאסתדל בה עלי אלתכ׳פיף איצ׳א עלי מן יצא ברשות וד׳לך אן מן כ׳רג
לינצר אקואמא מן ישראל והד׳א הו מעני להציל פאביח לה אעני אלנא-
צרין אן ירגעוא בסלאחהם חתי יצלוא אלי מואצ׳עהם וכמא קאלו חוזרין
בכלי זינן למקומן׃ מי שישב בדרך ועמד והרי הוא סמוך
לעיר הו׳ ולא היתה כוונתו לכן לא יכנס דברי ר׳ מאיר ר׳ יהודה

אומ׳ יכנס אמ׳ר׳ יהודה מעשה היה ונכנס ר׳ טרפון בלא מתכוין׃ ר׳
מאיר יקול אנה למא לם יעלם אנה קריב מן אלמדינה ואנה בתוך התחום
פלם יעול עלי דכול אלמדינה ולא קנה שביתה בעיר פליס לה אן ימשי גיר
אלפים אמה לכל רוח מן מוצעה חית אנתהא אכר אלתחום מן אלמדינה ימשי
ולא יגוז לה אן ימשי אלמדינה כלהא ור׳ יהודה יקול אנה ואן לם יעול
עלי דלך אד׳ והו בתוך התחום קד קנה שביתה בעיר מע אהלהא פלה
וימשי וידכל אלמדינה בגמלתהא וימשי חוצה לה אלפים אמה לכל רוח
והלכה כר׳ יהודה׃ מי שישן בדרך ולא ידע שחשיכה יש לו
אלפים אמה לכל רוח דברי ר׳ יוחנן בן נורי וחכמ׳ אומרין אין לו אלא
ארבע אמות ר׳ אליעזר אומ׳ והוא באמצען ר׳ יהודה אומ׳ לאיזו רוח שירצה
מודה ר׳ יהודה שאם בירר לו שאינו יכול לחזור בו׃ ר׳ יוחנן בן
נורי יקול נכסי הפקר אין קונין שביתה במקומן ולא סביל תנקל גיר
אלפים אמה לכל רוח וכדלך אלאנסאן אד׳י לם תכון לה דעת בשעת הערוב
אעני אן יכון נאימא יצאר מתל נכסי הפקר אלתי אין להן דעת בעלים
ויש לו אלפים אמה לכל רוח ואלחכמ׳ יקולון נכסי הפקר אין קונין שביתה
במקומן בל כל מן צחת לה ומלכהא ימשיהא חית לה אן ימשי והדי
הו מעני קולהם כרגלי כל אדם פלדלך אלאנסאן אדי כאן נאימא בשעת
הערוב וצאר מתל נכסי הפקר אלתי ליס להא דעת לא קנה שביתה ולא
ימשי גיר פי ארבע אמות והלכה כר׳ יוחנן בן נורי פי כלאמה הנא פי אדם
ישן והלכה כחכמים פי נכסי הפקר אנהא כרגלי כל אדם לאן דלך תכפיף
ואכדנא אלתכפיף מן אלמדהבין׃ היו שנים מקצת אמותיו של זה לתוך
אמותיו של זה מביאין ואוכלין באמצע ובלבד שלא יוציא זה מתוך שלו
לתוך של חבירו היו שלשה והאמצעי מובלע בינתים הוא מותר עמהן והן
מותרין עמו ושנים החיצונים אסור זה עם זה׃ אמ׳ר׳ שמעון למה הדבר
דומה לשלוש חצירות פתוחות זו לזו ופתוחות לרשות
הרבים ועירבו שתיהן עם האמצעית היא מותרת עמהן

אן כאן אליום אלתאני הו אלקודש פכלאמה פי אליום אלאול עאמל ואן כאן
אליום אלאו׳ הו אלקודש פכלאמה פי אליום אלתאני עאמל וכדלך ביצה
שנולדה בראשון תיאכל בשני עלי הדי אלקיאס איצא לאנה אן כאן
אלראשון הו אלקודש פאליום אלתאני חול ויחל אכלהא ואן כאן אליום אלת׳
תאני קודש פאלאול חול ואלחול הו אלדי הכין ליום טוב עלי מא סיבין
ויתבין פי מסכת ביצה והדי כלה אנמא הו באעתקאדה אנהא שתי
קדושות ואסמעה הדה אלתלאת פרצאת ליעלמך קוה׳ מדהבה
אנה יגעלהא שתי קדושות למנע אלעירוב אלדי לא יתנאול שייא
מן אלעמל וכדלך למנע אלכלכלה ולא יגזור איאך יפריש ממנה
תרומה פי אחד אליומין וכדלך למנע אלביצה ולא יגזור איאך יאכל
נולד ביום טוב ודלך חראם כמי יבין פי ביצה וקד ביינת לך אנה ר׳
כל׳ יהודה פי הדה אלאשיא כלהא פי סאיר שני ימים טובים לאנהא
שתי קדושות אמא פי שני ימים טובים שלראש השנה פליס לאנהא
קדושה אחת׃ ר׳ דוסא בן הרכינס אומר העובר לפני התיבה
ביום טוב שלראש השנה אומר החליצנו יי׳ אלהינו את יום ראש
החדש הזה אם היום אם למחר ולמחר הוא אומר אם היום אם לאמש
ולא הודו לו חכמים׃ ר׳ דוסא צמן פי הדי אלקול מדהבין אחדהמ׳
אנה מזכיר שלראש חדש פי ראש השנה ואלתאני אנה יסתתני פי
ראש השנה אם היום אם למחר ואלאצל ענדנא מא דכרת לך אן שני
ימים טובים שלראש השנה קדושה אחת הן ולא יגוז פיהמא אל׳
אסתתנא ואלעלה פי דלך איאך תסתכף אלעאמה באחד אליומין אדי
סמעא אנה שך וראעינא הדי פי ראש השנה לאנה ולו פי זמאן אל׳
רויה קד יעמל ראש השנה שני ימים עלי אלאכתר ואלאצל איצא
ענדנא אן לא ידכר ראש חדש פי צלאה׳ ראש השנה בל אומר
זכרון אחד ועולה לכאן ולכאן וקאלו בכסא ליום חגינו חג שראש
החדש מתכסה בו׳ פקד באן לך אן קול רבי דוסא מרפוע בגמלתה׃

פרק ד'

מ' שהוציאוהו גוים או רוח רעה אין לו אלא ארבע אמות החזירוהו כאלו
לא יצא הוליכוהו לעיר אחרת נתנוהו בדיר או בסהר רבן גמליאל
ור' אלעזר בן עזריה אומר' מהלך הוא את כולה ר' יהושע ור' עקיבה
אומרין אין לו אלא ארבע אמות מעשה שבאו מפרדיסין והפליגה
ספינתן בים רבן גמליא' ור' אלעזר בן עזריה הלכו את כולה ר' יהושע
ור' עקיבה לא זזו מארבע אמות שרצו להחמיר על עצמן:
רוח רעה יסמון כל פסאד ילחק מן אלאנסאן כאן סבבה מא כאן יע'
ואל' מא כרג אלאנסאן חוץ לתחום באכתיארה אין לו אלא ארבע אמות
ולו רד בגיר אכתיאר וכדלך אן כרג בגיר אכתיאר ורגע באכתיארה
ופרדיסין אסם מוצע והפליגה אסם משי אלבחר ואעלם אן ר' עקיבה
ור' יהושע אנמא כלפא לרבן גמליא' ור' אלעזר בן עזריה פי ספינה מרסיה
אתי תשבה דיר וסהר אמא ספינה מאשיה פיגוז ענד אלכל אן ימשיהא
כלהא ולדלך קא' שרצו להחמיר על עצמן לאנה גאיז ולו ענדהמא
אן ימשיהא כלהא ועלת אכתלאפהם אן ר' עקיבה ור' יהושע יקולאן
אן אגות לה אן ימשי דיר וסהר אתי להא מחיצות כדלך ימשי פי
בקעה אן געל פיהא וליס לה אן ימשי פיהא גיר ארבע אמות פר
הרמאן דיר וסהר ללא תכתלט בבקעה ורבן גמליא' ור' אלעזר לא
יראוא בהדה אלגזירה והלכה כרבן גמליא' ור' אלעזר בן עזריה פי גמיע
אקואל: פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שחשיכה אמרו לו לרבן
גמליא' מה אנו לירד אמר להם מותר שכבר הייתי מסתכל והיינו
בתוך התחום עד שלא חשיכה: יקרא לנמל לנמין והו אלמרסא אתי
תרסא פיה אלספן וקו' הייתי מסתכל דלך באלה לאנה ימכן מערפה
בעד אי מוצע שית ממא ידרכה אלבצר באלאת יעמלהא אלמהנדסון
וקד ידרך דלך בעצאדה' אלאצטרלאב ולם ארא באתטויל פי דכר

אלמשרק ואכביר פעל קדר אדרג ואבעד יד' אלרתפאע פתערב כל דרגה פי ד'
מילא או ע' מיל פיך דלך:

כיף

והו אלשקה ואתעב מתגדין ינגרד פילומיה גב אמה ופיה דפא ש'
לכונה מתקון פיערק אלדי ידכלה ואלתעריך פי אלסבת חראם אסקטוויון
אלקי והי לפצה מרכבה מן אלפאט סריאניה אפיק טפי נון שרחה
אכרג אלטבין מן אלכבז יענק אלטעאם ואכראגה מן אלמעדה ובשרט
אן ישרב מקיי הו אלדי יחרם אמא אן ישרב מקיי הו אלדי יחרם אמא
אן יולג אצבעה פי חלקה אלא אן יקרף ממבאה מעצבין רד כרז אלצלב
ותצפיהא פהו כמן יבנא אמא תקמיט אלצבי פחלאל וקו אין מחזירין
השבר אינה הלכה כל אלקטוע מחזירין [illegible] השבר נפרקה ידו חוז
רגלו אנפכת ואנקלעת:

פרק שלשה ועשרים

דם מחבירו כדי יין וכדי שמן ובלבד שלא יאמר הלויני
וכן אשה מחברתה ככרות אם אין מאמינו מניח טליתו אצלו
ועושה עמו חשבון לאחר שבת וכן ערב פסחים בירושלם שחל
להיות בשבת מניח טליתו אצלו ואוכל את פסחו ועושה עמו
חשבון לאחר יום טוב׳ אלעלה פי תחרים קן הלויני אי ליך
יכתב ובק ייה׳ אכלאם בין מפהום׳ מונה אדם את אורחיו
ואת פרפרותיו מפיו אבל לא מן הכתב ומפיס עם בנו ועם בני
ביתו על השלחן ובלבד שלא יתכוין לעשות מנה גדולה כנגד
מנה קטנה משום קוביה מטילין חלשים על הקדשים ביום טוב
אבל לא על המנות׳ עלת תחרים ע׳ דהם מן הכתב ש׳
איאך יקרא ארסתיל פי אלסבת ודלך חראם לאן כל מא עדי כתב
אלנבווה או תפסירהא לא יגוז קראתה פי סבת או עיד ולו כאן פיה
גיר דלך מן אלחכם ואלמעארף ופיים אלתקאריע ותקדיר הדה אלמשנה
הכרי ומפיס עם בניו ועם בני ביתו על השלחן בשבת אבל לא עם
אחר ובחול מוגר להפיס עם אחר ובלבד שלא יתכוון לעשות

מנה גדולה כנגד מנה קטנה משום קוביא וקוביא אסם ואקע עלי כל
נוע מן אלעאב אלמצטלח עליהא ליאכד אלאנסאן מן מאל צאחבה
שי באצטלאח דלך אלעב מתל אלנרד ואלשטרנג ואלפצוץ וגיר
דלך ממא שאבההא ולם נחרם דלך עלי בנו ובני ביתו לאן
בינהם אלמסאמחה פי הדי אלקדר ותלשים נוע מן אלקרעה והו אן
תגמע אשיא מתבאינה אלצור עלי עדד אלאשכאץ ויפרץ כל
ואחד מנהם לנפסה שיא ואחדא מן תלך אלאשיא ויעטונהא לשכץ
מגהול במא אצטלחו עליה ליגעל שיא מן תלך אלאשיא עלי כל
קסם מן קסום אלקדשים ואביח דלך ביום טוב לאן אלחרם עלי אכלהא
ואלקסם אלאופר פיהא מצוה וקו׳ אבל לא על המנות יריד בה
שלחולין אנהא לא יתקארע עליהא כדלך ביום טוב ולפצ׳ה
עבראניה חולש על גוים׃ לא ישכור אדם פועלים בשב׳
לא יאמר אדם לחבירו לשכור לו פועלין ואין מחשיכין על התחום
לשכור ולהביא פירות אבל מחשיך הוא לשמור ומביא פירות
בידו כלל אמר אבא שאול כל שאני זכאי באמירתו רשאי אני
להחשיך עליו׃ אכל מגמועין אן יגוז ללאנסאן אן יקול
לצאחבה שמור לי פירותי שבתחומך ואני אשמור לך פירותיך
שבתחומי פכמא יגוז לה אן יאמר צאחבה בשמירה כדלך יגוז
לה אן יחשיך לשמור והדא הו מעני קו׳ כל שאני רשאי באמירתו
רשאי אני להחשיך עליו׃ ומעני להחשיך על התחום אן ימשי
אלי אכר תחום שבת ויגלס הנאך חתי יכרג אלסבת פיפעל אלאמר
אלפלאני וקד עלמת אן יחרם עלינא פי אלסבת אלכלאם ואלחרכה
ואלסעי פי מא נפעלה בעד אלסבת ממא חרם עלינא פעלה פיהא
ונהאר כמא בין אלנבי פי קו׳ ממצוא חפצך ודבר דבר ובין אינה
אנה יחרם עשות חפציך ביום קדשי לא יכון פי דלך חסנה פתק׳
חינאד חפצי שמים מתל אלכלאם פי כטבה אלזוגין ותעלים תו׳

אלצאין

וזית׳ כ׳ יבר מורים אן היוצא מהן אסיר ושאר פירות מא עדא
ענב׳ ט׳ וזיתים ותותים ורמונים הכל מודים אן היוצא מהן מותר
ול׳ הכניסן למשקין ואכ׳תלאפהם פי תותים ורמונים אחכמים
חקוהא בזיתים וענבים לאן מן שאן אנאס יעתצרוהא כענבים
ור׳ יהודה נווע אחכם כמי תר׳ והלכה כרבי יהודה והלכה כרבי
אלעזר׃ כל שבא בחמין מלפני השבת שורין אותו בחמין
בשבת וכל שלא בא בחמין מלפני השבת מדיחין אותו בחמין
בשבת חוץ מן המליח הישן וקוליאס וספנן שהדחתן היא
גמר מלאכתן׃ יקול אן כל מא טבך קבל אלסבת תסכינה
רק ורפע פי חאל נקעה פי אלמא אלסכן פי אלסבת וכל מא לם
קבל אלסבת פלא יגוז נקעה בל גסלה באלמא אלסכן פקט גיר
אלממלוח אלעתיק ונוע מן אלחות רקיק אלקשר והו
יתסמא קוליאס האספנן לאנה מא אן גסלא באלמא אלסכן צלח
ללאכל ויציר כמן טבכהמא פי אלסבת׃ שובר אדם את
החבית לאכול ממנה גרוגרות ובלבד שלא יתכוין לעשותה כלי
אין נוקבין מגופה של חבית דברי ר׳ יהודה ור׳ יוסי מתיר לא
יקבנה מצדה אם היתה נקובה ולא יתן עליה שעוה מפני
שהוא ממרח אמ׳ ר׳ יהודה מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי
בערב ואמ׳ חוששני לו מחטאת׃ לא יקבנה מצדה
יעני אלאביה ושעוה אלקיר ממרח ימלס וכאד אן ילזם ר׳ יוחנן
חטאת להד׳ אלד׳ נתן שעוה על פי הנקב והלכה כר׳ יוסי׃
נותנין תבשיל לתוך הבור בשביל שיהא שמור ואת המים היפים
ברעים בשביל שיצנו ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו מי
שנשרו כליו בדרך מהלך בהן ואינו חושש הגיע לחצר החיצונה
שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם׃ כאן יקוס בלצא אנה
לא יתן לתוך הבור הדרא אן ינזל אלכלי פיקעד אלביר ואתי לאשווי

גומות וכדלך כאן יקוס באבא אנה לא יתן צונן בחמה גזרה שמא
יטמין ברמץ פאעלמנא בגואז דלך כלה וקד מא ישאבהה ו[illegible]ן
כאן בין והו קו' ואת המים היפים ברעים' גשרו כלין וקעת פי שמא
שוטחן ינשרהא אבל לא כנגד העם ללא יתהם אנה גסלהא פי
אלסבת והדי אלתם מרפוע ולא סביל לנשרהא לאן אלאצל ענדנא
כל מקום שאמרו מפני מראית העין אפלו בחדרי חדרים אסור׃

הרוחץ במערה או במי טבריה מסתפג אפלו בעשר
לונטיות ולא יביאם בידו אבל עשרה בני אדם מסתפגין בלונ'
טית אחת פניהם וידיהם ורגליהם ומביאין אותה בידם׃
הדי אלמסתחמים אנמא הו פי מכאן יחלל לה אן ינקל מנה [illegible]
ומן ביתה אליה מתל אן יכון בחצר או במדינה ויכון תם עירוב ו[illegible]
מא יחדר גיר איאך יעצר אלתוב אלדי יתגפף בה אלדי אבתל וח[illegible]
יגיבה והו גאף פאדי קלנא לה לא סביל לך תכרג הדי אלתגפף מן
מכאן אלאסתחמאם תרכה תם ולא יבאלי כאן מבלול או גאף פקט או
לו תגפף בעשרה' ארדיה אלתי ארדא אלאכיר בלא מחאלה ליס פיה ש
מא מן חית יחתאג אן יעצר ולו עצרה לם יכרג מנה שי לכן לא
יביאם בידו איאך יגיב אלאולי וישחוט אותה ואדי כאנו כתירין
זאת אלגזרה לאן יכבר בעצהם בעצא פלדלך יגיבון ארדא אלדי
יתגפפון בה ועלי אנה מבלול לאן כתירין תגפפוא פיה והדה אל
אלמשנה מדפועה ואלקטוע או ולו אלואחד יגיב רדא תגפיפה פי ידה'

סכין ומתמשין אבל לא מתעמלין ולא מתגרדין אין
יורדין לפילוקמה ואין עושין אפקטפיזון בשבת אין מעצבין את
הקטן ואין מחזירין את השבר מי שנפרקה ידו או רגלו לא יטרפם
בצונן אבל רוחץ כדרכו ואם נתרפא נתרפא׃ סכין יתדאהן
באלזית ומתמשין יתדלך והו משתק מן משה והו אלגבר ואלגר יעצ
יגר איד עלי אלגסם ויסלך עליה מתעמלין ידתאץ משתק מן עמל

יחו

אלצביאן עלם או כתאבה או צנאעה פאן אלסעי פי דלך כלה מצוה:
מחשיכין על התחום לפקח על עסקי הכלה ועל עסקי המת
להביא לו ארון ותכריכין גוי שהביא חלילין בשבת לא יספר בהן
ישראל אלא אם כן באו ממקום קרוב עשו לו ארון וחפרו לו קבר
יקבר בו ישראל ואם בשביל ישראל לא יקבר בו עולמית: לפקח
ליבחת עסקי אסבאב ארון נעש ותכריכין אכפאן: חלילין אלאת
מגוופה תנגם פיהא נגם ענד אלבכא לתתיר אלחזן: וקו ממקום קרוב
מן דאכל אלמדינה אמא מן לם תכן מעה פי אלמדינה פלא יחל אלחזן
בהא איאך מחוץ לחומה באו אלדי הו רש׳ הרבים וקו פי אלארון ואל
אם בשביל ישראל לא יקבר בו עולמית לשהרה׳ אמרה
מיע אהל אלמדינה וכל מא אבתנאה ממא פעל אלגוים פי שבת
ל התי ימתין למוצאי שבת בכדי שיעשו וכדלך הדא אל
חלילין מע כונה ראינאהא גאת פי אלמדינה ימתין בכדי שיבואו
ממקום קרוב: עושין כל צרכי המת סכין ומדיחין אותו
ובלבד שלא יזיזו בו אבר ושומטין את הכר מתחתיו ומטילין אותו
על החול בשביל שימתין קושרין את הלחי לא שיעלה אלא שלא יוסיף
וכן קורה שנשברה סומכין אותה בספסל או בארוכות המטה לא
שתעלה אלא שלא תוסיף: אין מאמצין את המת בשבת ולא
בחול עם יציאת הנפש וכל המאמץ עם יציאת הנפש הרי זה שופך
דמים: אלדי אזא מא תחתה מן אלתיאב נמצא מוטל על החול
והדי הו גרצה פי קו ומטילין אותו על החול לא אן ירפע ויגעל עלי
אלארץ לאנה קד אשתרט פי גסלה ובלבד שלא יזיזו בו אבר לאן
טלטול אלמת בשבת חראם ומאמצין תגמיץ אלעינין כמא יפעל
דלך באלאמואת דאימא:

פרק ארבעה ועשרים

מי שהחשיך בדרך נותן כיסו לנכרי אם אין עמו נכרי מניחו על
החמור הגיע לחצר החיצונה נוטל את הכלים הניטלין בשבת
ושאינן ניטלין מתיר את החבלים והשקין נופלין: אבאחת
לה אן יעטי מאלה לנכרי לאן אלאנסאן מגבול עלי חב מאלה וליס פי אל
אמכאן אן ירמיה פלולא הדה אלאבאחה לא וגא בה בנפסה וקולה
מניחו על החמור בשרט אן יגעלה עלי אלבהימה והי פי חאל משיהא
פאן וקפת אזאלה ענהא חתי לא תכון הנחה פאדי משת רדה עליהא
אלא אן יתלאלי בחב דארה יאכדה ענהא והי פי חאל אלמשי וירמיה
פי דארה כלאחר יד [illegible] לא יכון מכניס מרשות הרבים לרשות
היחיד ואנמא כלפנאה אן יגעלה עלי אלבהימה והי תמשי ללא ...
מחמר ומחמר הו אלדי יגעל שיא עלי אלבהימה וימשיהא בה
ימשיהא בחמלהא ויחפזהא ללמשי ואן לם יגעלה ולו כאן אחד...
איסר שיא וקטוע אלהלכה המחמר בשבת פטור וקד תעלמת
אן פטורי שבת פטור אבל אסור ואן לם יכון מע אלאנסאן לא בהימה
ולא גוי פיגבה בנפסה וימשי בה פחות פחות מארבע אמות וקולה
הגיע לחצר החיצונה גיר מרתבט בחכם אלכים: מתירין
פקעי עמיר לפני בהמה ומפספסין את הכיפין אבל לא את
החרובין לפני בהמה בין דקה בין גסה ר' יהודה מתיר בחרובין לדקה:
פקיעין וזירין קתת גיר אן מא גמע מן תלך אלקתת אתנתאן
יסמא פקיעין ומא גמע מנהא תלאת תלאת יסמא זירין וקד אבדל
לא הזירין ירידה אין מפספסין את הזירין אמא אן יחל אלקבץ
פיחל ומפספסין הו אלחך באליד וכיפין נוע מן אלקתת איצא
ומרסקין יקטע ושחת אלקציל ואין הלכה כר' יהודה:
אין אובסין את הגמל ולא דורסין אבל מלעיטין ואין ממרין את
העגלים אבל מלעיטין אותן ומהלקטין לתרנגלין ונותנין מים
על גבי המורסן אבל לא גובלין אין נותנין מים לפני דבורים ולפני

הזירין אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין

לפני

יונים שבשובך אבל נותנין אנדין ותרנגלין ולפני יונים רודסיות׳
איבוס אסם אלמוצע אלדי יגעל פיה אלעלף ללבהימה ומעני לון
אין אובסין לא יטעם קות׳ א׳אם כתירה והו קולהם אין עושין לה
איבוס בתוך מעיה ודורסין אלאקרב ענדי פיה אן לא יגזל בענק ת׳
גמל עלי אלטעאם ויבלעה בדלך מן היא יאכל כתיר מלעיטין הלעק
ממרין רמי אלטעאם פי מערה מע אלמא והו קולהם מלעיטין
ממקום שיכולה להחזיר וממרין למקום שאינה יכולה להחזיר והי
גמיעא אלפאט עבראניה מלעיטין מן לון הלעיטני נא וממרין מן מעני
אלסמן שור ומריא מהלקסין יגעל להא אלטעאם פי ידה והי תלתקט
מן אלכל גובלין יעני רודסיות אלחמאם אלתי פי אלדאר מנסובה
הורודוס אלדי אתכדהא פי קצרה׳ מחתכין את הדלועין
לבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים ר׳ יהודה אומ׳ אם לא היתה
נבלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן׳ אין הלכה כר׳
יהודה׳ מפירין נדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהן לצורך
השבת ופוקקין את המאור ומודדין את המטלית ואת המקוה
מעשה בימי אביו של ר׳ צדוק ובימי אבא שאול בן בטנית שפקקו
את המאור בטפיח וקשרו את המקידה בגמי לידע אם יש בגיגית
פותח טפח אם לאו מדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין
בשבת׳ אלהפרה אן יפר הבעל או האב עלי מא יתבין פי מס׳
נדרים ושאלה הו אן יתחרט וישאל לחכם ויתיר לו נדרו ואלהפרה
גאיזה בין לצורך שבת בין שלא לצורך אמא שאלה פמא תכון
אלא לצורך שבת ופוקקין את המאור אן יסדו בכרקה תתעלק שבה
פתארה פקד תקדם חכם דלך פי אלפרק אלאבע עשר ומטלית
רקעה מן תוב תכיל ליעלם הל פיהא שלש אצבעות על שלש
אצבעות פמא זאד פתקבל אלנגאסה עלי מא יתבין מן אצול דלך
כלה פי מסכת כלים או ליס פיהא לא אקל מן דלך פלא תתנגס

לשאן אלדי
ידכל מנה
אלצו באלעה
מן אלאותני
אממא ...
יסלה
בעדק

יכרגך יכון אלמקוה לא יעלם הל פיה שיעור מקוה והו אמה על אמה
ברום שלש אמות או לא וטופח קדח; מקידה לו יחה סג'ירה; גמי
אלברדי; גיגית צחפה ועלת הדי אלפעל אן אדא כאן מיית פי בית וכאן
בין דלך אלבית ובין תאן טאק פאדא כאן פי דלך אלטאק טפח פמא זאד
אנתגס אלבית אלתאני לאן אלאצל ענדנא טפח על טפח מביא את הטומ׳
כמא נבין פי מואצ'ע מן מסכת אהלות פכאן בין ביתין חלון פיה
צחפה זגאג שבה אלשמסייה פאנכסר פי תלך אלשמסיה כסרא
פרבטו לוח פעטור בברבי ליטבקו דלך אלוח עלי אלמוצ'ע אלדי אנפתח
תם יכילון דלך אלוח נ׳ [illegible] כאן פיה טפח על טפח יביא את הטומאה
ואן כאן אקל פלא יתנגס אחד אלביתין באנתגאס אלאכר והדי אלדי
אבחנא מדידה בשבת בשרט אן תכון מדידה שלמצוה ובש
תאן פי אלקשירה אן לא תכון תאבתה לא בגמ׳ ושבהה כמא מתל
בריך רחמנא דסייען בריך הוא ובריך שמיה׳

מסכת עירובין

מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט רבי יהודה אומר
אינו צריך; הרחב מעשר אמות ימעט אם יש לו צורת פתח
אעפ שהוא רחב מעשר אמות אינו צריך למעט;
ר׳ יהודה יקול אן אבואב קצור אלמלוך קד תכון אעלי מן עשרין
דראעא פלדלך יגוז אן יעמל פי אלדרב עירוב עלי מא יבין בעד
ולו כאן פי ארתפאעה אכתר מן עשרים אמה באלגא מא בלג
ותנא קמא יקול אן אדא זאד ארתפאע אלקורה אלתי תכון עלי ראס
אלדרב עלי עשרין דראעא פלא תמתאז ולא ילתפת אליהא
ולדלך אן כאן פי אלכשבה אלתי תרכב בין חאיטי
אלדרב נקושאת ותצאויר מתל אלדי נסמיה

אלדי נסמיהא נחן פי הדה אלבלאד אלמקרנץ והי אלתי יסמיהא אלחכמ'
אלמלתרא פלא יחתאג ימעט ולו כאן ארתפאע אלכשבה אלמקונצה
אכתר מן עשרין דראעא לאן אלנאס כלהם ילתפתון אליהא לגראבתהא
ותנבה אלאמיאזה וכדלך אן כאן לה צורת פתח אינו צריך למעט ולו
כאן ארתפאעה אכתר מן עשרין דראעא וצורת פתח הו קאימאן
אתנאן ותאלת מערץ עלי ראסיהמא והו קולהם קנה מכאן וקנה
מכאן וקנה על גביהן והית מא אחוגנא אלי צורת פתח אנמא הי הדה
פקט לא פי עירובין ולא פי סוכה ויגב אן תעלם אן אלמבוי לא יכון פי
ארתפאעה אקל מן עשר קבצאת בוגה מן אלוגוה ולא אכתר מן
[עש]רין דראעא אלא באחד אלשרטין אמא צורת פתח או אלמלתרא
[וכד]לך אן כאן ארתפאע קנה מכאן וקנה מכאן עשרה טפחים פאנה
[י]חתאג אן יכון קנה שעל גביהן נוגע בהן בלא בער ענהמא אכתר
מן שלשה טפחים צורת פתח נחקרא: אעלם אן כל אמה
מדכורה פי עירובין וסוכה וכלאים פהי אמה בינונית אעני בתששה
טפחים וכל מא אחתגנא אלי כלפי אחד הדה אלתלאתה מואצע לא
ינקץ פיה לנתקייל ודלך אנך תכיל בטפח מצומצם אן כאן פי
דלך חומרא מתל גובה סוכה וגובה מבוי הל פיהמא אכתר מן
עשרין דראעא פתכון פסולים ונחו דלך ותכיל בטפח גיר מצומצם
אדא אן כאן פי דלך חומרה מתל עשרה טפחים שלגובה מבוי וגובה
סוכה ושש עשרה אמה שלקרחת הכרם ושתים עשרה אמה
שלמחול הכרם אלתי תקדם ביאנהא פי מסכת כלאים וכל מא הו
נחו דלך ומעני מצומצם אן תכון אצאבע ידך מנצמומה בעצהא
לבעץ עד תכיל אלד' קבצאת ותצגטהא מא אסתטעת וגיר
מצומצם הו כלאף דלך והו אן תתרך אצאבע ידך מתקארבה בעץ
בעצהא מן בעץ גיר מנצגוטה בל ידכל אלצו בינהא פאחפץ הדי
אלאצל ולא תכלפא פי תכרירה פי כל מוצע ואין הלכה כר' יהודה:

הכשר מבוי בית שמאי אומרין לחי וקורה ובית הלל אומרין או לחי
או קורה ר' אליעזר אומ' לחיים משום ר' ישמעאל אמ' תלמיד אחד לפני
ר' עקיבה לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על מבוי שהוא פחות
מארבע אמות שהוא בלחי או בקורה ועל מה נחלקו על מארבע
ועד עשר שבית שמאי אומרין לחי וקורה ובית הלל אומ' או לחי
או קורה אמ' ר' עקיבה על זה ועל זה נחלקו׃ אכתלאף אלדי
בין תנא קמא ור' עקיבה אן אחדהמא יעתקד אן אלדרב אלדי כאן פי
סעתה אקל מן ארבע אמות לא יחתאג שי לא לחי ולא קורה
ואלתאני יעתקד אנה יחתאג ולם יבין פי אלתלמוד איהמא יעתקד
אחד אלמדהבין ואלאצול אלתי תתפצהא אן אלדרב אלדי יחתאג לחי
או קורה עלי מדהב בית הלל הו אן יכון טולה אכתר מן ערצה
באי מקדאר ומתי מא כאן מרבע אעני טולה מתל ערצה פיחתאג
אלי לחיין מע גנבה יכון פי ערצה ארבעה טפחים או לחי מכאן
ולחי מכאן ויכון ערצהמא אי מקדאר אתפק כחכם אלחצר אלדי
תחתאג פס ארבעה או שני פסין במה שהוא וחינ' יגוז אלתצרף
פיהא וכדלך אלחצר אדא כאנת דאר טולהא אכתר מן ערצה
פחכמהא כחכם אלמבוי ולחי או קורה פקט יגזיהא ומן [illegible]
לטלטל בכולה׃ ומעני הכשר מבוי אצלאחה ואעדאדה
ליתצרף פיה בעד עמל אלעירוב כמא יבין בקולהם אי צא הכשר
מבוי אוכלין אלדי מעניה אצלאחהא ואעדאדהא ללנגאסה
ואעלם אן אלדרב אלגיר נאפד הי כרמלית אלדי כאן אלדרב פתוח
לרשות הרבים עלי מא בינא פי אול שבת פאן עמל קורה לדלך
אלדרב והי כשבה מצלבה מן אלחאיט אלי אלחאיט פי אלארתפאע אלדי
מדכור וסיבין מקדאר סעה תלך אלכשבה פיגוז עמל אלעירוב
פיה והו כרמלית לענין זריקה ימא מן רמי מן רשות הרבים פיה
פלא ילזמה כרת ואן עמל לה לחי פיכון רשות היחיד ומן זרק

לתוכו

לתוכו חייב לאן אלאצל עמ׳ ר״ג קורה משום הכר לחי משום מחיצה
ואין הלכה כר׳ אליעזר והדי אלתלמיד אלמדכור הנא הו ר׳ מאיר
ועלי אלקולין גמיעא אעני קול ר׳ עקיבה או ר׳ מאיר הלכה כבית
הלל׃ קורה שאמרו רחבה לקבל אריח והאריח חצי לבינה
שלשלשה טפחים דיה לקורה שתהא רחבה טפח כדי לקבל
אריח לארכו׃ לבינה אגורה מרבעה תלאת קבצאת פי תלאת
קבצאת וקו׳ דיה לקורה שתהא רחבה טפח אסתדראך אנה לאמא
אגאהא אן תכון פי סעה׳ אריח והו טפח ומחצה אסתדראך הדי
אלקול וקו׳ דיה לקורה שתהא רחבה טפח תם אצ׳הר עלה׳ הדי אל
אסתדראך וקא׳ כדי לקבל אריח לארכו יעני אנהא ואן לם יכון
סעתהא גיר טפח ימכן אן יתבת עליהא אריח אדי כאן טולה
עלי טול אלכשבה׃ רחבה לקבל אריח ובריאה לקבל אריח
ר׳ יהודה אומ׳ רחבה אע״פ שאינה בריאה׃ בריאה לקבל אריח
הו אן תכון קוייה לתחמל תקל אריח ולא תנכסר ואין הלכה כר׳
יהודה׃ היתה של קש או של קנים רואין אותה כאלו היא של
מתכת עגולה של מתכת עקומה רואין אותה כאלו היא פשוטה
עגולה רואין אותה כאלו היא מרובעת אם יש בהקיפה שלשה
טפחים יש בה רוחב טפח׃ יגב אן תעלם אן נסבה׳ קטר
אלדאירה למחיטהא מגהולה לא ימכן אלנטק בדלך אבדא עלי
אלתחקיק וליס נקצאן אדראכה הדי פי חקנא כזעם אלגאהלייה ואנמא
הדי אלאמר בטביעתה מגהול וליס פי וגודה אן ידרך ואנמא יעלם
דלך בתקריב וקד וצע אלמהנדסין לדלך תואליף אעני למערפה׳
נסבה׳ אלקטר לאלמחיט בתקריב ווגה אלברהאן פי דלך ואלתקריב אלדי
יקתצרון עליה אהל אלתעאלים אנמא הו נסבה׳ ואחד אלי תלאתה
וסבע פכל דאירה פי קטרהא דראע ואחד פפי מחיטהא תלאת
אדרע וסבע דראע בתקריב פלכון הדי לא ידרך אבדא אלא

בתקריב אכ׳ ם בלחסאב אן אלל וקא׳ בע׳ אלנ׳יש ב׳ זקיפין שלשה טפח׳
יש בו רוחב ט׳ ח׳ ואקתצרו עלי דלך פי מא יחתאגון אליה מן אלבי׳ל
פי אלשריעה׃ לחיים שאמרו גבהן עשרה טפחים רחבן ועביין
כל שהוא ר׳ יוסי אומ׳ רחבן שלשה טפחים׃ אלתקדיר לחיים
שנחלק בהן ר׳ אליעזר וחכמים אלדי אחדהמא יקול לחי אחד ואלאכר
לחיים המית גמיעה מתפקין אין רחבן ועביין כל שהוא וקד בינא
אנה אין הלכה כר׳ אליעזר אלדי יקול הכשר מבוי לחיים וכדלך אין
הל׳ כר׳ יוסי וקו׳ גבהן עשרה טפחים לאנה אקל ארתפאע אלמבוי כמא
דכרנא ולו כאן ארתפאע אלמבוי עשרים אמה ועמל להא לחי ארתפאעה
עשרה טפחים אגזאה׃ בכל עושין לחיים ואפלו בדבר שיש
בו רוח חיים ר׳ יוסי אוסר ומטמא משום גולל ור׳ מאיר מטהר וכותבין
עליו גטי נשים ר׳ יוסי הגלילי פוסל׃ גולל להר אלקבר כל כ׳ן
ינצם בה יתנגס סבעה איאם ודלך נץ אלתורה כל הנוגע בחלל חרב
או במת או בעצם אדם או בקבר וכו׳ וסיבין דלך באגיא בינא פי
מוצעה מן מסכת אהילות ואין הל׳ כר׳ יוסי ולא כר׳ מאיר ולא כר׳
יוסי הגלילי׃ שיירה שחנת בבקעה והקיפוה כלי בהמה
מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא גדר גבוה עשרה טפחים ולא
יהוא פרצות יתירות על הבנין כל פרצה שהיא כעשר אמות מותרת
מפני שהיא כפתח יתר מכאן אסור׃ תרגום ארחת ישמע׳
שיירת ערבאי ואדא כאן פרוץ מרובה על העומד פי גמיע אל-
שריעה אינה מחיצה ואן כאן פרוץ כעומד פהי מחיצה מותר
לטלטל בכולה אלא אן כאן פי גמלה דלך אלפרוץ פרצה פי סעתהא
יתר על עשר אמות כמא בינא פהי גיר מחיצה ולו כאן עומד מרובה
אלהם אלא אן כאן הנאך צורת פתח פהי מחיצה ולו כאן סעת אלפרצה
אכתר מן עשר אמות פאחפט הדא אלאצל דאימא׃ מקיפין
שלשה חבלים זה למעלה מזה ובלבד שלא יהא

לם יעמל עירוב והו מתל אהל אלמדינה וימשי אלפים אמה לכל רוח
וכ֗ו חוץ לתחום ליס יריד בה חוץ לאלפים אמה ואנמא יריד בה חוץ
לעיבורה שלעיר אלד֗י פיה תקדם אלכלאם׃ מה שנשכר הוא מפסיד
לאנה אן עמלה עלי בעד אלף דראע מתלא ען ביתה אלד֗י פי אלמדינה פי
גהה אלשרק פלה אן ימשי פי אלשרק תלתה׳ אלאף דראע אלף אלי אלעירוב
ואלפין מן מוצ֗ע אלעירוב ולא ימשי פי גהה אלאכ֗רי אענ֗י פי אלגרב
ג֗יר אלף פתלך אלאלף אלתי רבחהא הנאך כ֗סרהא הנא וקד ב֗ינא הד֗י אלג֗
רץ֗ מראת ואעלם אן הד֗י אלשי אנמא יכון כמי ותפנ֗י בשרט אן
אד֗י כאל מן אלמוצ֗ע אלעירוב אלד֗י געלה מתלא פי שרק אלמדינה אלפין
דראע ינתהי אלכיל אלי אכ֗ר אלמדינה או כ֗ארג ענהא אמא אן אנתהי
אלכיל לבעצ֗ אלמדינה פיכ֗סר גמלה׳ אלמדינה וליס לה לימשי פי אלמדינה
לגהה אלגרב ג֗יר אלי אנתהא אלפים מן מוצ֗ע אלעירוב פאחפט֗ הד֗י אלאצל׃
אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה ואנשי עיר קטנה
אין מהלכין את כל עיר גדולה כיצד מי שהיה מעיר גדולה ונתן
את עירובו בעיר קטנה או מעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה
מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה ר׳ עקיבה אומ׳ אין לו ממקום
עירובו אלא אלפים אמה׃ הד֗ה אלמשנה תחתאג אלי תקדיר
ואנא אב֗ין לך תקדירהא בעד אן אקול תחתאג אלי אלוקוף עליהא והו
אן מן שבת פי מוצ֗ע יש לו אלפים אמה לכל רוח כמא תבין מראת
פאד֗י כאל אלפים אמה מן מוצ֗ע ואנתהי אכ֗ר אלאלפין אלי בעצ֗ מדינה
או מערה פליס לה אן ימשי ג֗יר אלי אלמוצ֗ע אלד֗י אנתהי בה אלכיל ולא
ימשי אלמדינה בגמלתהא או אלמערה ואן אנתהא אלכיל אלי אכ֗ר
אלמדינה או כ֗ארג ענהא וחצלת אלמדינה כלהא או אלמערה פי ט֗י
אלאלפין פתנעד לה אלמדינה כלהא בארבע אמות ויתם כילה כ֗ארג
ענהא ואן כאן מתלא בין מוצ֗ע אלשביתה ובין אלמדינה מאיה׳ דראע
ודכ֗לת אלמדינה כלהא וכ֗ארג ענהא אלף ותמאן מאיה וסת ותסעין

דראעין לאנא נחסב אלמדינה כלהא בארבע אמות והדי אלחכם בעינה
חכם מן יכיל מן מוצ'ע אלעירוב אלפים אמה אלדי לה אן ימשי מן מוצ'ע
אלעירוב ולקי פיהא מדינה או מערה והדי הו אלדי יסמונה מודד אמ'
מן געל אלעירוב אלדי עמל פי מדינה פלה אן ימשי תלך אלמדינה כלהא
וחוצה לה אלפים אמה ולו כאנת אלמדינה מתל נינוה פאלדי כאן עלי הדה
אלאצול מדינתין מתקארבתין אחדתהמא כבירה ואלאכ'רי צגירה מן
חית אלדי כילנא מן כארג אלכבירה אלפים אמה גרקאת אלצגירה פי
תלך אלאלפים פאלדי כילנא מן כארג אלסגירה אלפים וצל אלכיל אלי בעץ'
אלמדינה אלכבירה פעלי אלאצול אלתי קדמנא יגוז לאהל אלכבירה אן
ימשו אלצגירה כלהא ואהל אלצגירה לא ימשון אלכבירה כלהא אלא
חית תנתהי אליהם הדי כלה אלדי כילו אלפים אמה אמא אלדי געל
אלעירוב אהל מדינה פי מדינה אכ'רי מהלכין את כולה וחוצה לה
אלפים אמה פתקדיר הדה אלמשנה וביאנהא בהדי אלנץ אנשי עיר
גדולה מהלכין את כל עיר קטנה ואנשי עיר קטנה אין מהלכין את
כל עיר גדולה ברא'ש במודד אלפים אמה חוץ למדינה אבל הנותן את
עירובו במדינה בין נתנו אנשי עיר גדולה עירובן בקטנה בין נתנו
אנשי קטנה עירובן בגדולה מהלך את כל המדינה שהניח בה עירובו
כיצד מי שהיה מעיר גדולה וג' וכלאף ר' עקיבה עלי דלך לאנה
יעתקד אן לו געל אלאנסאן עירובו פי רשות היחיד לא ימשי אלפים
אמה גיר מן מוצ'ע אלעירוב ואין הלכה כר' עקיבה: אמ' להם
ר' עקיבה אין אתם מודים לי בנותן את עירובו על פי המערה שאין
לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה אמרו לו אימתי בזמן שאין בה
דיורין אבל בזמן שיש בה דיורין מהלך את כולה וחוצה לה אלפים
אמה נמצא קל בתוכה מעל גבה למודד שאמרו נותנין לו אלפים
אמה שאפלו סוף מדתו כלה במערה: קולו אן מענ' אין
בה דיורין אינה ראויה לדיורין יענון אלדי פסרת אלחיצות חמא

אלדי

אד׳ בקאה׳ אמחצות׳ ולו כאנה׳ דון ס׳ כ׳ אן מהלך את כולה וחוצה לה
וכדלך מן הניח עירובו או שבת פי מדינה כ׳איה כריבה אד׳ בקי סורהא
מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה ענד אלחכמים וקו נמצא בקל
בתוכה מעל גבה לאן על גבה ממקום עירובו פקט ימשי ואדא געל
עירובו בתוכה ימשי אלפים אמה חוצה לה וקו למודד שאמרו קד
(אלפין דראע פקט יעני)
ביינאה אנה אד׳ אנתהאת אל׳ מקצת המערה פליס לה אן ימשיהא כלהא׳

אלפין דראע פקט ימשי חית אנתהת ולו אנתהת אלמקצה המערה

פרק ששי

הדר עם הנכרי בחצר או עם מי שאינו מודה בעירובו הרי זה אוסר
עליו ר׳ אליעזר בן יעקב אומ׳ לעולם אינו אוסר עד שיהוא שני ישראלים
אוסרין זה על זה׳ ׃ אלאצל ענדנא דירת הגוי לא שמה דירה וקו
אלחק כאן אנה לא נחתאג מעה אלי עירוב לאנה לם ימלך שלא חלל׳ י
נחתאג אן נאכ׳ר מנה רשות לכן געלת לה דירה וקיל אנה יאסור ולא
סביל אלי עמל עירוב מעה חתי יכרי מלכה לעלמנא אן אלגוי לא יכרי
כשייתה אן יכון פי דלך חילה עליה או גלב אד׳ ליה לה פיחתאל מן דלך
אן לא יצח מעה עירוב פאד׳ עלם ישראל דלך לא יכרי בית פי דארה
מן גוי והדי אלבעד כלה גזירה שמא ילמד ממעשיו וענדנא אי׳ צח
אצל אן אלגוים אין מתיחדין עמהן מפני שהם חשודים על שפיכות
דמים פיקול ר׳ אליעזר בן יעקב אן אד׳ כאן אחד גוי ואחד ישראל
אינו אוסר לאנא לא נחתאג פי דלך אלי אן נקול אוסר חתי לא יכרי
מנה כי לא יתעלם טרקה לאן מן וגה אכ׳ר ימתנע סכנאה מעה
לאנה חשוד על שפיכות דמים אמ׳א אד׳ כאן שני ישראלים אל׳ין
יחל להם אן ינפרדא מע גוי חינ׳ נקול אוסר חתי לא יסאכנה ׃
גזרה שמא ילמד ממעשיו ותנא קמא יקול ולו אחד גוי ואחד
ישראל יאסור לאנה קד יגסר ויסאכנה והדה פי אלשאד׳ וממא יגב
אן תעלמה אן אלאצל ענדנא ישראל נותן רשות ומבטל רשות ובגוי

עד שישמור ונתינת רשותה ואן יעמל אלעירוב מערב שבת וקד תקדמת
אלכלאמה וביטול רשותה ואן יקול אלדי לא ערב מערב שבת מע
אהל אלדאר אן אלדרב בטלתי רשותי לכם פיגוז להם אלתצרף ויחרם
עליה ויגוז לאלאנסאן אן יבטל רשותו בשבת ואלאצל ענדנא מבטלין
וחוזרין ומבטלין אעני אנה יבטל ראובן לשמעון רשותו חתי יתם
שמעון אשגאלה תם ירגע ויבטל שמעון איצא רשותו לראובן והדי
אלדי קלנא שוכרין מן הגוי יגוז באקל מקדאר ושוכרין ממנו בשבת
והלכה כר' אליעזר בן יעקב׳ אמ' רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד
שהיה דר עמנו במבוי בירושלם ואמר לנו אבא מהרו והוציאו
את כל הכלים למבוי עד שלא יוציא ויאסור עליכם ר' יהודה אומר
בלשון אחרת מהרו ועשו צרכיכם במבוי עד שלא יצא ויאסור
עליכם׳ צדוקי מנסוב אלי צדוק תלמיד אנטוגנוס איש שוכו
והו אול אלכוארג וסנביין אמרהם פי מוצעה פכאן רבן גמליאל יעתקד
אנה כגוי ואסתדל בהדי אלמעשה ואכתלף ר' מאיר ור' יהודה פי
קול רבן שמעון ואר רבן גמליאל כיף כאן ר' מאיר אלדי לה אלכלאם
אלמתקדם יקול אן הדי אלצדוקי כאן קד בטל להם רשותו פקאל להם
רבן שמעון מהרו ועשו צרכיכם והוציאו את כל הכלים למבוי חתי
תצח לכם חזקה פי אלמבוי פי אלתצרף פאדי אכרגהו בעד דלך לא
יחרם עליכם אלתצרף לאן אלאצל ענדנא אן מן בטל רשותו תם
תצרף בעד דלך במזיד פקד אזאל מא פעלה מן ביטול רשות ויאסר
עליהם ואן תקדם אלדין ביטל להם רשות והחזיקו במבוי פלא יאסור
עליהם ולו הוציא בעד דלך ולדלך אמרהם רבן שמעון באן יתק
דמוה באלתצרף פיכרג מן הדי כלה אנה כישראל אלא תראה אנה ביטל
רשות כישראל ור' יהודה יקול אן רבן שמעון פי ערב שבת כאן כלא
כלאמה ודלך אנה קאל לאהל אלמבוי עשו צרכיכם במבוי לאן עד
שלא יצא היום ויאסור עליכם יעני קבל דכול אלסבת פידל כון

דלך

דלך אנה גוי וקטוע אלהלכה אן כל בר ישראל מן אי אלפרק כאן אן כאן
מחלל שבת בפרהסיא פלא יעמל מעה עירוב ולא יבטל רשות ושוכרין
ממנו כגוי ואן כאן גר מחלל שבת בפרהסיא ובשרט איצא אן יכון
עובר ע"ז פיגוז לנא אן יבטל רשותו לנא לכנה אינו נותן רשות אלא
אן כאן מודה בעירוב אעני מעתקד לה פיבין לך מן הדי כלה אן בואדג
אלמלה אלדי לם יכון מחלל שבת בפרהסיא ולא עובר ע"ז מבטל
רשות ואינו נותן רשות ולא שוכר והדי הו אלקטוע אלצחיח׃
אנשי חצר ששכח אחד מהם ולא עירב ביתו אסור מלהכניס ומל
ומלהוציא לו ולהם ושלהם מותרין לו ולהם נתנו לו רשותם הוא מותר
והם אסורין היו שנים אוסרין זה על זה שאחד נותן רשות ונוטל
רשות ושנים נותנין רשות ואין נוטלין רשות׃ הדא אלמוצע
אלדי ועדתך בה אן נבין לך פיה מעני מבטל רשות וקד תקדם לך פי
הדא אלפרק כמי אעלמתך אן אלאנסאן יבטל רשות בשבת וסכאן אלדאר
לכל ואחד מנהם רשות בחצר ור' אליעזר יעתקד אן מן ביטל רשותו סתם
פקד ביטל רשות ביתו ורשות חצירו ואלחכמים יקולון אנה רשות חצירו
ביטל רשות ביתו לא ביטל אמא אלדי בין אנה ביטל רשות ביתו וחצירו
או אחדהמא פקט הו אלדי ביטל פלא כלאף בינהמא פי דלך וקד כנא
בינא פי אכר אלפרק אלתאני מן הדה אלמסכתא אנה אין הלכה כר' אליעזר
והדה אלמשנה אנמא הי ללחכמים ופי מן ביטל רשותו סתם פלדלך
ביתו אסור לו ולהם ויחל להם כלהם אלתצרף פי אלחצר ופי בותהם
ואנמא אגזנא להדא אלדי ביטל רשותו אן יתצרף מע אלקואם אלדין
ביטל להם פי רשותם לאנא נחסבה כאלציף ענדהם׃ וקו' נתנו לו רשות
רשותם יריד בה אן יבטלו רשותם לדלך אלואחד אלדי לם יעמל עירוב
פיחל לה אלתצרף איצא פי גמיע אלחצר ופי ביתה פקט לא פי בותהם
אלא אן יבינו אנהם ביטלו לו רשות בתיהם כמי דכרנא מן אצל מדהב
אלחכמים ואנמא לם נקול איצא אן האולי אלדין ביטלו רשותם לו

יגוז להם אלתצרף פי בית דלך אלדי בטלו לו רשותם ונקול איצא אנהם
ענדה כלא יצאף לאנא לא נחסב גמאעה אצאף ענד ואחד וקולה היו
שנים אוסרין זה על זה יעני אלדי שכחו ושנים מאנשי החצר ולם עירבו
פלא יקדרון אלדין עירבו אן יבטלו רשותם ללשכנין אלדי לא עירבו
לאנהם אלדי בטלו לאחד מהם כאן איצא חראם עליה אלתצרף ענד
מא בטלו רשותם לה מן אגל סבב אלאכר אלדי מעה איצא אלדי לא
עירב ולו רגע בעד דלך ובטל רשותו לה לא יחל לה אלתצרף אד וענד
מא בטלו המערבים לם יחל לה אלתצרף והדי הו קו ושנים אין נוטלין
רשות פיבין לך מן הדי אן אנשי החצר אלדי עירב בעצ׳ ובקי בעצ׳
דון עירוב ויכון אלבאקון אכתר מן ואחד פאלאשכאץ אלדין לא עירבו
מבטלים רשותם למערבין ואלדין עירבו לא יבטלו רשותם לאשכאץ
אלדין לא עירבו לאן שנים שלא עירבו אין נוטלין רשות אלדי אעטיה
להמא וממא יגב אן תעלמה אן מבטל רשותו לבני החצר צריך לבטל
רשות לכל אחד ואחד בביאן׃ מאימתי נותנין רשות בית
שמאי אומ׳ מבעוד יום ובית הלל אומ׳ משתחשך מי שנתן רשותו
והוציא בין שוגג בין מזיד הרי זה אוסר דברי ר׳ מאיר ר׳ יהודה אומ׳
מזיד אוסר״ בכל שהוא׃ קד אעלמתך אן אלשכן אלדי ית׳ (שוגג אינו אוסר)
רשות והו אלדי נסמיה מבטל רשות ואלדי יאכד תלך אלרשות״ מבטל (יתסמא נטל רשות)
ונותן קד יוקעאן עלי מעני ואחד ובית שמאי יקולון אן מן בטל
רשותו קד מלכהא לגירה ולא יגוז אלתמליך פי אלסבת ובית הלל
יקולון אנה לם ימלך בל אזאל מלכה ואזאלת אלמלך פי אלסבת חלאל
ואלדי מא תצרף בעד אן בטל רשותו פקד אזאל פעלה כמא בינא פי
מא תקדם ור׳ מאיר קנס שוגג חתי לא יכון מזיד והל׳ כר׳ יהודה׃
בעל הבית שהיה שותף לשכנין לזה ביין ולזה בשמן צריכין
לערב ר׳ שמעון אומ׳ אחד זה ואחד זה אינן צריכין לערב׃
שותף שריך ולא פרק בין אן יכלטא גמיעא שראבהמא או ישתרי

אני׳

אניה שראב פי אלשרכה והו אלדי אמר אנמי הו פי שתופי מבואות ולדלך
קאל שותף ובשרט אן יכון שריכהם אלתלתה אעני בעל הבית ולא שבע
שבעם פי אניה ואחדה וממא יגב אן תעלמה הנא אן שתופי מבואות
תעמל בכל מאכול כמא בינא פי קו׳ בכל מערבין ומשתתפין אמא
עירובי חצירות פלא תכון אלא בפת ולא גיר ותגיר דלך בינא פי
מואצ׳ע ואן אהל אלדרב ילזמהם יעריבו בחצירות וישתתפו במבוי
והיגוז יתצרפון פי אלדאר ואלדרב מעא אלהם אלא אן כאן נשתתפו פ׳
במבוי בפת פלא יחתאגו עירוב בחצירות וסומכין על שיתוף שלפת
ואין הלכה כר׳ שמעון׃ חמש חבורות ששבתו בטרקלין אחד
בית שמאי אומרין עירוב לכל חבורה וחבורה בית הלל אומ׳ עירוב
אחד לכולן ומודים שאם היו מקצתן שרויים בחדרים או בעליות
שהן צריכות עירוב לכל חבורה וחבורה׃ טרקלין דאר
מתסעה והי קצור אלמלוך וכדי יקולון טרקלין שלמלכים ואלדי
מא פצל בין כל גמאעה וגמאעה מחיצה מתצלה בסקף אלבית פלא
אכתלאף אנהם ילזמהם עירוב מכל חבורה וחבורה לאנהם קד
אפרדו וצארו מתל מן סכנו עליות וחדרים ואנמא אכתלאפהם
אדי כאן אלפאצל בין כל גמאעה וגמאעה מחיצות שאין מגיעות
לתקרה׃ האחין והשותפין שהיו אוכלין על שלחן אביהם
וישינין בבתיהם צריכין עירוב לכל אחד ואחד לפיכך אם שכח
אחד מהם ולא עירב ביטל רשותו אימתי בזמן שהן מוליכין את
עירובן למקום אחר אבל אם היה עירוב בא אצלם או שאין עמהן
דיורין בחצר אינם צריכין לערב׃ תקדיר הדה אלמשנה הכדי
האחים שאוכלין על שלחן אביהן או השותפין שהן אוכלין על שלחן
אחד וממא יגב אן תעלמה אן הדי אלאכל אלדי יאכלון באגמעהם
ליס הו באן אכלוהו טעאמהם או אשתרוה באשתראך לאן מתי
כאן דלך פהם במנזלה שכן ואחד ואין צריכין גיר עירוב אחד

ואנמא הם מסתאגרון ענד אבאו אשראך מסתאגרון ענד אחדהם
כאן אתפק מעהם אן יטעמהם ויפעלון לה אמר אפלאני פלד׳לך חד׳
כאנו ישׁנם בבתיהם צריכין עירוב לכל אחד ואחד עלי מא בינ׳
חמש חצירות פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי עירבו בחצירות
ולא נשתתפו במבוי מותרין בחצירות ואסורין במבוי ואם נשתתפו
במבוי מותרין כאן וכאן עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי שכח אחד
מבני החצר ולא עירב מותרין כאן וכאן מבני המבוי ולא נשתתף
מותרין בחצירות ואסורין במבוי שהמבוי לחצירות כחצר לבתים׃ פי׳
אצל ענדנא אן המבוי נתר בלחי או קורה עד שיהוא בתים וחצירות
פתוחות לתוכו פהי במנזלה דאר ואחדה ולא ימכן פי ד׳לך אל דרב
עירוב אד׳ כאן בלחי או קורה והד׳ה משנה כלהא מבניה עלי הד׳א
אצל וד׳לך אנא אן ילזם עירוב בחצירות ושיתוף במבוי ועלת ד׳לך
כדי שלא לשכח התינוקות תורת עירוב פלהד׳א מעני נערב בחצירות
חתי ירי ד׳לך אלצביאן ועלי אנה קד אשתרכוא במבוי ולד׳לך חד׳
שכח אחד מבני חצר ולא עירב מותרין בחצירות ובמבוי לאן
שיתוף המבוי יגזיה ואד׳ קלנא כדי שלא תשתכח תורת עירוב קד
לם תבטל לאנהם כלהם עירבו בחצירות והד׳א אלואחד לא ילתפת אליה׃
שתי חצירות זו לפנים מזו עירבה הפנימית ולא עירבה החיצונה
הפנימית מותרת והחיצונה אסורה החיצונה ולא הפנימית שתיהן
אסורות עירבה זו לעצמה וזו לעצמה זו מותרת בפני עצמה וזו מו
מותרת בפני עצמה ר׳ עקיבה אוסר את החיצונה שדריסת הרגל אוסרתה
וחכמ׳ אומ׳ אין דריסת הרגל אוסרתה׃ הד׳ה אלמשנה פיהא תלאת
אבתלאפאת וד׳לך אן ר׳ עקיבה יקול רגל המותרת אוסרת ומעני ד׳לך
אן ולו עירבה הפנימית אלתי יגוז להא אלתצרף בחצר שלה פהי אוסרת
על החיצונה אלא אן יעמלא אלעירוב גמיעא ואלחכמ׳ יעתקדון אן אל
ולו רגל האסורה אינה אוסרת ומעני הד׳י אנה ולו לם תעמל הפנימית

אלמי אפא פאנת חצירות
פתוחות זו לזו ופתוחות לתוכו
פי׳ ...

עירוב אלתי יחרם עליהא אלתצרף בה׳ צר שלה פלים תאסור על החיצונה
כל אד׳א עמלת החיצונה וחדהא עירוב גאז להא אלתצרף והד׳יהן מענ׳
אין דריסת הרגל אוסרת ותנא קמא יקול רגל האסורה אוסרת ורגל המו׳
תרת אינה אוסרת ולד׳לך קאל עירבה זו לעצמה וזו לעצמה זו מותרת
בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה לאן הפנימית לא תאסור לאנהא
מותרת במקומה והו׳ כתנא קמא׳ שכח אחד מן החיצונה ולא
שכח אחד מן הפנימית — עירב הפנימית מותרת והחיצונה אסורה מן הפנימית ולא עירב שתיהן
אסורות נתנו את עירובן למקום אחד שכח אחד בין מן הפנימית בין
מן החיצונה ולא עירב שתיהן אסורות אם היו שליחידים אינן צריכין
לערב׳ הד׳ה אלמשנה אנמא הי לתנא קמא אלמתכלם קבל ולד׳לך
שכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות לאנהא רגל אסורה
ואוסרת כמא בינא וכו׳ במקום אחד יריד בחיצונה וסמאה מקום אחד
לאשתראכהמא גמיעא פי אלתצרף פיהא אמא אד׳א הניחו שתיהן
עירובן בפנימית ושכח אחד מן הפנימית שתיהן אסורות למא ביינא
אמא אד׳א שכח אחד מן החיצונה פנימית מותרת וכו׳ ואם היו שליחידים
אעני אן יסכן ואחד פי כל ואחד אעני פי ביתותה ואחרה פקט אלתי הי
במנזלה׳ שכן ואחד כמא ביינא׳

פרק שביעי

חלון שבין שתי חצירות ארבעה על ארבעה בתוך עשרה מערבין
שנים ואם רצו מערבין אחד פחות מארבעה על ארבעה או למעלה
מעשרה מערבין שנים ואין מערבין אחד׳ מערבין שנים הו
אן תערב כל חצר לעצמה עלי אנפראד ומערבין אחד הו אן תרגע
אלתי חצירות במנזלת דאר ואחדה וכו׳ פחות מארבעה או למעלה
מעשרה ועלי אן ד׳לך בין ממא תקדם מן אלכלאם לי על מן
יחתג אן יכון אלחלון בגמלתה למעלה מעשרה טפחים והיינו לא

ימכנהם עירוב אחד אמא אן כאן בעץ פצא אלחלון פי עשרה טפחים פיגוז
להם אן יעמלו עירוב אחד אלא אן כאן לאן ליס בינהמא מחיצה פקד
בינא אן אלמחיצה לא תכון אקל מן עשרה טפחים׃ כותל שבין שתי
חצירות גבוה עשרה ורחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד
היו בראשו פירות אלו עולין מכאן ואוכלין ואלו עולין מכאן ואוכלין ובלבד
שלא ירידו למטן נפרץ הכותל עד עשר אמות מערבין שנים ואם
רצו מערבין אחד מפני שהיא כפתח יתר מכאן מערבין אחד ואין
מערבין שנים׃ קולה ובלבד שלא ירידו למטה יעני אן לא יחמלון
מא עלי דלך אלחאיט אלי אלבית אלתי פי אלדאר אמא תנזיל מא הנאך מן
נחו אלדאר פגאיז ומתי מא כאן פי סעה' אלחאיט אקל מן ארבעה טפחים
אלדי הו מקום פטור כמא בינא מראת פיגוז להם אן יכרגו מא פי אלבית
ויגעלונה עלי דלך אלחאיט ויגוז לאהל אלדאר אלתאניה אן יאכדו דלך
אלשי בעינה מן עלי דלך אלחאיט וידכלונה אלי ביותהם׃ חריץ שבין
שתי חצירות עמוק עשרה ורחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין
אחד אפלו מלא קש או תבן מלא עפר או צרורות מערבין אחד ואין
מערבין שנים׃ חריץ הו אלחפיר פי אלארץ ואלכלאם כלה בין׃ נתן
עליו נסר שהוא רחב ארבעה טפחים וכן שתי כצוצריות זו כנגד זו
מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד פחות מכאן מערבין שנים ואין
מערבין אחד׃ לוח אלכקף יתסמא נסר ואדא געל כשבה עלי טול
אלחפיר ולו כאנה' בקעה' אצבע מתלא פלא יחתאג אכתר לאנה קד
קטע דלך אלחפיר וצאר פי סעתה אקל מן ארבעה וכצוצרה הי אלדרא'
בזין אלמשהור ענדנא באלדרבוז וקד בינא פי האדי עשר שבת אן
דראבזהם כאנה' רשות היחיד גמורה וכאנת איצא כארגה עלי רשות
הרבים מתל מבאני אלאפרנג פי אלשאם פי זמאננא הדי וקד בין פי תלמ'
אן הדי אלתלמוד אן הדי אלאשתראט אלדי אשתרטת אלמשנה כאן ד' דרבזין
מתקאבלין והי' יגוז להמא עירוב אחד אנמא דלך אדא כאן בינהמ'
בעד שלשה טפחים פאמא גאיז אלא אן כאן בינהמא פחות משלשה פ...

...ארת[illegible] אלא עשרה עשרה טפחים ופי על יהא ארבעה טפחים
[illegible]ן כל מא נקצת מן הדה אלמקדאר פי אלארתפאע או פי אלערץ אליס
תרתאג מחיצה לאנהא לא הלכ... שות לעצמה ואין הלכה יהודה׃
כצוצרה שהיא למעלה מן הים אין ממלאין ממנה בשבת אלא
אם כן עשו לה מחיצה גבוהה עשרה טפחים בין מלמעלן בין מלמטן
וכן שתי כצוצריות זו למעלה מזו עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה
שתיהן אסורות עד שיעריבו׃ כצוצרה [illegible] אלרואשן אלתי תכרג
מן חיטאן אלדאר עלי רשות הרבים כמא תקדם וקד יכרג מן תלך אל
כצוצרה עלי עיון אלמא אן אראד פקאל אנה לא יגוז אן יסתקי מן דלך
אלתקב חתי תעמל מחיצה אמא מן פוק אעני מן אלתקב נאזל אלי אספל
שבה כם וכתיר מא יעמלו דלך ענדנא פנקול חינאד גור אחית מחיצתו
ונתכייל אלמחיצה קד וצלת אלי אלתקב אלדי פי אלכצוצרה ואלך אלכם קד
וצל אלי אלמא והדה צורה דלך׃ או תעמל מחיצה
עלי אלמא ונקול גור אסיק מחיצתו ונתכייל אלמחיצה
קד וצלת אלי אלתקב אלדי פי אל כצוצרה אלדי יסתקא
מנה ואתצלת בה וכאן אלאסתקא פי מחיצה והדה צורה דלך׃

כצוצרה
חאיט
מנזל

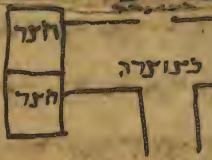
פאן כאנת אלדאר טבקתין ואחדה פוק אלאכרי
וכרג מן כל טבקה כצוצרה ותקב הדה
מקאבל תקב אלאכרי חתי תציר אלפוקאניה
אלדי דלאת אלדלו לתסתקי ידכל עלי אלתקב אלדי פי אלכצוצרה אלספלייה
וחינאד יצל אלי אלמא והדא יכון כתיר פי דלך אלחטוט אלצפאיא לך יתבין
אן כאנה אלשתי כצוצריות פי טי עשרה טפחים פכל ואחדה מנהמא
אוסרת על חברתה ולו עמלת מחיצה ולא יגוז להמא אלאסתקא גמיעא
אלא בעירוב יעמלאנה בעד עמל אלמחיצות פאן לם יכונא גמיעא פי
טי עשרה טפחים אלא כאן בינהמא אכתר מן דלך פפי הדא יקע אל
תקסים אן עמלת אלעליונה מחיצה ולם תעמל אלתחתונה עלי הדה אל

כצוצרה
חאיט
מנזל

ולאוריה שבה סקף ויוקבוי
ויכגא יסקי מנה אמלין ולקטעין
אלמא אלואדי

צורה'

העליונה מותרת [illegible]
אסורה' וקו פי הדה אלמשנה
אסור דלך בשרט אן תכון

שתיהן
ספלייה קד
אשתרכת מע אלספקייה פי עמל
אלמחיצה
ולדלך אוסרת עליה עד שיערבו' ואן עמלת
אלתחתונה ולא עשה התחתונה הכר'

שתיהם
אלספלייה פי
תונה פהד
להא אלאסתקא ואד
פאן עמלו מחיצה
אסורות לכון אלספקייה משתרכה מע
טריקהא אלתי בין אלמא ובגוצרה התה'

אוסרת עליה ואלספקייה איצא לא יחל
להם תעמל מחיצה פלדלך שתיהם אסור
שתיהם מותרות וכל מא קלנאה אסורות נריד בה אסורות עד שיערבו'

חצר שהיא פחותה מארבע אמות אין שופכין לתוכה מים
בשבת אלא אם כן עשו לה עוקה מחזקת סאתים מן הנקב ולמטה בין
מבפנים בין מבחוץ אלא שמבחוץ צריך לקמור ומבפנים אינו צריך
לקמור' אד' כאן פי צחן אלדאר אקל מן ארבע אמות פי ארבע
אמות פאלמא אלדי יתצרף אלאנסאן בה אלדי יצבה פי הדא אלצחן אלמג'ר
יג אלמא לרשות הרבים ויכון אלמא אלסאיל פי רשות הרבים אתי מכורהא
פלדלך לא יגוז צב אלמא פיהא חתי תעמל פי אלצחן חפרה יגתמע פיהא
אלמא תחמל סאתים מן תחת אלתקב אלדי יכון פי תלך אלחפרה אלתי
יכרג מנהא אלמא לאנא נקול גאיה מא יצרף אלאנסאן פי נהארה מן
אלמא סאתים וקו בין מבפנים בין מבחוץ יעני סוא עמל אלחפרה דאכל
אלדאר או כארג ען אלדאר גיר אן אד' כאנת אלחפרה אלתי יגתמע פיהא
אלמא כארג אלדאר יחתאג אן יקבב עליהא אלבניאן חתי תנפצל מן רשו'
הרבים וקמירה הו אלתקביב קאלו פי שש עגלות צב קמורות יעני אן
עליהא אגטיה שבה קבב' ר' אליעזר בן יעקב אומ' ביב שהוא
קמור ארבע אמות ברשות הרבים שופכין לתוכו מים בשבת וחכמ'

אומ' אפילו גגאו חצר מאה אמה לא ישפוך על פי הביב אבל שופך הוא לגג
והן יורדין לביב החצר והאכסדרה מצטרפין לארבע אמות׃ בב
באלועה ינצב פיהא אלמא ויכרג לרשות הרבים פקאל ר' אליעזר אן אדא כאן
אלבנאן מקבב כארג פי רשות הרבים ארבע אמות תחתי יכון אלמא אלדי
יכרג מן אלדאר ימשי ארבע אמות תחת אלקביב פיגוז אן ינצב אלמא
פי דלך אלמגרי עלי פם אלבאלועה אלתי פי אלדאר לאנה לא יכרג לרשות
הרבים בל יתבדד תחת תלך אלארבע אמות אלמבניה מן כארג ואלחכמ'
יחרמון אלצב עלי פ'ם אלבאלועה עלי אי חאל לאנה כמן יצב פי רשות הר'
ואנמא יצב מן כארג ענהא ויסיל אלמא אליהא וקד בינא אן אכסדרה
הי אלצפה פאדא כאן פי צחן מע אלפרטלאת והי אלצפף ארבע אמות
על ארבע אמות גאז הרק אלמא פי אלצחן ולא יחתאגון אלי חפרה יגתמע
אלמא והלכה כחכמים׃ וכן שתי דיאטות זו כנגד זו מקצתן
עשו עוקה ומקצתן לא עשו את שעשו עוקה מותרין ואת שלא עשו
עוקה אסורין׃ דייטות טבקתאן מתקאבלתאן ובינהמא צחן
יסכבון אלמא פיה גמיעא אדי עמל אהל אלטבקה אלואחדה חפרה פי
גהתהם מן צחן אלדאר לא יחל לאהל אלגהה אלאכרי צב אלמא מעהם
פיהא חתי יעמלון אלעירוב כשיתנו אן יתצרפו איצא מן אלביות לי'
צחן דון עירוב אדי אגזנא צב אלמא מן ביותהם פי תלך אלחפרה והדי
הו גרץ הדה אלהלכה׃

פרק תשיעי

כל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא
גג גבוה עשרה או נמוך עשרה דברי ר' מאיר וחכמ' אומ' כל אחד
ואחד רשות בפני עצמו ר' שמעון אומ' אחד גגות ואחד חצירות
ואחד קרפיפות לכלים ששבתו בתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך
הבית׃ ר' מאיר מעתקדה אנהא רשות אחת אדי אתצלת
בעצהא מן בעץ ענדה לא יגוז אלתצרף מן בעצהא אלי בעץ לאנה יקול
כל מקום שאתה מותר שתי רשויות והן רשות אחת אסור להוציא

מתאלו כגון עמוד ברשות היחיד גבוה עשרה ורחב ארבעה ואלחכמ'
יקולון פי אלחצאת כמא תקסמת אלרשיות אפצל תקסמת איצא פיה
וכל סטח מנפצל ען אלאכר ור' שמעון יקול אן אלאנקסאם ואלתבאין
אנמא הו פי מואצע אלסכן פקט אעני צחון אלדיאר ואלסטוח ואלמואצע
אלמחיטה בחיטאן ולם תעמל לסכן אלנאס והי אלתי תסמי קרפיפות
כמא תבין פי הדה אלמסכתא מרארא פהי כלהא רשות אחת ללאואני
אלתי תכון פי הדה אלמואצע ענד דכול אלסבת אמא אן יכרג כלים מן אל
ביות פיגעלהא פי צחן אלדאר תם ינקלהא מן צחן אלדאר לצחן דאר
אכרי פדלך גיר גאיז ויקול ר' שמעון אנה יגוז אן יכרג מא פי צחן
הדה אלדאר אלי אלצחן אלאכר סוא עמל אהל אלדאר עירוב או לם יעמלו
עירוב ולא נקול איך אדא עמלו עירוב יכרגון מא פי אלביות אלי אלצחן
תם ינקלונה אלי צחן אכר פעלי מדהב ר' שמעון יגוז לאלאנסאן אן ינקל
ש"א יכון פי צחן אלדאר ושבת הנאך אלי אלסטח ומן אלסטח אלי צחן אכר
ומן אלצחן אלאכר אלי קרפף ומקרפף לגג אחר וכדלך דאימא חתי ינקל
דלך אלשי ויגשיה פי אלסבת אלמדינה בגמלתהא עלי אלסטוח ופי צחון
אלדיאר ואלמואצע אלמחיטה בחיטאן גיר מסכונה בביות ואנמא יחרם
אלא יכרג שי ממא פי אלביות אלי דאר אכרי או אלי סטח אלא אן עמלו עירוב
בין אלדארין והלכה כר' שמעון ולו כאנת אלסטוח מתפאותה ומנכפצה:

גג גדול סמוך לקטן הגדול מותר והקטן אסור חצר גדולה
שנפרצה לקטנה הגדולה מותרת והקטנה אסורה מפני שהיא
כפתחה של גדולה חצר שנפרצה לרשות הרבים המכנים מתוכה
לרשות היחיד או מרשות היחיד לתוכה חייב דברי ר' אליעזר וחכמ'
אומרים מתוכה לרשות הרבים או מרשות הרבים לתוכה פטור מפני
שהיא ככרמלית: חצר גדולה שנפרצה לקטנה עלי הדה אלצורה:

פתציר אלצגירה ליס להא גיר תלאתה חיטאן
ואלכבירה יציר להא מוצע אלהדם שבה

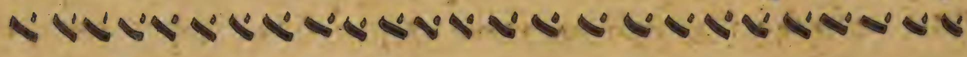
חצר גדולה
קטנה

ביּנה אל׳ בּמי׳ סיבין מן אלצורה אלתי צוּרנא והד׳י אלחכם אנמא הו אד׳י
אנהדם אלחאיט מן קבל אלסבת אמא אד׳י אנהדם פי אלסבת ולו אסתגרקה
יה׳ל להא אלתצרף פי ביותהא כמא כאנה׳ קבל אד׳ וכאן להא ד׳לך חלאל
מן קבל אנהדאם אלחאיט ואלאצל ענדנא הותרה למקצת שבת הותרה
לכל השבת כולה ועלי הד׳י אלנחו בעינה הו גג גדול וגג קטן אד׳י כאן
האיטד׳איר בּאלסטוח אמא אן כאנת מבאחה כולן רשות אחת הן
כמא ביינא וקו׳ איתא חצר שנפרצה לרה׳ הרבים אנמא הו אן יקע
אלחאיט כלה׳ ממא ילי רשות הרבים ותבקי תלתה׳ חיטאן ר׳ אליעזר
יעתקדהא רשות הרבים ואלחכמ׳ יקולון יחסבוהא כרמלית וקד תכלמ׳
נא פי אוול שבת פי רסם רשיות שבת אלארבע ואחכאמהא וקד תקדם
אן מענ׳ קו׳ פטור אנה לא ילזמה קתל לכנה׳ אסור ואין הל׳ כר׳ אליעזר׳

חצר שנפרצה משני רוחותיה וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו
וכן מבוי שניטלה קורתו או לחייו מותרין באותה שבת ואסורין לעתיד
לבוא דברי ר׳ יהודה ר׳ יוסי אומ׳ אם מותרין באותה שבת מותרין
לעתיד לבוא ואם אסורין לעתיד לבוא אסורין באותה שבת׳

הד׳ה אלפרצה אלתי נפרצה החצר הי עשר אמות פמא דונהא אלתי הי
כפתח לכנהא בקרן זוית לאן מן אצולנא פתחא בקרן זוית לא עבדי
אינאשי אמא מא זאד עלי עשר אפלו מרוח אחת אסורה והד׳י תג׳
בית אלד׳י קלנא אנה׳ אד׳י נפרץ משתי רוחותיו פקד אנכרם נצאמה
והו אן תנהדם זאויה מן זואיאה ויקע ג̇׳ מן הד׳י אלחאיט וג̇׳ מן הד׳י
אלחאיט ולא תכון כ׳שבה ממדודה עלי מוצע אלתהדם בל יכון וצע

אלגואיז עלי סקפה עלי הד׳ה אלצורה׳
ולד׳לך יחרם אמא אד׳י אנהדם מן
גהתין מתקאבלתין וכאן וצע אלגואיז
עלי הד׳ה אלצורה

פר׳ דלך חלט לאן אלאצל ענדנא פי
תקרה יורד ופותם ור׳ יוסי יקול אסר
רין לאותה שבת ואסורין לעתיד
לבוא והלכה כר׳ יוסי ולא תצ׳ן ־ן
הד׳י אלכלאם יגאקץ׳ אלאצל אלמתקדם אד׳י קלנא הותרה למקצת שבת
הותרה לכל השבת כולה לאן ד׳לך אנמא הו פי חכם אלעירוב אעני אנה
אד׳י חדת בעד דכול אלסבת מא יהדם אלתצרף פי ד׳לך אלמוצ׳ע לכונה
לא ימכן פי ד׳לך אלמוצ׳ע לכונה לא ימכן פיה עירוב אד׳ וכאנו מותרין
מערב שבת פהם מותרין כל השבת כולה ופי הד׳י אלמוצ׳ע אלכלאם
פי אלמחיצות אד׳א עדמת ורגע אלתצרף חראם מן קבל זואל אלמחיצות
לא מן קבל ארתפאע אלעירוב׃ הבונה עלייה על גבי שני בתים
וכן גשרים המפולשים מטלטלין תחתיהן בשבת דברי ר׳ יהודה וחכמ׳
אוסרין ועוד אמ׳ר׳ יהודה מערבין למבוי המפולש וחכמ׳ אוסרין׃
ר׳ יהודה יעתקד אן רשות היחיד מנ׳ יכון מעהא שתי מחיצות
פקד אנפצלת מרשות הרבים וכר׳ יקול שתי מחיצות דאוריתא ולד׳לך
יגוז ענדה אלעירוב פי שתי מחיצות ואין הלכה כר׳ יהודה׃

פרק עשירי

מכניסן
המוצא תפלין מ׳ג זוג זוג רבן גמליאל אומ׳ שנים שנים בד׳א בישנות אבל
בחדשות פטור מצאן צבתים או כריכות מחשיך עליהן ומביאן ־׳
ובסכנה מכסן והולך לו׃ זוג זוג זוג זוג יעני תפלין שלראש ׃ ־׳
ותפלין שליד אן יגעל שליד פי ידה ושלראש פי ראסה וד׳לך ־ת״ק
יעתקד אן שבת זמן תפלין ורבן גמליאל יקול שבת לאו זמן תפלין ולא
יגוז מסכהא בשבת ואנמא אביח לה לבסהא ליכלצהא ללא תתלף
ולד׳לך יכלצהא אתנתין יעני אנה ירבט שתים שלראש פי ראסה ושתים
שליד פי ידה הד׳י אד׳י כאנת קדימה בשרכהא ועקדהא אמא אד׳י

כאנת

פחות גדירה דון שרך או גיר מעקודה ליס הו מכלף רפעהא לאן קד רצ
מא חרז הו עמל עלי צורת תפלין והיאתהא וצבתים מחזמה חזמה
מן שול תשולו לה מן הצבתים וכדלך כרכות. ואנמא אפרק בינהמא
הו אן תכון שלראש ושליד פקט מרבוטה אחדהמא באלתאניה וכרכות
אן תכון כתירה מרבוטה רבטה ואחדה והדי אלדי קלנא מחשיך עליהן
בשרט אן תכון מן אלכתרה פי חייז לא יפי מא בקי מן אלנהאר בארכיבהא
זוג זוג דרך מלבוש כמו דכר וקו ובסכנה מכמן אן תכון איאס אלשמר
אתי אן וגדת פי ידה לחקתה אדייה אמא אן כאן יכאף אללצוץ פקט ∴
פמשיהא כלהא פחות פחות מארבע אמות כמו בינא פי אכר פרק מן
שבת ואין הלכה כרבן גמליא׃ ר׳ שמעון אומ׳ נותנן לחבירו וחבירו
לחבירו אפלו הן מאה עד שהוא מגיע לחצר החיצונה וכן בנו נותנו
לחבירו וחבירו לחבירו אפלו הן מאה ר׳ יהודה אומ׳ נותן אדם חבית
לחבירו וחבירו לחבירו אפלו חוץ לתחום אמרו לו לא תהלך זו יתר
מרגלי בעליה׃ ר׳ שמעון אנמא כלף אלפצל אלדי דכרנא פי אכר
אהלכה אלמתקדמה אעני אנה מוליכן פחות פחות מארבע אמות
לאנה יקול איאך ימשי בהא ארבע אמות ברשות הרבים ואנמא אל
אגור אן ידפע ארבעה בגמלתהא לצאחבה אמאמה וצאחבה לצאחבה
חתי תצל לאלדאר וקול ר׳ יהודה אפילו חוץ לתחום בשרט אן תכון
תלך אלחבית הפקר אמא אן כאן להא צאחב פלא תצל ענדנא הבהמה
כרגלי בעליה כמו יבין פי ביצה פאדי כאנת חבית הפקר תנקל מן יד
אלי יד ולו אכרגת חוץ לאלפים אמה ור׳ יוחנן בן נורי יעתקד נכסי
הפקר קונן שביתה במקומן ואנהא לא תמשי גיר אלפים אמה. כמא
בינא פי ראבע מן הדה אלמסכתא והו אלקאיל לר׳ יהודה לא והלך זו
יתר מרגלי בעליה ואלתקדיר לא תהלך זו יתר מרגלי בעלים אן לו כאן
להא בעלים ואעלם אן גאיז לאלאנסאן אן ינקל אלשי פחות פחות מארבע
אמות או נותנו לחבירו וחבירו לחבירו כמו דכר ר׳ שמעון והלכ׳ כרבי

שמעון והלכה כר׳ יהודה׃ הקורא בספר על האסקופה ונתגלגל
הספר מידו גוללו אצלו היה קורא בראש הגג ונתגלגל הספר מידו עד
שלא הגיע לעשרה טפחים גוללו אצלו ומשהגיע לעשרה טפחים
הופכו על הכתב ר׳ יהודה או׳ אפלו בארץ עצמו גוללו אצלו שאין ד׳
דבר משום שבות עומד בפני כתבי הקדש׃ אסקופה הי אלעתבה
אלתי תכון אמאם באב אלדאר והי כרמלית וקד תביינת אלרשיות פי אול
שבת וקו׳ עד שלא הגיע לעשרה טפחים לאן רשות הרבים תופסת עד
עשרה טפחים כמא בינא פי שבת ובשרט אן יכון אלחאיט מאיל עלי
הדה אלצורה׃ אלדי יסתקר אלספר פי רשות הרבים אמא אן כאן אל
חאיט קאימא עלי סטח אלארץ עלי זאויה קאימה אלדי יגי אלספר
אלדי תעלק פיה הוא רשות הרבים גמר מסתקר עלי שי פיגוז לה אן
יטויה ויצמה לנפסה טאלמא לם יצל טרפה אלי אלארץ ור׳ שמעון יקול
ולו אסתקר יגוז רפעה לאנה משום שבות אלדי וטרף אלספר פי ידה
וליס הו מתל מן יקלע מרשות הרבים לרשות היחיד אלא לו כאן אלספר
קד אנפצל וחצל פי רשות הרבים ואנמא חרם אן ירפע שי מן רשות
הרבים ואן כאן מתצל ברבאט פי רשות היחיד מדרבנן דלמא נפיל
ואתי לאיתויה ודבר שהוא מדרבנן אינו עומד בפני כתבי הקודש
ואין הלכה כר׳ שמעון׃ זיז שלפני החלון נותנין עליו ונוטלין ממ
ממנו בשבת עומד אדם ברשות היחיד ומטלטל ברשות הרבים ברה׳
הרבים ומטלטל ברשות היחיד ובלבד שלא יוציא חוץ לארבע אמות׃
זיז הו אלטרף אלנאתי מן אלחאיט מן בנא או מן עוד או מן חגר או גיר
דלך ובשרט אן יכון בינה ובין רשות הרבים אכתר מן עשרה טפחים
לאן לאצל ענדנא אן רשות הרבים אנמא הי עד עשרה טפחים ולמעלה
מעשרה טפחים ברשות הרבים מקום פטור ולא יגוז אלתצרף עלי הדי
אלטרף אלבארז אלא באואני אלפכאר ונחוהא אלתי אדי וקעת אנכסרת אמא
שי לא ינכסר אדי וקע פלא יגוז אן יתצרף בה עלי דלך אלטרף כמ׳ ד׳.

אפלו אגוממולך מן הארץ
לא מלוא החוט גוללו אצלו
ר׳ שמעון אומר אפלו
בארץ עצמו

כשיתנא אן יקע פי רשות הרבים פירפעה מן תם׃ לא יעמוד אדם
ברשות היחיד וישתין ברשות הרבים ברשות הרבים וישתין ברה״יחיד
וכן לא ירוק ר׳ יהודה אומ׳ אף מי שנתלש רוקו בפיו לא יהלך ארבע
אמות עד שירוק׃ מן וקף פי רשות הרבים וכאן פי רשות היחיד
חייב חטאת וכאנה עקר מעל גבי מקום ארבעה אד׳ ודלך אלבול מסתקר
פי מוצעה מתמכן תמכן אלחפץ פי מקום ארבעה עלי מא בינא פי
אול הלכה מן שבת וקול ר׳ יהודה אן מן אנבלע אלבזאק פי פאה לא יגוז
לה אן ימשי בה ארבע אמות בשרט אן יקלבה פי פאה אד׳י יצ׳יר כמן
יחמל ש״א פי פמה ואין הלכה כר׳ יהודה׃ לא יעמוד אדם ברש׳
היחיד וישתה ברשות הרבים ברשות הרבים וישתה ברשות היחיד
אלא אם כן הכניס ראשו ורובו למקום שהוא שותה וכן בגת קולט אדם
המזחילה למעלה מעשרה טפחים מן הכותל ומכל מקום ושותה׃
הד׳י אלדי הרמנא אן יקף פי רשות וישרב פי תאניה בשרט אן תנאול
אלשראב באנאה לאן יסתגני ענהא לגודתהא אלתי אן אבחנא לה אלשרב
בהא איאך יכרגהא מרשות לרשות אמא אד׳י לם יכון הנאך אנאג׳
רמיעה פיגוז לה אלשרב ואפלו לא הכניס ראשו ורובו למקום שהוא שותה
וקו׳ וכן בגת הו מעני אכ׳ר יעני לענין מעשרות לאנה אנמא יגוז לה אל
שרב קבל אכ׳ראג׳ אלמעשר עראי פלה אן ישרב ראכ׳ל אלמעצרה ואמא
כ׳ארג׳ ענהא פלא ישרב חתי יכ׳רג׳ אלמעשר וקד תבין הד׳י אלמעני
באתוללה ופרועה פי מסכת מעשרות תם רגע אלי גרץ׳ אלמסכתא פקאל יכון
אלאנסאן אלמא מן מצב אלמא ומן אלמיזאב אד׳י כאן כ׳טפה מן נפס אלמא
אלמא אן יצל אלמיזאב בידה חתי יגתמע אלמא פי כפה וישרב פלא
יגוז ד׳לך אלא אן כאן פוק עשרה טפחים אד׳י הו מקום פטור ובשרט אן
אכ׳ר אן לא יכון פי אלמיזאב ארבעה טפחים אד׳י הו שיעור מקום ובשרט
אכ׳ר אן לא יכון בין אלמוצע אלדי יגמע מנה אלמא ובין אלקטח אלדי יסיל
מנה אלמא דון שלשה לאן אלאצל ענדנא כל פחות משלשה כלבוד ואמ׳

וכאנה אבדא למא מן סטח אלדי הו רשות היחיד ואכרגה לרשות הרבים
ואעלם אן זוחלין יכון אלמיאה אלגאריה מתל אלאנהאר ואלעיון אלנאבעה
אלמנגרה עלי אלארץ ומנה סמי אלמוצע אלדי יקבל מנה אלמא מזחילה וצנור
אסם אלמיזאב ׃ בור ברשות הרבים וחולייתו גבוהה עשרה טפח׳
חלון שעל גביו ממלאין ממנה בשבת אשפה ברשות הרבים גבוהה
עשרה טפחים חלון שעל גבה שופכין בתוכה מים בשבת׃ קד
קדמנא מראת אן למעלה מעשרה באויר רשות הרבים מקום פטור
והדא אלביר לא פרק בין אן יכון בינה ובין אלכותל ארבעה טפחים פמא
זאד או כאן סמוך לכותל מע׳ פיה גובה עשרה ואעלם אן בור וחולייתה
מצטרפין לעשרה והו מעני קולהם וחוליתו גבוהה כאנה יקול וחוליתו
משלימתו לעשרה והדה אלמזבלה הי של רבים אלתי לא תנקל פי אלאכתר
אמא אשפה של יחיד פלא יגוז אן יהרק אלמא עליהא ולו כאן ארתפאעהא
עשרה טפחים לאן ינקלהא צאחבהא ויציר יהרק מן רשות היחיד
פי רשות הרבים׃ אילן שהוא מיסך על הארץ אם אין נופו גבוה
מן הארץ שלשה טפחים מטלטלין תחתיו שרשיו גבוהין מן הארץ
שלשה טפחים לא ישב עליהן הדלת שבמוקצה והחקין שבפרצה
ומחצלות אין נועלין בהן אלא אם כן היו גבוהין מן הארץ׃ אדא
כאן בין אטראף אגצאן אלשגרה ובין אלארץ אקל מן שלשה טפחים
פכאנה אתצל באלארץ וצארת מחיצות לאן כל פחות משלשה כלבוד
ואמא בשרט אן ימלי כל אלאגצאן כלהא באמור דקיקה כאלתבן
ונחוה חתי לא תהרבהא אלריח אלמוגודה פליס הו מחיצה לאן אלאצל
ענדנא כל מחיצה שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה אינה מחיצה
והדא אלדי אגזנא לה אלתצרף תחתה אנמא הו פי מקדאר סאתים
פקט לאן אלאצל ענדנא כל דירה שתשמישה לאויר אין מטלטלין בה
אלא בבית סאתים ואלדי כאנה איצא אצול אלשגרה מרתפעה ען אלארץ
שלשה טפחים פלא יחל אלתצרף עליהא לאן אסור להשתמש באילן

ביום

ביום טוב וכל שכן בשבת איאך יקטע מנה קליל כמא יבין פי מסכת
ביצה ואן כאן מע אלארץ באקל מן שלשה טפחים פהי מחשובה כאל׳
ארץ והדלת שבמוקצה אן יכון מוצע מנקטע ליס להם פיה תצרף
ולא חאגה שבה דיר או פהר ולה באב ולם יכון לה רתאג אמא אן
כאן לה רתאג ולו זאל פיגוז אן יכ׳ד בהא דלך אלמוצע והדקים גמע חדק
והו אלשוך ירבט אלשוך מע אלקצב ויעמל מנה שבה לוח תסד בה אלתגאר
אלאגנה וקן גבוהין ולו כאנת ארפע מן אלארץ באי מקדאר כאן הדי
כלה אד׳י לם תכון מרבוטה ברבאט מתצל באלחיטאן לא עזריה
תרפע ותרד: לא יעמוד אדם ברשות היחיד ויפתח ברשות הרב׳
ברשות הרבים ויפתח ברשות היחיד אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוה׳
עשרה טפחים דברי ר׳ מאיר אמרו לו מעשה בשוק שלפטמין שהיה
בירושלם שהיו נועלין ומניחין את המפתח בפנו בחלון שעל גבי הפתח
ר׳ יוסי אומ׳ שוק שלצמרים היה: כמא יחרם ר׳ מאיר אן יעמוד
אדם ברשות הרבים ויפתח ברשות היחיד כדלך יחרם איצא אן יעמוד
בכרמלית ויפתח ברשות היחיד ולדלך אסתדלו עליה מן הדא אלסוק
אלדי כאן פי ירושלם כאן תגלק פיה אלטיור ותנבאע אלדי הו כרמלית ות׳
חאנות רשות היחיד וכאנו יקפון פי אלסוק ויפתחון אלחאנות פי אלסבת
ואנמא חסבנא ירושלם כרמלית לכונהא עיר שלרבים וכאנת להא
אבואב כתירה ולם תכון מעורבת עלי אנה אלדי בינא פי אלסוק לאגל
מן הדה אלמסכתא ואין הלכה כר׳ מאיר פי אלפצלין לא פי רשות הרבי׳
ולא פי אלכרמלית ותרג׳ בריאות פטימתא ולכון הדא אלסוק תגלק פיה
אלטיאר ותצמן תסמא שוק שלפטמין: נגר שיש בראשו
קלוסטרא ר׳ אליעזר אוסר ור׳ יוסי מתיר אמ׳ ר׳ אליעזר מעשה בבית
הכנסת שבטבריה שהיו נוהגין בו היתר עד שבא רבן גמליאל וזקנים
ואסרוהו להם ר׳ יוסי אומ׳ איסור היו נוהגין בו והתירוהו להם:
נגר כשבה תצלב עלי אלאבואב לתגלק בהא ויסמיה אלנאס מערוץ

למנהא תערץ מן אלחאיט אלי אלחאיט וגלוסטרה שבה רמאנה או גביעה
או נחו דלך ממא ידל עליה אנה כלי ולא יכון קורה בעלמא אלתי יהרב
תנקילהא פי אלשבת והלכה כר׳ יוסי׳ : נגר הנגרר נועלין בו במקדש
אבל לא במדינה והמונח כאן וכאן אסור ר׳ יהודה אומ׳ המונח במקדש
והנגרר במדינה׳ : הנגרר בינו אנה אלדי יכון מתצל באלבאב
ברבאט והמונח אלדי הו מנפצל ויוכד באליד וירכב עלי אלבאב ענד
אלגלק תם יזאל בעד דלך ויעמל פי מכאן אכר ולדלך כמאה המונח
והדא אלכלאם אנמא הו פי נגר שאין בראשו גלוסטרה לאן אלדי לה
אמאזה גאיז ואפילו מונח כמא בינא קבל והל׳ כר׳ יהודה׳ :
מחזירין ציר התחתון במקדש אבל לא במדינה והעליון כאן וכאן
אסור ר׳ יהודה אומ׳ העליון במקדש והתחתון במדינה׳ : ציר הו
רתאג אלבאב והו אסם עבראני הדלת תסוב על צירה פקאל אנה אדא
אנקלע מן חקה יחזר הנאך ואנמא חרם רד אלפוקי איאך יסמרה
לאנה יחתאג אלי תקויה אכתר בלא שך וכדי קאלו שמא יתקע ורבין
הל׳ כר׳ יהודה׳ : מחזירין רטייה במקדש אבל לא במדינה
ואם כתחלה כאן וכאן אסור קושרין נימה במקדש אבל לא במדינה
אם כתחלה כאן וכאן אסור חותכין יבולת במקדש אבל לא במדינה
ואם בכלי כאן וכאן אסור׳ : רטייה הי אלכרקה אלמבסוט
עליהא אלמרהם ליגעל עלי אלגרח פאדא סקטת ען אלגרח או חזאהא
בידה וגעלהא עלי אניה פיגוז לה רדהא מא לם תקע עלי סטח
אלארץ אמא אדא חצלת עלי סטח אלארץ פלא יגוז רדהא גיר לכהן
במקדש אמא אנגעל אלמרהם עלי אלגרח עלי אלבדייה פלא יגוז לה
פי מקדש ולא פי סאיר אלבלאד וקושרין נימה הו אן יעקד אלותר
אלדי אנקטע ותר מן אותאר אלעידאן ואלמעאזף ונחוהא מן אלאלאת
אלתי כאנת פי אלמקדש יקאל עליהא שיר כל יום כמא יבין פי מוצעה
ויבולת תאלול פי גסם אלאנסאן וקד עלמת אן אלעבודה לא תגוז

לבעל

לבעלמום יבולת: כהן שלקה באצבעו כורך עליה גמי במקדש
אבל לא במדינה אם להוציא דם כאן וכאן אסור ובוזקין מלח על גבי
הכבש בשביל שלא יחליקו וממלאין מבור הגולה בשבת מבור
הגדול ומבאר הקר ביום טוב: גמי הו אלברדי ותכלם עלי אלמעלום
אן אלגמי ינפע אלגרח ולה אן ירבטה בברקה ויכדם ולא יפסל לעבודה
בזיאדה תלך אלברקה ובשרט אן לא תכון פאצלה בין לחם ידה ובין
אלמזרק או אלסכין ענד תנאול אלעבודה וקו ואם להוציא ממנה דם לינעצר
אלגרח ליכרג מנה אלדם בוזקין ירש וירמי והו מן קו כמראה הבזק יעני
אנה כמן ירמי שיא מן ידה מרה בעד מרה שלא יחליקו לא יזלק עליה
מן סבב הדמאת אלתי תסיל הנאך לאן אלחום כאנת תכדם על
הכבש כמא יבין פי מוצעה מן מס תמיד וכבש אסם אלזלאקה אלתי
יטלע מנהא לאלמזבח ובור הגולה ביר כאנת פי לשכה מן אלשכות הי
וכאנת עליה באכרה יסמע להא דוי עצים ענד אלאסתקא וכדלך בור
הגדול ובור החקר והקר והקר סוא ותסמא כדלך לאנהא נאבע מן קו
כהקיר ביר מימיה וכאן הדי עלי הדין אלבירין אלמשכנין באכריאת
פאגאז להם ענד טלועהם אן יסתקוא מן דינאך אלבירין באלבאכריאת
פקט לאנהם יתהגון אלאסתקא מנהא פקט לתחליל אלאנביא דלך ולם ינקל
אלחכם אלי גירהא ואנמא חרם אלאסתקא באלבאכרה פי גיר הדה אלאבאר
כשייתנה אן יסתקי לגנאנה או למוצע יריד ימליה מאא לסהולה
אלאסתקא בהא ולדלך יחל אלאסתקא בהא פי דאכל אלמדן ואלי אלצות
אלדי יסמע להא ענד אלאסתקא פלא יחרם דלך וכדלך לא יחרם צרב
חלק אלאבואב ומא אשבה דלך ואנמא יחרם מן אלאצואת מא כאן עלי
נגם מתנאסבה כנגם אלאגאני והו קולהם לא אמרו אלא בקול שלשיר
בלבד ואנמא גוזנא גמיע מא תקדם דכרה פי אלמקדש לאן אלעבודה
לאזמה פי אלסבת וכדאך כל מא הו משום שבות והו מן אסבאב אלעבודה
ואלמקדש גאיז אן יעמל פי אלמקדש והו קולהם שבות במקדש התירו:

שרץ שנמצא במקדש כהן מוציאו בהמינו שלא לשהות את
הטומאה דברי ר׳ יוחנן בן ברוקה ר׳ יהודה אומ׳ בצבת של עץ שלא
לרבות את הטומאה מהיכן מוציאין אותו מן ההיכל ומן האולם ולמז׳
בח דברי ר׳ שמעון בן ננס ר׳ עקיבה אומ׳ מקום שחייבין על זדונו כרת
ועל שגגתו חטאת משם מוציאין אותו ושאר כל המקומות כופין עליו
פסכתר ר׳ שמעון אומ׳ מקום שהתירו לך חכמים משלך נתנו לך
שלא התירו לך אלא משום שבות׃ המינו המיאנה והו אלחזאם
אלדי ירבט עלי וסטה תרג׳ אבנט המין׃ ואעלם אן כל מן דכל אלי מוצ׳ע
כאן מן אלעזרה והו טמא אן כאן שוגג חייב חטאת ואן כאן מזיד חייב
כרת כמא נבין פי שבועות פעלי מדהב ר׳ עקיבה יכרג אלשרץ בשבת
מן גמיע אלעזרה וצבת של עץ כלבתאן מן עוד אלתי ליס תנתגס לאן
פשוטי כלי עץ אין מקבלין טומאה מן התורה כמא נבין פי אול כלים
ותרג׳ כירתין פסכתירותיה ואלואחד פסכתר ור׳ שמעון יעתקד אן
מן אנקטע לה ותר פי אלמקדש לא ירבטה כמא דכרנא פי מא תקדם
ואנמא ילוי בעצ׳הא עלי בעצ׳ בערוה פקט וקד תקדם לך איצ׳א מן
כלאמה פי אלפרק אלראבע מן הדה אלמסכתא אנה מן כרג חוץ לתחום
אפלו חמש עשרה אמה יכנס שאין המשוחות ממצין את המדות
פתכלם הנא עלי אלחכמין אלדין יעתקד וקאל אן הדי אלדי קלנא אנה
יכנס ולו כרג ען אלתחום חמש עשרה אמה ליס אן ללאנסאן כארג ען
אלתחום ולו אצבע ואחד ואנמא אעטינאך הדה אלמסאפה עשר דראעא
לאנהא מתאעך ומן גמלה תחום שלך שאין המשוחות ממצין את
המדות. וכ׳לך הדי אלדי חללנא לך אן תרבט אלותר בערוה אנמא חללנא
לך שאינו אלא משום שבות אלדי הם באנפסהם חרמוה ולדלך אלשי לאן אלר׳
רבאט בערוה מדרבנן יהרם ואין הל׳ כר׳ שמעון פי אלקולין גמיעא בל
כמא דכרנא פי מא תקדם והל׳ כר׳ עקיבה והל׳ כר׳ יהודה׃
בריך רחמנא דסייען בריך הוא ובריך שמיה

לשם מצה יצאת. ושאינה משתמרת לשם מצה לא לשם זבח
ואלו ירקות שאדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח בחזרת ובעולשין ובתמכא
ובחרחבינה ובמרור יוצאין בהן בין לחים בין יבשים. אבל לא כבושים
ולא שלוקים ולא מבושלים וכולן מצטרפין בכזית ויוצאין בקלח שלהן
ובדמאי ובמעשר ראשון שניטלה תרומתו ובמעשר שני והקדש
שנפדו: כמא אן אכילת מצה פי לילה פסח מצות עשה וכדלך
איצא אכילת מרור מצו[illegible] כאן כבש אלפסח חאצרא והו קולה
על מצות ומרורים יא[illegible] אללה מרורים ואקע עלי הדה [illegible]לתי
עדד חזרת אלכס עולשין [illegible] תמכא אלכריס והרחבינה אלקרצעני
ומרור נוע מן אלכס בלי [illegible] בין לחים בין יבשים יריד בה
איצולהא עלי מא אעלמך אין יוצאין בקלח שלהן אמא ורקהא פלא
יכרג בהא ען לאזם אלא אן כאנת רטבה: אין שורין את המורסן
לתרנגלין אבל חולטין האשה לא תשרה את המורסן שתוליך בידה
למרחץ אבל שפה היא על בשרה יבש לא ילעוס אדם חטים ויתן על
מכתו מפני שהן מחמיצות: מורסן אלנכאלה ושורין הו אן ינקע
אלנכאלה ויתרך אמאם אלדגאג תאכלה עלי רסלהא. וחולטין הו אן יצב
ויטעמהא עלי אלמקאם ונהא אלנאס תחרים הדי איצא ואתלמוד
אנאזה ושפה תחך וילעוס ימצג: אין נותנין את הקמח לתוך
לתוך החרוסת ולא לתוך החרדל ואם נתן יאכל מיד ר' מאיר אוסר
אין מבשלין את הפסח לא במשקין ולא במי פירות אבל סכין ומטבילין
אותו בהן ומי תשמישו של נחתום ישפכו מפני שהן מחמיצות:
אכתלאף תנא קמא ור' מאיר אנמא הו אדא נתן לתוך החרדל אמא
לתוך החרוסת דברי הכל ישרף מיד לאנה יעגל באלתחמיר וסייבין
כלט אלחרוסת מא הו פי אלנרק אלאכיר וקד אלה פי אלפסח בשל מבושל
מתאכידה נהי אלטבך באלמצדר גא אלנקל אלה ישיר אלי תחרים טבכה
במי פירות לכן יגוז דהנה בהא וגמסה פיהא בעד אלטבך ומא אלעגין

אלתי תגסל בה אלידין ותואני אלעגין יהרק כמא דכר לכן פי מוצע מנחדר
חתי לא יגתמע ויבקי פי מוצע מנכפץ ואין הלכה כרבי מאיר׃

פרק שלישי

ואלו עוברין בפסח כותח הבבלי ושכר המדי וחומץ האדומי וזיתום
המצרי וזומא שלצבעין ועמילן שלטבחים וקולן שלסופרים רבי
אליעזר אומר אף טיפולי נשים זה הכלל כל שהוא מין דגן הרי זה עובר
בפסח הרי אלו באזהרה ואין בהן משום כרת׃ מעני עוברין
עוברין עליהן בבל יראה ובל ימצא [illegible] אמרי ושכר אלמסכר וקד
תתכד מסכרות מן נקיע אלקמח או [illegible] ונגדהמא וכאן שראב
אהל מדי כדלך אעני מן נקיע כבז מתל אלמזר אלדי יעמל פי מצר
אליום וחומץ האדומי כאנו יגעלון פיה חבוב שעיר וזיתום הו אן יוכד
מן אלמלח ודקיק שעיר וחב אלקרטם אגזא סוא ותעגן באלמא וכאנו
יסתעמלונה לאלתטלב וזומא שלצבעים נקיע אלנכאלה יצרפה צבאגי
אלחריר ועמילן שלטבחים הו אן יוכד מן אלקמח אלדי לם יכמל נצגה וייבס
ויטחן ויעגן ויעמל מנה קרץ תגעל תלך אלקרץ אגטיה לקדור אלטעאם
עלי מא יקארב אלטעאם אלנצג פתזיל זהומה אלטעאם וסהוכתה וקולן
שלסופרים עגין יתכדה אלמסאפרון מן גבאר אלרחא ילזקון בה מא
ידירון אלזאקה ותכשיטי נשים הו איצא דקיק יתכדה אלנסא מן אגל
אשיא אלתי להא גלא יגסלון בה וגוההם פיכון פי גמלתהא דקיק שעיר
פר' אליעזר יקול ועליא אנה גבאר ואין בו חמץ איאך תטן דלך אלגבאר
ענד אלגסלבה ואין הל' כר' אליעזר אלא כמא ק' זה הכלל כל שהוא מין
דגן יריד בדלך כל שי דכלה נוע מן אנואע חמשת המינים מע אלמא
עובר עליו בפסח אמא דון מא או במי פירות אינו עובר ויגוז אכלה
לאן אלאצל ענדנא מי פירות אין מחמיצין וקו' הרי אלו באזהרה יעני
מן אכל אחד הדה אלתי פי אכלאטהא דגן לאן אלאצל ענדנא על חמץ
דגן גמור ענוש כרת ועל עירובו בלאו והדי אלדי כאן מן אלחמץ

מכתלט

מכתלט כזית בכדי אכילת פרס חינ׳ ילזם אכל דלך אלשי אלמכתלט
מלקות אמא אן כאן פיה מקדאר אלדגן אקל מן הד׳ פלא ילזם עלי
אכלה מלקות ולכן הרחם אכלה ואין הלכה כר׳ אליעזר׃ חמץ
שבסידקי עריבה אם יש כזית במקום אחד חייב לבער ואם לאו בטל
במיעוטו וכן לענין הטומאה אם הקפיד עליו חוצץ ואם רצה בקיומו
הרי הוא כעריבה בצק החרש אם יש כמוצא בו שהחמיץ הרי זה
אסור׃ במיעוטו אד׳ כאן פי מוצ׳ע תקוי אלאניה בה ותגתמע
שקאפהא אמא אד׳ לם יכון לה תקויה אפלו פחות מכזית חייב לבער
וקו׳ חוצץ בין יעני אנה אן כאן ישאהח עלי זואלה ויריד אזאלתה
פהו יחגב אלמוצ׳ע ואד׳ אנתגסת אלעריבה והטבילה לא עלתה לה
טבילה והד׳ אלכלאם פי עריבה של עץ אלתי יש לה טהרה במקוה אמא
כלי חרש אין לו טהרה במקוה אלא אלכסר ובצק החרש הו אן יצרב עליה
באליד פלא יסמע לה דוי פכאנה אצם לא יגאוב מן נאדאה פלמא לם
נעלם הל אכתמר אם לא מקדרה בגירה או באלזמאן אלמעלום אן פי
מתל דלך אלזמאן יכתמר אלכבז ומקדארה קדר מא ימשי אלאנסאן
משיא מעתדלא מילא ואחדא והו מן אלזמאן קדר כ׳מסי סאעה
מן סאעאת אלאסתוא׃ כיצד מפרישין חלה בטומאה ביום
טוב ר׳ אליעזר אומ׳ לא תקרא לה שם עד שתאפה בן בתירה אומ׳
תטיל לצונן אמ׳ ר׳ יהושע לא זה הוא חמץ שמוזהרין עליו בבל
יראה ובבל ימצא אלא מפרשתה ומנחתה עד הערב ואם החמיצה
החמיצה׃ קד תעלמת אן שריפת קדשים ביום טוב חראם
פאד׳א אנתגס אלעגין פחכם חלה טמאה אלתי תכרג מנה אן תחרק פקאל
ר׳ אליעזר תטבך אלעגין כלה ולא תכרג מנה חלה חתי יתם טבכה ותסמי
תאכד׳ גרדקה מן אלגרדק ותקול הד׳ה חלה וד׳לך גאיז כמא בינת פי
מסכת חלה ותרפע תלך אלגרדקה אלי מוצ׳אי יום טוב ותחרקהא וקאל בן
בתירה תכרגהא עגין ותרמיהא פי אלמא אלבארד ותתרך תם תחרק

למוצאי יום טוב לאן לא יחל טבכ'הא אד' ליס יטבך' פי יום טוב אלא מא
יצלח ללאכל. והל' כר' אליעזר׃ רבן גמליאל או' שלש נשים לשות
כאחת ואופות בתנור אחד זו אחר זו וחכמ' או' שלש נשים עסיקות
בבצק אחת לשה ואחת שרכת ואחת אופה ר' עקיבה או' לא כל הנשים
ולא כל העצים ולא כל התנורים שוים זה הכלל תפח ותלטוש בצונן׃
רבן גמליאל יעתקד אן תלאת נסוה יתמן אלעגין כלהן פי זמאן ואחד
ותכבז ואחדה בעד אכ'רי ומע כון עגן אלתאלתה קד בקי חתי אחמי
אלתנור מרתין וטבך' פיה טבכ'תין והי אלתי תטבך' הי אינו בא לידי
חימוץ פי מתל הדי אלזמאן ואלחכמים לא ירון בדלך ואנמא יקולון
אן ענד מא תאכ'ד אלאולי פי אלכבז תאכ'ד אלתאניה פי ערך אלעגין
ואלתאלתה פי עגן אלדקיק פענד תמאם אלאולי באלכבז תתם אלתאניה
באלערך ואלתאלתה באלעגן ותאכ'ד אלתאניה באלכבז ואלאולי פי אלערך
ותבתדי אלתאלתה ותעגן תאניה והכדי פלא יבטי אלעגין בוגה ולא תזול
מנה אליד וקאל ר' עקיבה לרבן גמליאל לא כל הנשים שוים ולא כל
העצים ולא כל התנורים שוים לאן תם תנור תחמי פי אסרע וקת ואכ'ר
באלעכס וכ'ל' מא כאן אלחטב איבס אלתהב סריעא ומן אלנסא דאת נשט
ומנהן באלעכס פקאל אן לא יתרך אלעגין הדי אלמדה אלא אן נפך' עליה
אלמא וידלך באלמא אלבארד ואעלם אן מא אליד פי אלעגין לא יתמר
ולו בקי נהארה אגמע והלכה כחכמים׃ שיאור ישרף והאו'
כלו פטור סידוק ישרף והאוכלו חייב כרת איזה הוא שיאור כקרני
חגבים סידוק שנתערבו סדקיו זה בזה דברי ר' יהודה וחכמ' אומרין
זה וזה האוכלו חייב כרת ואיזה הוא שיאור כל שהכסיפו פניו כאדם
שעמדו שערותיו׃ כקרני חגבים הו אן תתלייט פיה כ'וטא
דקיקה ענד מא יצ'הר ידכ'לה אלכ'מיר ולו כאנת כקרני חגבים והלכה
כחכמים׃ ארבעה עשר שחל להיות בשבת מבערין את
הכל מלפני השבת דברי ר' מאיר וחכמ' או' בזמנו ר' אלעזר בירבי

צדוק אומ' תרומה מלפני השבת וחולין בזמנן׃ הל' כר' אלעזר בר' צדוק׃ ההולך לשחוט את פסחו ולימול את בנו ולאכול סעודת אירוסין בבית חמיו ונזכר שיש לו חמץ בתוך הבית אם יכול לחזור ולבער ולחזור למצותו יחזור ואם לאו יבטל בלבו להציל מיד הגייס מיד הנהר מיד הדליקה מיד המפולת יבטל בלבו ולשבות שביתת הרשות יחזור מיד׃ הדי' כלה ביין ואצה׃ וכן מי שיצא מירושלם ונזכר שיש בידו בשר הקודש אם עבר הצופים שורפו במקומו ואם לאו חוזר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה׃ עד כמה הן חוזרין ר' מאיר אומ' זה וזה בכביצה ר' יהודה אומ' בכזית וחכמ' אומ' בשר הקודש בכזית וחמץ בכביצה׃ ר' מאיר יקול במא אן טומאת אוכלין בכביצה אעני אנהא לא תנגס חתי יכון פיהא כביצה כמי נבאין בבסט כתיר פי אול מסכת טהרות כדלך לא ירגע אלא על כביצה ור' יהודה יקול כמי אן אוכל מבשר קודש או מן החמץ מית לוקה כדלך ירגעו על כזית וגעל אלחכמים דרגה בין בשר הקודש ובין אלחמץ לכונה חולין והלכה כחכמים׃

פרק רביעי

מקום שנהגו לעשות מלאכה בערבי פסחים עד חצות עושין מקום שנהגו שלא לעשות אינן עושין ההולך ממקום שעושין למקום ש׳ שאינן עושין או ממקום שאינן עושין למקום שעושין נותנין עליו חומרי מקום שיצא משם וחומרי מקום שהלך לשם ואל ישנה אדם מפני המחלוקת׃ למא קאל נותנין עליו חומרי מקום שיצא משם אלדי יגל אנה אדי הלך ממקום שאינן עושין למקום שעושין אינו עושה אשתרט וקאל אן הדי אלחכם ליס במטרד ואנמא אחתאל אל ישנה אדם מפני המחלוקת ואד׳ אוגב אן נלזמה אלעטלה במקום שעושין לאן ליס יצהר פי דלך כלאף חתי תחדת מנה

מחלוקת ואנמא כאן יזהר אלכלאף לו פעל והם לא יפעלון או יפעל פעלא
מכאלפא לפעלהם או ינכר עליהם אמא אלתעטיל פליס יבדו פיה כלאף:
כיוצא בו המוליך פירות שביעית ממקום שכלו למקום שלא
כלו או ממקום שלא כלו חייב לבער ר׳ יהודה אומ׳ צא והבא לך אף
אתה: קד תביינת אצול הד׳א אלקול פי ט׳ מן מסכת שביעית ואין
הלכה כר׳ יהודה: מקום שנהגו למכור בהמה דקה לגוים מוכרין
מקום שנהגו שלא למכור אין מוכרין ואל ישנה אדם מפני המח׳
לקות בכל מקום אין מוכרין להן בהמה גסה עגלים וסיחים שלמים
ושבורין ר׳ יהודה מתיר בשבורה בן בתירה מתיר בסוס: לא
יג׳וז ביע בהמה גסה לגוי סוא כאן עובד ע״ז או גר עובד ע״ז ועלת
תחרימאן ד׳לך כשיתנה אן יכריהא מנה או יעירהא לה פיכרמהא
פי אלסבת ונץ אלתורה למען ינוח שורך וחמרך ואלעלה איצ׳א אנה יביעהא
מנה ערב שבת פלא יסתחסנהא פיציחהא אלישראלי יא חבהא
לתמשי אמאם אלמשתרי פתמשי אמאמה מן אג׳ל צ׳יאחה עליהא
והי תמייז כלאמה פיציר מחמר אחר בהמתו בשבת ולד׳לך יג׳וז
לאנסאן אן יעטי דאבתה לדלאל יביעהא לה מן גוי והו נ׳חיב
לאן הד׳ה אלאסבאב כלהא תרתפע אד׳ אלדלאל לא יעיר ולא יכרי
אד׳ ליס הי מלכה ולא תמייז אלבהימה איצ׳א כלאמה פתמשי מן
אג׳לה כמא ד׳כרנא ואג׳אז ר׳ יהודה ביע אלמכסורה לאן ארג׳ל
אד׳ לא תצלח לאנקלאן וד׳לך גיר צחיח לאנהא קד תרבט פי אל
סואקי ואלטואחין לתחרכהא ואג׳אז בן בתירה ביע אלפרס לאנה
מעלום בנקלהן אלבאה ושבההא מן היואנאת אלציד לאנה ישתק
אן החי נושא את עצמו בין אדם בין בהמה וחיה ועוף והד׳ה אלעופות
אינן משוי על הסוס ואלחכמים יקולון אן אדם חי פקט הו אלד׳י אינו
משוי ונקול פיה החי נושא את עצמו ואין הל׳ כבן בתירה:
מקום שנהגו לאכול צלי בלילי פסחים אוכלין מקום שנהגו שלא

ומקום שבעין

פי סת כרמהא

לאכול אינן אוכלין מקום שנהגו להדליק את הנר בלילי יום הכפורים
מדליקין מקום שנהגו שלא להדליק אינן מדליקין בבתי כנסיות מדליקין
ובבתי מדרשות ובמבואות אפלים ועל גבי החולין ואלד'ין
יחרמון אכל אללחם אלמשוי פי ליל' פסח לאלא יט'ן אלט'אן אנה כבש פסח
ויציר כמן אכל קדשים בחוץ וסיבין פי מסכת כפורים אן יום הכפור
אסור בתשמיש המטה פאקואם יקולון אן אשעאל אלקנדיל יוגב לה
אלתפאת אלי זוגתה ויבוא לידי תשמיש ואכרון יקולון אן אלצו
יוגב אלחשמה ואד'א לם יכון צו יבוא לידי הרהור ויבעלי מקום
שנהגו לעשות מלאכה בתשעה באב עושין מקום שנהגו שלא
לעשות אינן עושין בכל מקום תלמידי חכמ' בטילין ר' רבן שמעון
בן גמליאל אומ' יעשו כל אדם עצמן כתלמידי חכמ' אין הלכה
כרבן שמעון בן גמליאל חכמים אומרין ביהודה עושין מלאכה
בערבי פסחים עד חצות ובגליל אינן עושין כל עיקר ובלילה בית
שמאי אוסרין ובית הלל מתירין עד הנץ החמה: למא תקדם
לה קול מגמל מקום שנהגו מקום שלא נהגו אעלמנא במוצ'עין
משהורה באחד נהגו לעשות ובאחד לא נהגו: ר' מאיר אומ'
כל מלאכה שהתחיל בה קודם לארבעה עשר גומרה בארבעה עשר
אבל לא יתחיל בה בתחלה בארבעה עשר אע"פ שהוא יכול לגמרה
וחכמ' אומ' שלש אומניות עושין מלאכה בערבי פסחים עד חצות
החייטים והספרים והכובסין ר' יוסי בר' יהודה אומ' אף הר' צענין:
סיבין לך פי מסכת מועד אן ההדיוט תופר וכד'לך היוצא
מבית האסורים מספר ומכבס פלד'לך אגאז אלחכמ' הד'ה אלצנאיע
אלתלאת אן יבדי עמלהא פי ארבעה עשר לכן במקום שנהגו ור'
מאיר יקול ואפלו במקום שנהגו ולא יבתדי צנאעה בוגה ור' יוסי
יקול אף הר' צענין לאנה יקול שכן עולי רגלים מתקנין מנעליהם
וסנדליהם לעלות לרגל בחולו שלמועד והלכה כחכמים:

מושיבין שובכין לתורנגלין בארבעה עשר תורנגלת שברחה מחזירין
אותה למקומה ואם מתה מושיבין אחרת תחתיה וגורפין זבל מתחת
רגלי בהמה בארבעה עשר ובמועד מסלקין לצדדין מוליכין ומביאין
כלים מבית האומן אע״פ שאינן לצורך המועד׃ תורנגולת
שברחה מחזירין אותה למקומה אנמא הו פי חולו שלמועד ואמא
פי יום ארבעה עשר פלא יחתאג פי ד׳לך לאן כלאם לאמה קא׳ מושיבין
פכיף מחזירין ומעני מושיבין הו אן תכון דגאגה קד גלסת עלי אלביץ
תלאתה איאם אלדי יאכ׳ד אלביץ פי אלפסאד פאן מאתת תג׳אב תאניה
תחצ׳ן אלביץ׃ ששה דברים עשו אנשי יריחו על שלשה מיחו
בידם ועל שלשה לא מיחו בידן מרכיבין דקלים כל היום וכורכין
את שמע וקוצרין וגודשין מלפני העומר ולא מיחו בידם ואילו
שמיחו בידם מתירין גמזיות שלהקדש ואוכלין מתחת הנשרים
בשבת ונותנין פאה לירק ומיחו בידם חכמים׃ הד׳ה אלסתה
אשיא כלהא גיר מסתחסנה ענד אלחכמ׳ לכן תלאתה מנהא והי אלאול׳
לם ינכרהא עליהם אלחכמים ואלתלאתה אלמעדודה אלאכ׳רי אנכרוהא
עליהם פאלאול׳ אנהם כאנו יד׳כרון אלתמאר טול יום ארבעה עשר והו
אן יעלק אלד׳כאר עלי אלנכ׳ל והד׳י משהור ענד אהל אלפלאחה והד׳י
הו מעני מרכיבין דקלים וכורכין את שמע אנהם ליס כאנו
יקולון ברוך שם כבוד מלכותו ועד קרית שמע ומתירין גמזיות
שלהקדש הו אנהם כאנו יביחון אכל גדולי הקדש ויקולון לאן
תחרם גיר אלפאכהה אלתי תקדש בעינהא חמיא מא ינבת בעד ד׳לך תקל״ב נ״ח
פי שדה הקדש פחלאל ואוכלין מתחת הנשרים כאנו יאכלון מא
יסקט תחת אלשגרה מן אלפאכהה פי אלסבת ואלעיד ואן כאנת שך ולא
יעלמון הל מערב שבת סקטת והי חלאל או בשבת וד׳לך חראם כמא
יבין פי מסכת יום טוב וקד תקדם לך פי מס׳ פאה אן מן שרוט
אשיא אלתי תלזמהא אלפיאה מכנסו לקיום ואלכ׳צר ליס הי כד׳לך׃

ששי

ששה דברים עשה חזקיה מלך יהודה על שלשה הודו לו ועל
שלשה לא הודו לו על שלשה הודו לו גירר עצמות אביו על מטה
שלחבלים והודו לו כתת נחש הנחשת והודו לו גנז ספר רפואות
והודו לו: ועל שלשה לא הודו לו קצץ דלתות היכל ושיגרם למלך
אשור ולא הודו לו סתם את מי גיחון העליון ולא הודו לו עיבר ניסן
בניסן ולא הודו לו: הדה אלהלכה הי תוספתא ולכן ראית בתל׳
סידהא איצא לאן פיהא פואיד: ספר רפואות כאן ספר יקתצי
תטבב במא לא תוגב אלשריעה אלתטבב בה מתל זעם אהל אלטלסמאת
אן יעמל טלסם צורה כדי למרץ כדי או נחו דלך מן אלאמור
מהצורה וכאן מולפה אנמא אלפה עלי טריק אלעלם בטביעה אלוגוד
לא עלי טריק אן יעמל בשי ממא תצמן והדי גאיז לאנה סיבין
לך אן אלאשיא אלתי נהא אללה ען עמלהא יגוז עלמהא ואתפקה פיהא
לאן אללה קאל לא תלמד לעשות וגא אלנקל אבל למד אתה להבין ולהורות
פלמא פסד אלנאס תטבבו בה פאזאלה או לעלה ספר כאן פיה טב
אלסמום ויקול אלסם אלפלאני יולד כדי ויסקי עלי צפה כדי פתחדת ענה
מן אלאעראץ כדי וכדי וטבה באלאמר אלפלאני פאדי ראא אלטביב
תלך אלאעראץ עלם אן אלסם אלפלאני אסקי פיקאבלה במא יכלצה
פלמא פסד אלנאס וצארו יקתלון בה אזאלה ואנמא כתבת לך אלכלאם
פי הדי אלגרץ לאני סמעת וכדלך פסר עלי אן כאן אללה שלמה
כתאב טב ענד מא יציב אחדא מרץ מן אלאמראץ קצד אליה ועמל
מא וצף פיברא פראי חזקיה אן אלנאס לא יתכלון עלי אללה פי אל
אמראצהם אלא עלי אלטב פאזאלה פמע פסאד הדי אלקול ומא פיה
מן אלהדיאנאת פאנהם נסבוא לחזקיה מן אלגהל מא לא ינסב מתלה
אלא לרעאע אלעאמה וכדלך לסיעתו אלדי הודו לו ועלי קיאסהם
מכתל אלסכיף אלאנסאן אלדי גאע ונזע אלי אלכבז ואכלה אלדי יברא מן
דלך אלאם אלשדיד באלצמאן פקד זאל אתכלה עלי אללה ויא מגאנין יקאל

להם כמי נשכר אלג'ה ענד אלכל אלדי אוגר לי מא יזיל בועי. פנעי
גתבת כדלך נשכרה עלי איגאר דויא יברי מרצ'י ענד מא נתנאולה
ומא כנת נתאג אלי מנאקצ'ה מת'ל הד'י אלקול אלמנחט לולא שהרתי
ופייבין אן יגוז עיבור השנה כל אדר ויגעלון תלך אלסנה שני אדרין
ומן לא יגיז אלעבור ענדנא אדר הסמוך לניסן לעולם חסר אד'י עמדנא עלי
אלחסאב ואד'י כאן שני אדרים יכון אלאול מן תלת'ין יומא פמא חזקיה
יום תלאת'ין מן אדר ועיבר את השנה וגעל אלשהר אלדאכל אדר שני
ולולא יעבר תלך אלסנה לכאן יום תלאת'ין מן אדר אול יום מן ניסן
כמי ביינא פהו עיבר את השנה פי אליום אלד'י כאן יכון אול ניסן והדא
לא יגוז לאן אלאצל ענדנא אין מעברין את השנה בשלשים של אדר
הואיל וראוי לקבעו ניסן ולם ידי הו בהד'י אלתפלקה אעני הואיל וראוי
לקבעו ניסן ;

פרק חמישי

תמיד נשחט בשמונה ומחצה וקרב בתשע ומחצה ערב פסחים
נשחט בשבע ומחצה בין בחול בין בשבת חל ערב פסחים להיות
ערב שבת נשחט בשש ומחצה וקרב בשבע ומחצה והפסח אחריו ;
אלאצל ענדנא אן תמיד שלשחר לא יתקדמה קרבן ותמיד
שלבין הערבים לא יתאכר בעדה קרבן בוגה גיר קרבן פסח ואבתדי
וקת תקריב תמיד שלבין הערבים מן נצף אלסאעה אלסאבעה אי אכר
אנהאר והו אלוקת אלד'י יבדי אלט'ל יטול פיה ויבדו להם אלגמיע טולה
פפי כאיר אלאיאם אלתי תכון תם קרבנין כתירה יוכר כאעתין בעד
אוול אלוקת לאנה לא ימכננא אן נקרב בעדה שי כמי אצלנא וערב
פסחים אלד'י יגוז אלתקריב לפסח בעד אלתמיד ידבח כאעה בעד אלוקת
פקט ואד'י כאן ערב פסחים יום גמעה ידבח פי אוול וקתה חתי יתסע
אלוקת לשויה לאן לא ימכן שויה בלילי שבת ; הפסח ששחטו
שלא לשמו קיבל והלך וזרק שלא לשמו או לשמו ושלא לשמו

או שלא לשמו ולשמו פסול כיצד לשמו ושלא לשמו לשם פסח
ולשם שלמים שלא לשמו ולשמו לשם שלמים ולשם הפסח׃

סיבין לך פי אול זבחים אן המחשבה מפסלת בקדשים פי ארבעה
תנאולאת בשחיטה ובקבלת הדם ובהולכתו למזבח ובזריקתו על
גבי המזבח פמתי מא אפסד אניה פי וקת תנאולה שגל מן הדה אל
אשגאל אלארבעה פסד אלדביחה עלי מא יבין הנאך ובלאצה אלפסח ואל
חטאת עלי מא יתפצל פי אול זבחים וקאלו פי אלירושלמי מנין שאין
שוחטין את הפסח אלא לשמו שנ' ואמרתם זבח פסח הוא׃
שחטו שלא לאוכליו ושלא למנויו לערלים ולטמאים פסול לאוכלין
ושלא לאוכלין למנוין ושלא למנויו למולים לערלים לטהורים
ולטמאים כשר שחטו קודם חצות פסול שנ' בין הערבים שחטו
קודם לתמיד כשר ובלבד שיהא אחד ממרס בדמו עד שיזרק דם
התמיד ואם נזרק כשר׃ שלא לאוכליו הם חולה וזקן וקטן
שאינן יכולין לאכול כזית בשר ובין הו פי אלנץ אן אלפסח לא ידבח אלא
לאשכאץ מעלומה והו קול אלה תכסו על השה ואנה לא ידבח אלא
למן יקדר אן יאכל מנה לקו איש לפי אכלו ואנה ~~[illegible]~~
לא יאכלה ערל לקו וכל ערל לא יאכל בו ואנה לא יאכלה טמא והו
קו ויהי אנשים אשר היו טמאים לנ' אד' ולא יכ' לעש' הפסח׃ ואלד'
אוגב אן יכון פסול אדא שחטו לשמו ושלא לשמו וכשר אדא שחטו
לאוכליו ושלא לאוכליו ו' לאן לשמו ושלא לשמו הדה אלפסאד
פי דאת אלדביחה ולאוכליו ושלא לאוכליו אלפסאד כארג ענה ותאניה
אן לאוכליו ושלא לאוכליו תקדר אן תעזל אלפסולים ען אלכשרים
והאלה אן לשמו ושלא לשמו נוהג בכל הקדשים והדה מכתנה בל
פסח ממרס בדמו יחרכה וימנעה כי לא יגמד׃ השוחט את
הפסח על החמץ עובר בלא תעשה ר' יהודה אומ' אף על התמיד ר'
שמעון אומ' הפסח בארבעה עשר לשמו חייב ושלא לשמו פטור

ושאר כל הזבחים בין לשמן בין שלא לשמן פטור ובמועד לשמו
פטור ושלא לשמו חייב ושאר כל הזבחים בין לשמן בין שלא לשמן
חייב חוץ מן החטאת ששחטה שלא לשמה׃ קאל אללה לא תזבח
על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר וקאל איצא לא תשחט על
חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח פאלחכמ' יקולון אן קולה
זבחי יריד בה קרבן פסח ולדלך אן מתי מא כאן חמץ פי מלך בשוחט
או הזורק את הדם או המקטיר או אחד מבני חבורה ועלי אנה דלך
אלחמץ כארג ען אלעזרה פאנה לוקה ולא יפסד אלדבח ור' יהודה יקול
זבחי המיוחד לי יעני קרבן תמיד פלדלך מן דבח אלתמיד ענדה על
החמץ אעני אן יקרבה בוגוד אלחמץ ענדה ואן כאן עובר בלא תעשה
ור' שמעון יקול אן מן קו' עז' וגל' זבחי זבחי מרתין יריד בה אן פי
וקת אלדי יכון חייב אלדי דבח קרבן אחד על החמץ יכון פטור אלדי דבח
חינ' שאר זבחים על החמץ פלדלך יקול ר' שמעון אן מן דבח פסח
פי יום ארבעה עשר לשמו על החמץ חייב מלקות ושאר זבחים
אלדי דבחהא יום ארבעה עשר על החמץ יכון פטור ופי אלוקת אלדי
יכון חייב אלדי דבח שאר זבחים על החמץ יכון פטור אלדי דבח קרבן
פסח על החמץ פלדלך יקול ובמועד לשמו פטור לאנה חינ' פסול
וליס הו קרבן פסח ושלא לשמו חייב לאנה מתל סאיר אלקראבין והו
יחרם תקריב אי קרבן כאן על החמץ וילזם עליה מלקות כמא בינא
מדהבה ובשרט אן יכון נדחה לפסח שני אלדי כאן ימכן אן יקרב הדי
אלכבש פסח ולדלך חייב ולא פרק בין קו במועד או בשאר ימות השנה
ואלדי אוגב אן יכון ענד ר' שמעון אלדי דבח סאיר אלקראבין על החמץ
בשאר ימות השנה בין לשמן בין שלא לשמן חייב חוץ מן החטאת
ששחטה שלא לשמה אצל ענדנא והו קולהם פי אול זבחים כל הזבחים
שנשחטו שלא לשמן אעפ שלא עלו לבעלים משום חובה כשרים
חוץ מן הפסח והחטאת הפסח בזמנו והחטאת בכל זמן והלכה

פרק שמיני

האשה בזמן שהיא בבית בעלה שחט׃
עליה אביה שחט עליה בעלה תאכל משל בעלה הלכה ברגל הראשון
לעשות בבית אביה שחט. עליה אביה שחט עליה בעלה תאכל
ממקום שהיא רוצה. יתום ששחטו עליו אפטרופין יאכל ממקום
שהוא רוצה. עבד של שני שותפין לא יאכל משל שניהם חציו עבד
וחציו בן חורין לא יאכל משל רבו׃ רגל ראשון אול עיד מן זו׳
זואגהא וקו׳ לא יאכל משל שניהם אד׳א כאן בינהמא תשאחח עליה ד׳
אלך ואנמא אן כאן בינהמא תסאמח ריצה משל זה אוכל ריצה
משל זה אוכל וקו׳ לא יאכל משל רבו וכד׳לך ולא משל עצמו לאן
סבב לך אנה לא יתרך עבד חציו עבד וחציו בן חורין פלד׳לך לא יאכל
בוגה חתי יעשה בן חורין ואנמא קו׳ הנא לא יאכל משל רבו אד׳א יתהר
מנה אלא יאכל משל עצמו פהו מד׳הב מן יקול יתרך שכן חציו עבד
וחציו בן חורין והד׳א אלתפקה כלה מבניא על אלאצל אלד׳י גא ענהם
והו קול אלבריתא שוחט על ידי בנו ובתו הקטנים ועל ידי עבדו
ושפחתו הכנענים בין מדעתן בין שלא מדעתן׃ האומ׳ לעבדו
צא שחוט עלי את הפסח שחט גדי יאכל שחט טלה יאכל שחט
גדי וטלה יאכל מן הראשון שכח מה שאמר לו רבו כיצד יעשה
ישחוט גדי וטלה ויאמר אם גדי אמר לי רבי גדי שלו וטלה שלי ואם
טלה אמר לי רבי טלה שלו וגדי שלי שכח רבו מה אמר לו שניהם יצאו
לבית השרפה ופטורין מלעשות פסח שני׃ אד׳י קאל לה מולאה
צא ושחוט עלי את הפסח סתם ועלי אן כאנת עאדתה אברי טלה
ושחט לו גדי או גדי ושחט לו טלה הרי זה יאכל והד׳י הו אלד׳י אראד
אן יסמעך אנא לא נראעי לעאדה ולא נקול עאדנא אין נמנין על שני
פסחים והד׳י אלד׳י אגזנא הנא וקלנא יאכל מן הראשון הו מצוון במלך
ומלכה פלקט אד׳י קאלו לעבדיהם צאו ושחטו עלינו את הפסח פרבה וא

שני פסחים ודלך ליעף עקול למתמלכין וקלת ארתיאיהם לאואמר
אמא באירשנאם לא יאכל לא מן הראשון ולא מן השני והדיפקה עדי
יחכר פיקו שכח מה אמר לו רבו אנמא יצח אדי קיל'ה ראעי אנטאתי
למולאה כד טלה וגדי וארבההמא גמיעא חתי תואפק גרץ מולאך
וקד מלכתך אחדהמי עלי שרט לא יכון למולאך פיה שיאמא אן לם
יכון כדלך פלא יצח מן הדי אחכם שי לאן אחדל עודנא מה שקנה עבד
קנה רבו פקו שלי לא יצח לא עלי מא בינא ואנמי יכונו פטורין מלעשות
פסח שני אדי שכח רבו מה אמר לו אחר שנזרק הדם לאני לפסח וקת
זריקת הדם ראוי לאכילה אמא אדי שכח קודם זריקת הדם חייבין
בפסח שני׃ האומר לבנו הריני שוחט את הפסח על מי שיעלה
מכם ראשון לירושלם כיון שהכניס הראשון ראשו ורובו זכה בחלקו
וזיכה את אחיו עמו לעולם נמנין עליו עד שיהא בו כזית לכל אחד
ואחד נמנין עליו עד שיהא בו כזית לכל אחד ואחד נמנין ומושכין
את ידיהם ממנו עד שישחט ר׳ שמעון אומ׳ עד שיזרק הדם׃
קאל להם על מי שיעלה מכם לירושלם ליחריצהם על לאשראע ירתון ראשון
לאסטוע לירושלם ואכמא למעני לפסח פקד נמנו עמו ולא בד ולדלך
אדי נכנס הגדול זכה וזיכה את אחיו עמו ולא בד לאנהם מנויים על
הפסח כלהם ור׳ שמעון יעתקד אנה נמנין על הפסח עד שישחט
ומושכין את ידיהם אחר שנשחט קודם שיזרק הדם ואין הל׳ כרבי
שמעון׃ הממנה אחרים עמו על חלקו רשאין בני חבורה
ליתן לו את שלו והוא אוכל משלו והן אוכלין משלהן׃ הרי בזין
זב שראה שתי ראיות שוחטים עליו בשביעי ראה שלוש
שוחטים עליו בשמיני וכן שומרת יום כנגד יום שוחטין עליה בשני
ראת שני ימים שוחטין עליה בשלישי והזבה שוחטין עליה בשמיני׃
הדה למשנה תחתאג לי אצול אנא אביינהא לך ודלך אן חכ׳
ראי לזב שתי ראיות אנתגס ויעד קבעה׳ איאם דון ראייה ויטהר

כאן

באן יטבול פי אליום אלסאבע ויאכל קדשים לערב ואלדי ראי שלוש ראיות
אנתגס איצא ויעד סבעה איאם דון ראייה יטבול פי אלסאבע ויגיב
קרבן והו בעד יאכל בקדשים לאנה מחוסר כפורים אינו אוכל בקדשים
קאל אללה ואיש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא פדכר לפט׳ זיבות
מרתין וקאל טמא וקאל איצא וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את
זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו היא פדכר לפט׳ זיבות תלאת
מראת וקאל טומאתו פמא אנתקל מנה הכת׳ שתים וקרא טמא שלוש
וקרא טמא הא כיף שתים לטומאה ושלש לקרבן ואנמא תבין
אלחכאם אלראיה פי מועדהא וליס בנא חאגה הנא אלי אלתטויל פי דלך
וכדלך אלמראה אדא ראת דמא בלא עת נדתה תלאתה איאם עלי אלולא
צארת זבה ותעד סבעה איאם דון ראייה ותביא קרבן בשמיני מתל
אלזב ותאכל אלקדשים לערב קאל אללה ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים
בלא עת נדתה וג׳ ונקל אנקל ימים שנים רבים שלשה פאדי ראת יומא
ואחדא תנתטר אלי אלגד פאן לם תר שיא טובלת בשני ואוכלת בקדשים
לערב פאן ראת איצא ביום שני תנתטר אלתאלת פאן לם תר שיא טובלת
בשלישי ואוכלת בקדשים לערב פאן ראת פי אלתאלת איצא צארת
זבה גמורה והי תתסמי פי הדה אלחאלה שומרת יום כנגד יום פבעד
מערפה הדה אלאצול תבין הדה אלהלכה כלהא והדי אלחכם גאריא עלי
אלאצל אלדי תפצלתך פי אלפרק אלמתקדם והו אן אלדי לא יצלח לאכל
אלפסח יום ארבעה עשר לבנה יצלח לערב שוחטין עליו ובשרט אן יכון
קד טבל ולא יעוזה גיר הערב שמש ויכון איצא קד דפע קרבנותיו
למיתרין אן כאן מחוסר כפורים והו בעד ישחט עליו ואן כאן דלך אליום
גיר ראוי לה פי טומאת מת פקט כמא ביינת לך הנאך : האונן
והמפקח בגל וכן מי שהבטיחוהו להוציאו מבית האסורים והחולה
והזקן שאינן יכולין לאכל כזית אין שוחטין עליהם ועל כולם אין
שוחטין עליהן בפני עצמן שלא יביאו את הפסח לידי פסול לפי כך

אם אירע בהן פסול פטורין מלעשות פסח שני חוץ מן המפקח בגל שהיה
טמא מתחלתו׃ אונן אינו אוכל בקדשים לקול אללה לא אכלתי באוני
ממנו ואונן יתסמי אלאנסאן אד׳ מאת לה אחד אלקראבה אלתי ילזמה
עליהא אבל פי יום אלמותה הו אונן מדאוריתא וטעמא אלמיית עלי וגה
אלארץ הו יתסמי אונן וכדלך יום קבורה הו אונן לכן מדרבנן ולא נראעי
אנינות דרבנן לענין פסח והכ׳ קאלו אין אנינות אלא יום המיתה בלבד
והדי לענין אכילת הפסח ומפקח בגל הו אד׳ יחפר כריה ליפתש תחתהא
מיית יכרגה פלא ידבח עליה לאן אמרה מא יעלם מא לה קד רב מא
יגד פי דלך אלגל מת פינתגס ולא יחל לה אכל אלפסח אד׳ דבח ועוול עליה
פיה וקד רב מא לא יגד מת ויאכל וקו׳ וכן מי שהבטיחוהו להוציאו
מבית האסורים בשרטין אחדהמא אן יכון מן סגן גוים אלדין שהד אללה
עליהם אשר פיהם דבר שוא וג׳ ואמא מן סגן ישראל אד׳ ועדוה
אכרגוה שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ואלתאני אן יכון
אלסגן חוץ לחומה אמא אן כאן דאכל ירושלם יחמל אלסגן ויאכלה
הנאך ואעלם אן אלאונן יגוז לה אכל אלפסח לערב כמא יבין בעד ואנמא
קלנא אין שוחטין עליו לכתחלה כשיתנא אן לא יאכל שי לשדה חזנה
ונחן קד עוולנא עלי אכלה פיבקי אללחם וישרף פקט ועל כולם אין שוחטין
עליהן בפני עצמן יעני אנה לא ידבח פסח לגמלה אוננים או לגמלה
חולים או זקנים או מפקחין בגל לאנה בין עלה דלך וקאל איאך תגן אן
הדי אלגמל אנהם אינן ראויין לעשות פסח ראויים הם ואנמא הרמנא
דלך שלא יביאו את הפסח לידי פסול לאנהם לא יאכלונה פילתגי
להרקה וכדלך המפקח בגל איאך יגדון אלמיית בעד דבח אלפסח
פינתגסו פיחרק פלמא אעלמנא אנהם ראויין קאל לפי כך אם אירע
בהן פסול יעני אן דבחו פסח ומרק עליהם הדם ועלי אן לכתחלה
לא ינבגי אן ידבח עליהם ובעד דלך אירע פסול בהא ולי אלאוננים
אן אלחולים או אלזקנים ואנתגסו באלמת או לא יקדרו יאכלונה לעלל

פטורין

פטורין הם מלעשות פסח שני לאנהם קד דבחוה והם ראויים לעשות
פסח גיר מפקח בגל וחדה לאנה אדא נשחט עליו הפסח והו ראוי כמא
דכרנא ובעד דלך וגד אלמיית פי דלך אלגל פיחתאג פסח שני לאנה טמא
כאן ענד אלדבח והו יפתש אלגל והדא בשרט אן יכון אלגל ענגול אדא אמרא
וגד מיית תחתה עלמנא צחיח אן כל מן כאן עליה טהר תלך אלכריה
טמא לאנה כאן על גבי המת אמא אדא כאן אלמוצע אלדי יחפר דלכן
מפתטיל וגד תחתה מייתא פהו איצא פטור מלעשות פסח שני לאנה
נקול טהור היה באותה שחיטה וימכן אנה לם יכון עליה אלמוצע אלדי
יואזי אלמיית ואלגל ענגולה ואן יכון מתל מכרוט אסטואנה הכרי:

מתיר
אין שוחטין את הפסח על היחיד דברי ר' יהודה ור' יוסי
אפלו חבורה שלמאה ואינן יכולין לאכול כזית. אין שוחטין
עליהן ואין עושין חבורה נשים ועבדים וקטנים: הדא בין ויעני
נשים ועבדים משום פריצותא אמא כל צנף עלי חדתה פלא פרק בין
נשים לעצמן או עבדים לעצמן והלכה כר' יוסי: אונן טובל ואוכל
את פסחו לערב אבל לא בקדשים השומע על מתו והמלקט לו עצמות
טובל ואוכל בקדשים גר שנתגייר ערב פסחים בית שמאי אומ' טובל
ואוכל את פסחו לערב בית הלל אומ' הפורש מן הערלה כפורש מן
הקבר: אלדי אונן אן נביחה אכל אלפסח דון סאיר אלקדשים לאן
תאני אנינות לילה מדרבנן לאן נץ אלתורה פי יום אלמות פקט והו קול
אהרן פי יום מות נדב ואביהוא ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יי'
פלכון פסח בכרת אגזנא אכלה פי וקת אנינות דרבנן ואמא אכילת
קדשים אלתי הי מצות עשה פקט פלם יגיזו דלך ולזמנא אלאונן
טבילה חתי יברו אנפסהם לאכלה ען תלך אלפכרה וזואל חזנה והדא אנמא
ילזם אדא מאת לה אלמית אחר חצות יום ארבעה עשר אלדי ילזמה פיה
קרבן פסח ותעיין עליה קבל חדות אלאנינות ואמא מן מאת לה מית
מיית קודם חצות אלדי יציר אונן קבל חלול וקת לזום אלקרבן פהדא

ידחה לפסח שני ולא יקרב עמה והו אונן לאנה אינו ראוי לאכל חזנה
והמלקט לו עצמות יעני אדי גמעהא לה גירה לאנה נוע מן אלאנינות
וליס אלבתלאף בית שמאי ובית הלל גר פי גר פקט נקול איאך פי אלגר
עאם אלמקבל יכון טמא נפש ויקול כמי טהרת פי אלעאם אלמאצי ואכלוא
פסחי בערב כדלך אינא אלאן אטבול ואוכל פסחי אמא ערלי ישראל טובל
ואוכל פסחו לערב:

פרק תשיעי

מי שהיה טמא או בדרך רחוקה
ולא עשה את הראשון יעשה את השני שגג או נאנס לא עשה את
הראשון יעשה את השני אם כן למה נאמר טמא או בדרך רחוקה
שאלו פטורין מן ההכרת ואלו חייבין בהכרת: אדי כאן
טמא או בדרך רחוקה בפסח ראשון ולא עשה את השני אי נוחייב
כרת לאנה קד נפטר מפסח ראשון אדי לם פיה אלכרת ונדחה לפסח
שני אדי לם יעמל פיה אלכרת ואדי שגג או נאנס בפסח ראשון ולא
עשה את השני חייב כרת לאן נץ אלתורה כל מן לם יכון טמא או בדרך
רחוקה ולם יעמל פסח אלאול ילזמה אלכרת והו קו והאיש אשר הוא
טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפ ונכ הנ הה וג והדי הו מעני
קו הנא אלו פטורין מן ההכרת ואלו חייבין: ואיזו היא דרך רחוקה
מן המודעית ולחוץ וכמדתה לכל רוח דברי ר׳ עקיבה ר׳ אליעזר
אומ׳ מאסקופת העזרה ולחוץ אמ״ר יוסי לפי כך נקוד עליה כלומ׳
לא מפני שהיא רחוקה ודאי אלא מאסקופת העזרה ולחוץ:
מודעית מוצע בינה ובין ירושלם כמסה׳ עשר מילא והו מקדאר
מא ימשי אלאנסאן משיא מעתדלא ברגליה מנד תטלע אלשמס
אלי בין הערבים פאן כאן יום ארבעה עשר כארג ען אלמודעית פהו
בדרך רחוקה ור׳ אליעזר יקול אנה ולו כאן פי דאכל ירושלם ואעתל
או אכתל משיה ולם ימכנה דכול אלעזרה וקת אלתקריב אלא אן
כאן אכר אלוקת מע וצולה לעתבה׳ אלעזרה פחכמה כחכם מן נשב

פ׳

פי׳ דרך רחוקה ור׳ עקיבה יקו׳ אין מנו׳ כאן לפנים מן המודעית ולם
ימכנה או׳ נול פחכמה הכם חנום והל׳ כר׳ עקיבה׃ מה בין
הראשון לשני הראשון אסור בבל יראה ובבל ימצא והשני חמץ
ומצה עמו בבית הראשון טעון הלל באכילתו והשני אינו טעון הלל
באכילתו זה וזה טעונין הלל בעשייתן ונאכלין צלי על מצה ומרור
ודוחין את השבת׃ קא׳ אלה פי׳ פסח שני ככל חקת הפסח יעשו
אותו כלו לם יזיד עלי׳ הד׳׳י כלאם ללזם פי׳ אלתאני כל׳ מא לזם פי׳ אלאול
לכן לקו׳ בערו׳׳ך פי׳ פסח שני על מצות ומרורים יאכלוהו מיעט
השבתת שאור וקו׳ אי׳תא׳ לא ישאירו ממנו עד בקר מיעט לא יראה
ולא ימצא ופי׳ קו׳ ועצם לא תשברו בו מיעט לא תשחט על חמץ
לאנה׳ ל׳ק כאן יחתאג אלי הד׳ה אלבינאת כלהא לאן קו׳ ככל חקת הפסח
יגני ענהא פתכרירה להא אנמא הו אסתדראך כמן יקו׳ אין חקת
הפסח אלתי לזמתפיה אנמא הי הד׳ה פקט על מצות ומרורים וכו׳
ועלי׳ הד׳׳י אנחו יכרג קולהם אין רבוי אחר רבוי אלא למעט׃
הפסח שבא בטומאה לא יאכלו ממנו זבים וזבות נדות ויולדות ואם
אכלו פטורין ר׳ אליעזר פוטר אף על ביאת המקדש׃ קד׳ עלמת
אן אד׳׳י כאן רוב קהל טמאים לנפש אדם פקט הו אלד׳י יבוא הפסח
בטומאה לאן לא יאכלונה ג׳יר טמאי מת פקט אלד׳ין הותרה להן
טומאה כמי בינא לכן אן אכלו מנה סאיר אלטמאים אינן חייבין
כרת לאן גא אנקל נאכל לטהורים חייבין עליו משום טומאה שאין
נאכל לטהורים אין חייבין עליו משום טומאה ור׳ אליעזר יקו׳ וישלחו
מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש בזמן שטמאי מת מש׳
משתלחין זבים ומצורעין משתלחין אין טמאי מת משתלחין אין
זבין ומצורעין משתלחין פלד׳לך אם נכנסו זבים ומצורעים למקדש
בפסח שבא בטומאה פטורין ואין הל׳ כר׳ אליעזר׃ מה בין פסח
מצרים לפסח דורות פסח מצרים מקחו מבעשור וטעון הזייה

באגודת אזוב על המשקוף ועל שתי המזוזות ונאכל בחפזון בלילה
אחד ופסח דורות נוהג כל שבעה: יריד בקו׳ נוהג כל שבעה
חרמאן אכל אלחמץ ואנמא פסח מצרים לם יחרם פיה אכל אלחמץ
גיר יום אחד פקט לקו׳ ולא יאכל חמץ היום אתם יוצאים וקו׳ הנ׳
לילה אחד יעני אן לילה׳ דלך אליום איצ׳א כאנת אסורה בחמץ:
אמר ר׳ יהושע שמעתי שתמורת הפסח קריבה ותמורת הפסח
אינה קריבה ואין לי לפרש אמ׳ ר׳ עקיבה אני אפרש הפסח שנמצא
קודם שחיטת הפסח ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו שלמים
וכן תמורתו לאחר הפסח יבוא שלמים וכן תמורתו: עד
שיסתאב חתי יקע פיה עיב יגעלה לא יצלח לקרבן וכלאם ר׳ עקיבה
צחיח לא מכ׳אלף עליה: המפריש נקבה לפסחו או זכר בן שתי
שנים ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה המפריש את
פסחו לא יביאנו בנו אחריו לשם הפסח אלא לשם שלמים:
תית׳מא יקול יפלו דמיו לנדבה יריד בה עולת נדבה ודלך אנה ירמי
דלך אלתמן פי תיבות שבמקדש ובית דין יקרבון בתלך אלתמאן
עולות ומן גמלה׳ אלאשיא אלתי בין מן יביא עולות נדבה אן ירמי
תמנהא פי אלתיבה אד תלך אלתי ירמי תמנהא פי אלתיבה נסכיה
משל ציבור ועולה שיביא נסכיה משלו ומתבין בקייה׳ אלפצול
אלתי בינהמא פי אלפרק אל׳ג׳ מן מסכת תמורה: הפסח שנתערב
בזבחים ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא בדמי היפה שבהן ממין
ויביא בדמי היפה שבהן ממין זה
זה ויפסיד המותר מביתו נתערב בבכורות ר׳ שמעון אומ׳ אם
חבורת הכהנים יאכלו: מת׳ל׳ דלך אן יכתלט לה פסח מע
שתי עולות פיתרך אלתלאתה כבאש חתי תפסל ויביעהא ואחדהא
ואחדהא ויעלם אכתרהא תמן פנקול מת׳לא אן כאן אחד דינאר
ותאני דינאר ונצף ותאלת׳ דינארין פיאכד פי אלתלאתה ארבעה
דנאניר ונצף פילזמה אן יגיב שלש בהמות אתנתין מנהא לדינארין

נסאה קל לא יאכל חמץ היום אשר אתם יוצאים

דיפין

בה אדם בסוף העולם הכיר בה אחד בסוף העולם אין זו טומאת התהום ואנמי
מת'ה לך בקבר התהום לאן את'ל עדנא לא אמרו טומאת התהום אלא
למת בלבד: נטמא שלם או רובו שורפין אותו לפני הבירה מעצי המע'
רכה נטמא מיעוטו והנותר שורפין אותו לפני הבירה בחצרותיהם על
גגותיהם מעצי עצמם היקנים שורפין אותו לפני הבירה בשביל
ליהנות מעצי המערכה: אנמא כלפני הבירה אלא הרקוה אמאם
מקדש כדי לביישן חתי יתחפצו בה פי' מסתקבל ולא תתסבב לה
נגאסה ובעלוהם יהרקונה כדי שלא לבייש את מי שאין לו ויקנים
אהל' לום ואבכל: הפסח שיצא או שנטמא ישרף מיד נטמאו
הבעלים או שמתו תעבור צורתו ויצא לבית השריפה ר' יוחנן בן
ברוקה אומ' אף זה ישרף מיד שאין לו אוכלין: קו' שיצא יעני
יצא מן הבית שנאכל בו ותעבור צורתו הו אן יבקי חתי יתעפן ויפסד
לאן את'ל עדנא כל שפסולו בגופו ישרף מיד בדם ובבעלים
תעבור צורתו וישרף ולם יכאלף ר' יוחנן בן ברוקה אלא אן'י אנתגסו
אצחאבה או מאתו קודם זריקת הדם לאנה ישבהה לפסולו בגופו
ואין הלכה כר' יוחנן בן ברוקה: העצמות והגידים והנותר
ישרפו בששה עשר חל ששה עשר להיות בשבת ישרפו בשבעה
עשר שאין דוחין לא את השבת ולא את יום טוב: גידים הי'
ערוק אלתי לא יחל אכלהא והרקהא מצות עשה לקול אלה פיה
והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו ויום טוב עשה ולא תעשה לקול
אלה פיה שבתון והו'א מצות עשה וכל מלאכת עבודה לא תעשו והו'א
מצות לא תעשה ואלאצל עדנא אין עשה דוחה את לא תעשה ועשה
וקול אלה עד בקר ירידבה אן אלי' יתבח מנה מן גר' אנהאר יחרק
יעני גר' יום טוב: כל הנאכל בשור הגדול יאכל בגדי הרך ראש
הכנפים והסחוסין השובר את העצם בפסח טהור הרי זה לוקה
ארבעים אבל המותיר בטהור והשובר בטמא אינו לוקה ארבעים

ראשי כנפים הי ארבעה אלתי חול אלמפאצל והסחוסים אלגצרוף
ועלתקו ואינו לוקה סתבין פי אכר מכות: אבר שיצא מקצתו
חותך עד שהוא מגיע לעצם וקולף עד שהוא מגיע לפרק וחותך
ובמוקדשין קוצץ בקופיץ שאין בו שבירת העצם מן האגף ולפנים
כלפנים מן האגף ולחוץ כלחוץ והחלונות ועובי החומה כלפנים:
קדשי קדשים לא תוכל אלא פי אלעזרה פקט וקדשים קלים בכל
העיר והפסח בחבורתו פקט לקול אללה פיה בבית אחד יאכל לא תוציא
מן הבית מהבשר חוצה אלחדוד אלתי יגעל בעצהא כלפנים ובעצהא כלחוץ
שאמלה לתגלאותה מוצע אלעזרה ואלמדינה וחבורת הפסח
וקול אללה ובשר בשדה טרפה ומא אנקל אן מעני הדי אלקול אן כל להם
אדי כרג חוץ למחיצתו אלתי הי בשדה יצאר טרפה פכאנה קאל ובשר
שיצא לשדה טרפה הוא פלדלך אדי כרג שי מן להם קדשי קדשים
חוץ לעזרה או שי מן להם קדשים קלים חוץ לירושלם או שי מן להם
אלפסח חוץ לבית חבורתו דלך אלשי אלכארג ולא יחל אכלה פאדי כרג
בעץ אעצא מן אלפסח לא ימכן אן יקטע אלעצם מן חד אלכארג לאן קו'
ת' ועצם לא תשברו בו פיקטע אללחם מן חד מא כרג ויקשר אלי בקי
מן אללחם אלי ראבל ויאכלה ויכשף אלמפצל וירמי אלעצם בגמלתה
ועליה מן אללחם מא כרג מנה כארגא אמא פי אלקדשים אדי כרג בעץ
אעצו פיקטע חד מא כרג מנה מן אללחם ואלעצם וקופיץ אלסאטור
ואגף מוצע אלבואב אלתי אדי אנגלקת אנחאז אלבראני מן אלדאכל:
שתי חבורות שהיו אוכלות בבית אחד אלו הופכין את פניהם
הילך ואוכלין ואלו הופכין את פניהם הילך ואוכלין והמיחם באמצע
וכשהשמש עומד למזוג קופץ את פיו ומחזיר את פניו עד שמגיע
אצל חבורתו ואוכל והכלה הופכת את פניה ואוכלת: הכלה
תלחקהא חשמה פלדלך אביח להא להחזיר פניה מבני חבורה
ותאכל מא לם יביח לשמש מתל דלך:

פ"י

דינארין וואחדה בדינאר ונצף והדי הו קו ויפסיד המותר מביתו
יקרב מנהא אתנין עולה וואחד מן אלתי בדינאר שלמים: וממא
ינבגי אן תעלמה אן אלבכור יאכל לשני ימים ולילה אחד והפסח אינו
נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות פאדי אכלנא בכור
בתורת פסח פקד ערצנא בה לנבעליה נותר לאנה לא יוכל אלא עד
חצות ולא יזל עונדנא אין מביאין את הקדשים לבית הפסול ור'
שמעון יקול מביאין את הקדשים לבית הפסול ולדלך יקול אם
חבורת כהנים יאכלו יעני יאכלו הכל עד חצות כחכם אלפסח
ואלחכמים יקולון ירעו עד שיסתאבו ויגיב מתל אתמן בהימה פיהא
ויקול כל היכא דאיתיה לפסח תחול קדושתו עליה ויקרב תלך
אלבהימה שלמים ויאכל תלך אלבהאים כלהא אלתי אעתאכת כמי
יוכל בכור בעל מום ואין הלכה כר' שמעון: חבורה שאבד
פסחה אמרו לאחד צא ובקש ושחוט עלינו הלך ומצא ושחט והן
לקחו ושחטו אם שלו נשחט ראשון הוא אוכל משלו והן אוכלין
עמו ואם שלהן נשחט ראשון הן אוכלין משלהן והוא אוכל משלו
אין ידוע איזה מהן נשחט ראשון הן אוכלין משלהן והוא אוכל אוכלים
משלו או ששחטו שניהם כאחת הוא אוכל משלו והן אינן
עמו ושלהם יצא לבית השרפה ופטורין מלעשות פסח שני:
אמ' להם אם איחרתי שחטו עלי הלך ומצא ושחט והם לקחו ושחטו
אם שלהם נשחט ראשון הן אוכלין משלהן והוא אוכל עמהן ואם
שלו נשחט ראשון הוא אוכל משלו והן אוכלין משלהן אין ידוע
איזה מהן נשחט ראשון או ששחטו שניהם כאחת הם אוכלים
משלהם והוא אינו אוכל עמהן ושלו יצא לבית השרפה ופטור
מלעשות פסח שני: אמר להם ואמרו לו אוכלין מן הראשון
לא אמר להם ולא אמרו לו אינם אחראין זה לזה: הדי כלה
בין לא יחתאג שרח: וקו לא אמר להם ולא אמרו לו יריד בה לם

יקע אפצאה באלקול ולא אד'נו להם בביאן אן ידבח עגדהם ולא הו מא
אד'ן להם בביאן ועלי אן כאנת תם אפעאל ואשאראת תדל עלי אתכאל
בעצ'הם עלי בעץ' : שתי חבורות שנתערבו פסחיהם אלו מושכין
להם אחד ואלו מושכין להם אחד אחד מאלו בא לו אצל אלו ואחד
מאלו בא לו אצל אלו וכך הן אומרין אם שלנו הפסח הזה ידיך משוכות
משלך ונמנית על שלנו ואם שלך הוא הפסח הזה ידינו משוכות
משלנו ונמנינו על שלך וכן חמש חבורות של חמשה חמשה ושל
ושל עשרה עשרה מושכין להם אחד מכל חבורה וחבורה וכך הן
אומרין : בין הו אן הד'א אכתלאט אנמא וקע קודם שישחט
הפסח : שנים שנתערבו פסחיהם זה מושך לו אחד וזה מושך
לו אחד זה ממנה עמו אחד מן השוק וזה ממנה עמו אחד מן
השוק זה בא אצל זה וזה בא אצל זה וכך הוא או׳ אם שלי הפסח
הזה ידיך משוכות משלך ונמנית על שלי ואם שלך הוא הפסח
הזה ידי משוכות משלי ונמניתי על שלך : וכד'לך יקול אלתאני
לצאחבה : ואלכלאם כלה בין :

פרק עשירי

ערב פסחים סמוך למנחה לא יאכל
אדם עד שתחשך אפלו עני שבישראל לא יאכל עד שיסב לא יפחתו
לו מארבעה כוסות של יין ואפלו מן התמחוי : סמוך למנחה
באקי מן אלנהאר אכת'ר מן סאעתין ונצף זמאניה לאן אלוקת אלד'י
יתסמי מנחה הו באקי מן אלנהאר סאעתין ונצף ואנמא לזמנא ד'לך
לכון אכילת מצה בלילה הראשון חובה פיגע נפסה חתי יאכלהא
באשתהא והד'א אלד'י מנענאה מן אכל אליסיר הו אכל אלכבז לאן לא
כבז עגדה היום לאן לא יגוז עגדנא אכל אלמצה יום ארבעה עשר
חתי יאכלהא וקת אלמצוה ואנמא מנענאה מן אלאכת'אר מן סאיר
אלמאכל ולזמנא אלאכל מתכייא כמא יאכל אלמלוך ואלכבאר חתי יכון

ירך

ואחד מן קולבון פאן זאד אלנקצאן אלשקל ענה וען
גירה ילזמה וזן אלשקלים מתל אלנפא ואלעביד אלדי יגאר וזנה ולדלך
אלחצי שקל תפצל פלא ילזמה קולבון ואלכל מקרון אנה אלדי יעטיה
כלה אלאכתר מן אלדי יקבץ אלשקלים שקל ויחתסב לה משקל ען שכ
ר זמה אלשקלים אנה יזן שתי קולבונות אלואחד אלאזם פי אלשקלאל
אכר פי אלסלע ואלתאני אלאזם לאלשקל אלדי דפע ענה או ען צאחבה ואין
הלכה כר׳ מאיר׃ השוקל על ידי עני על יד שכינו ועל יד בן עירו
פטור׃ אם הלוום חייב האחים והשותפים שחייבין בקולבון פטורין
ממעשר בהמה ושחייבין במעשר בהמה פטורין מן הקולבון כמה
הוא קולבון מעה כסף דברי ר׳ מאיר וחכמ׳ אומ׳ חצי׃ מעשר
בהמה לאזם לאלדי תולד ענדה אמא מן אשתריה מן גירה ולד בהמה
פלא ילזמה אן יכרג מעשר פאלאשראך ואלאכוה חין כונהמא שרכה
פיתרכה אביהמא לא ילזמהמא קולבון לאנהמא במנזלה׳ שכן
ואחד וילזמהמא אכראג מעשר בהמה מן אלשי אלדי ולדת גנמהם
ובקרהם כמא יבין פאלדי אפתרקא צאר כל ואחד מנהמא כאנה
אשתרא מן צאחבה אלנציב אלדי חצל לה פלא ילזמה מעשר בהמה
מן תלך אלאולאד אלתי קסמוא ואן דפעא שקל ענהמא גמיעא חינאד
אעני בעד אלפרקה לזמהמא אלקלבון ומעה כסף הו סדס אלחצי שקל
ודלך ג׳ז׳ מן כ״ד מן סלע חזנה פתה׳ עשר תב״ה׳ שעיר מן פנ״ה וחכמ׳
אומ׳ חצי יעני נצף אלמעה ודלך זנה׳ תמאן חבאת פצ״ה והל׳ כחכמים׃

פרק שני

מצרפין שקלים דרכונות מפני משוי הדרך
כשם שהיו שופרות במקדש כך היו במדינה בני העיר ששלחו
את שקליהם ונגנבו או שאבדו אם נתרמה התרומה נשבעין
לגזברין ואם לאו נשבעין לבני העיר ובני העיר שוקלין תחתיהם
נמצאו או שהחזירום הגנבים אלו ואלו שקלים ואין עולין להן לשנה

הבאה׃ דרבון כאן פיה שני סלעים פקאל אן תצרף תלך [illegible]
אלתי פיהא בדנא ניר דהב חתי יכף מחמלהא ושופרות תואבית על
שכל אלשופר יגמע פיהא אלשקלים ונכ״ין בעד לאי שי געל שכלהא
הכדי וקד נשבעין יעני אלדרקאל דין חמלו הדה אלשקלים ואתבת אל־
תלמוד אן האולי אלדרקאל שומרי שכר ומן אצול אלאחכאם אן שומר
שכר ילזמה גרם מא אנתלף ומא סרק כמא יבין פי מוצעהא אן כאן
הנאך אונס פלדלך קאל נגנבו בליסטים מזויין יעני כרג עליהם אל־
קטאע אלמסלחון באלחדיד אדי לא אונס אכבר מן הדי ואחבר—ון
בשבועה פפינה בים אדי הו איצא אונס ולדלך לא ילזמהם גיר
אימין ומעני נתרמה תרומה מא איצף לך ודלך אן מאל אלשקלים אדי
גמע יעמל פי מכזאן פאדי געל הנאך אכד מנה פי תלאתה קפף שי
ואכרג ליצרף פי מא יחתאג אליה מן אלקרבנות חתי יתם דלך אלשי
אלדי אכרג ויכרג תאניה שי אכר ועלי מא יכרג דלך אלשי אלדי יכרג
מן אלמאל אלמגתמע יגרץ פיה אן יצרף פי קרבנות מן וזן ומן בקי לם יזן
חתי יזן ללא תכון אלקרבנות אלתי תקרב מן דלך אלשי אלדי אכרג מן מאל מן
וזן פקט ויבקי אלדי יזן בעד דלך ער״א מן תלך אלקרבנות והדי הו מעני
קולהם תורמין על הגבוי ועל העתיד ליגבות פחית מא תסמע נתרמה
התרומה מעניה אן אכד מן אלמאל אלמגתמע שי ואכרג ליצרף פי אל־
קרבנות ולא נתרמה תרומה הו אן אלמאל מגתמע ולם יכרג מנה
שי פקאלאם נתרמה תרומה ובעד דלך תלף אלמאל נשבעין השלוחין
לגזברין לאן מנד נתרמה תרומה ברשות גזברים ינחסב ולו אלדי
לם יצל להם לאן אלאצל ענדנא מא אעלמתך תורמין על העתיד
ליגבות ואן כאן לם יכרג מן אלמאל שי ולא צרף מנה פיחלפו שלוחין
לאנשי העיר אן אנתלף באונס ויגרמו תאניה לאן לא נתרמה תרומה
עליהם ומתי מא ארסלוהא מע שומר חנם לזמהם אלגרם על כל וגה
לאנהם צייעוהא ולאבד מן ימין אלשלוחים צרורה ולו קאלו אנשי ש

הד׳ יקטר פי קן על חולי מעי״ם נחוניה חופר שיחין ליוגד אלמא לחגאג׳
פי אלמעמר ואלקפר פכאן מתולי חפר אלאבאר ואלעיון ואלגבאב ומגאמע
אלמיאה ותרג׳ ויעביח קול ואעברו כרוז פכאן גביני ינאדי פי אוקאת
אלקרבן עמדו כהנים לעבודה לוים לדוכן ישרא׳ למעמד ובן גבר
כאן ינאדי איצׄא עמד אלגרוב בקפל אלאבואב פתגלק אבואב אלמקדש
בן בבי על הפקיע על אלצׄרב באלסוט לאנה יבין לך פי מס׳ מדות
אן אלכהנים ואללוים יחרסון חול אלמקדש דאיר בה ודלך שריעה ולו
לם יכון הנאך כוף ויפתקדון טול אלליל מן רקד יצׄרב באלסוט ותחרק
תיאבה פכאן בן בבי מתולי הדי אלשגל ועלה יגלגלאן יצׄרבה או׳ לאן
כד׳ פי אלמקדש מנה ויצׄרב כל יום ענד תקריב אלתמידין כמא יבין פי
מסכת תמיד וכדלך יקרא כל יום שיר בתנגים ענד תקריב אלקרבן
פכאן הדי אלשכץ רייס אלמשוררים פי עצר מן אלאעצאר אלעזר על
הפרוכות יקים אלסתר אלמחתאגה פי אלמקדש וישתגל בהא ופינחס
המלביש ילבס אלכהנים תיאבהם וישתגל איצׄא ברפעהא ואקאמתהא׳׳

אין פוחתין משלשה גזברים משבעה אמרכלין ואין עושין
שררה על הציבור בממון פחות משנים חוץ מבן אחייה שעל חולי
מעים ואלעזר שעל הפרוכות שאותם קבלו הציבור עליהן׳׳

קד מלאת אולנך אן גזברין הם וכלא אלמקדש אלמתצרפון פי מאלה
ופי סאיר אלהקדישות קאל פי תוספת שקלים שלשה גזברין מה הם
עושים פודין את החרמים ואת הערכין ואת ההקדישות ומעשר
שני וכל מלאכת הקודש בהם נעשית ואמרכול אעלא דרגה מן אל
גזבר תרג׳ ונשיאי נשיאי הלוי ואמרכלא דממנא על ליואי ותם
דרגה אעלי מן דרגה אלאמרכול יסמון מן הו פי תלך אלדרגה קתיליק
ולא יכון איצׄא פי הדה אלדרגה אקל מן אתנין פיכון אלסגן תחת אשראף
כהן גדול וקתילוקין תחת אשראף אלסגן ואלאמרכולין תחת אשראף
קתילוקין ואלגזברין תחת אשראף אלאמרכולין וקאל שבעה אמרכולים

...הין עושין שבעה מפתחות העזרה בידם רצה אחד מהן לפתוח אינו
יכול עד שיתכנסו כלהא מרכולין פותחין וגזברין נכנסין ואפתרלו אן
לא יכון אכל מן החולין מן אזמאן מתניה עלי עהד אלאנביא לא יכל
חקל ממא אשתרט ואמא אנה לם יקדם עלי מאל אלגמאעה אכל מן
אתנין פאסנדר לקו והם יקחו את הזהב ואקל אלגמאעה אתנין ;
ארבעה חותמות היו במקדש וכתוב עליהן עגל זכר גדי וחוטא וכן
עזאי אומ׳ חמשה היו וארמית כתוב עליהן עגל דכר גדי חוטא בל
ועשיד והוטא עשיר עגל משמש לנסכי בקר גדולים וקטנים זכרים
ונקיבות גדי משמש לנסכי צאן גדולים וקטנים זכרים ונקיבות חוץ
משל אילים איל משמש לנסכי צאן גדולים וקטנים זכרים ונקיבות
אילים בלבד חוטא משמש לנסכי שלש בהמות שלמצורע ׳
אלנסכים כלהא ג׳ אנואע ודלך אן קרבנות הצאן אלתי תעם נועין אלגנם
ואלמעז ילזם כל שכן מנהא אדי כאן עולה או שלמים נסכים עשרון
בלול ברביעית ההין שמן ויין לנסך רביעית ההין ועלי עדד אשכאץ
אלעולות או אלשלמים תתצאעף הדה אלמקאדיר אמא אלמעז פסוא
כבירה וצגירה ואמא אלגנם פלים כדלך לאן נסכי כבש והו אבן
עאם ומא דונה . פהי כמא דכרנא מתל נסכי עז אמא נסכי איל
והו אבן עאמין פהי סולת שני עשרונים בלולה בשמן שלישית ההין
ויין לנסך שלישית ההין וכדלך לכל איל ואיל והדה הו אלנוע אלתאני
מן אלנסכים ואלנוע אלתאלת הו נסכי בקר וכל שכן מן אלבקר סוי כביר
או סגיר פאלנסכים אללאזמה לה סולת שלשה עשרונים בלול בשמן
חצי ההין וכדלך לכל עולה ועולה או לכל שלמים ושלמים ולים ילזם
אלחטאת ואלאשם נסכים גיר חטאת מצורע ואשמו פקט כמא נבין
דלך כלה באסתיפא פי אול מנחות פאן כאן אלמצורע עשיר פאנה
שלש בהמות שני כבשים וכבשה והי עולה וחטאת ואשם ול...
נסכים מעהא שלשה עשרונים בלולה בשמן ולוג שמן והדה הו ...

ועׄ

נוע אלראבע מן אלנסכים ואן כאן ענ״ פר״ג כבש אחד אשם ועשרון
סלת ושתי תורים או שני בני יונה והדא כלהא נצוץ תורה ותרג׳ ואיל
אחד ודכרא חד פלדלך כאן יכתב פי טבע אל איל זכר ויתסמי תל׳
מצורע חוטא לאנה מן דנובה חל בה מא חל כמא תאצל ענדנא ותל׳
חכמ׳ יקולון אנה לא נחתאג טאבע נכתב פיה חוטא דלאן חוטא דל
אנמא יחתאג מן אלנסכים עשרון אחד כמא בינא ואדי כאן דלך
כדלך פיעטי לה טאבע פיה גדי אלדי הו משמש עשרון אחד כמא
ותפנא וקו זכרים ונקיבות יעני נסכי עולות אלתי לא תכון אלא מן אל
דכור מן כל נוע או נסכי שלמים אלתי תכון מן אלאנאת לאן נסכי
עולה ונסכי שלמים סוא כמא תעלמתך ונץ אלתורה פי אלנסכים עולה
או זבח׳ מי שהוא מבקש נסכים הולך לו אצל יוחנן שהוא
ממונה על החותמות נותן לו מעות מקבל ממנו חותם בא לו
אצל אחיה שהוא ממונה על הנסכים נותן לו חותם ומקבל ממנו
נסכים ולערב באים זה אצל זה ואחייה מוציא את החותמות
ומקבל כנגדן מעות אם הותירו הותירו להקדש ואם פחתו משלם
יוחנן מביתו שיד הקודש לעליונה׳ הדי כלה בין לאן אחייה
יכתלט בארקע אלתי היבכט יוחנן ויטלב יוחנן באלמאל אלדי קבץ
פאן וגד ענדה זאיד רבחה אלהקדש ואן הדי אלרבח אשתהר פי תל׳
פרק אלמתקדם פי קו מותר נסכים׳ מי שאבד חותמו ממתי
נין לו עד הערב אם מצאו לו כדי חותמו נותנין לו ואם לאו לא היו
נותנין לו ושם כל היום כתוב עליהן מפני הרמאין׳ אם מצאו
לו כדי חותמו הו אן יוג׳ פי אלדראהם אלתי בעד יוחנן זאיד מתל אל
רקעה אלתי אדעא אנהא תלפת לה דון זיאדה דון נקצאן וקו מפני
הרמאין ללא יוגד רקעה קד יתקטת פי מא מצא לנחתבהא או
לאחייה או יוחנן פיאכד בהא או יאכד רקעה באלחקיקה ויתרכהא
ענ״ו׳ חו״ני יגלי אלפער ויאכד בהא׳ שתי לשכות היו במקדש

אחת לשכת חשאין [illegible] לשכת הכלים לשכת חשיים יריאי חטא
נותנין לתוכה ב[illegible]י ועניים בני טובים מתפרנסין מתוכה בחשאי
לשכת הכלים כל מי שהוא מתנדב כלי זורקו לתוכה ואחת לשלשים
יום הגזברין פותחין אותה וכל כלי שנמצא בו צורך לבדק הבית
מניחין אותו והשאר נמכרין ודמיהן נופלין ללשכת בדק הבית׃
חשאי הו אלסר ואלכפא ואלכלאם כלה בין לא יחתאג שרח׃

פרק ששי

שלשה עשר שופרות שלשה
עשר שלחנות שלש עשרה השתחויות היו במקדש שלבית רבן
גמליאל ושלבית ר׳ חנניה סגן הכהנים היו משתחוים ארבע עשרה
ואיכן היתה כנגד דיר העצים שכן מסורת בידיהם מאבותיהם
ששם הארון גנוז׃ קד קלנא אן שופרות הי אלתואבת אלתי
יגמע פיהא אלמאל ענד אלקבץ וקד יבין פי הדה אלפרק מא כאן פי כל
תאבות מנהא ואנמא סמיית שופרות לאנהא כאנת עלי שכל שופר
מסתדירה מנפתלה ואסעה אלאספל צייקה אלאעלי חתי לא ימכן
אכראג אלדראהם מנהא לא בצעובה ובעד אקלאבהא עלי אפ׳
מאמהא פכאנה אלדראהם תרמא פיהא ולא ימכן מד אלי
לאכראגהא והכלי קאל עקומות היו וצרין מלמעלה ורחבין מלמטה
מפני הרמאין יעני כלא יגי רגל לבית וישיר אלי אלה ירמי פי ואחדה
מנהא והו יאכד ממא הנאך אל׳ הכלי כאן כביר בעצהא אן ירמי
פיהא כל מן שא אי מקדאר אחב נמי יבין פי הדה אלפרק והו יצף
בעד הדי אין כאנת תסגד הדה אלסגדאת ואין כאן מוצע הדה אל
מוציר ואלי צורנא אלמקדש בגמלתה פי מסכת מדות הביין לך
מוצע אלאבואב ואללשכות כלהא ויבין לך אין כאנת לשכת
העצים׃ מעשה בכהן אחד שהיה מתעסק וראה את הרצפה
שהיא משונה מחברותיה בא ואמר להבירו ולא הספיק לגמור

מא קלנאה גיר מלה שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול ודלך מ̇א
קטר אלי תקטר אלסקוף אלגֿעיפה אלי נזל אלמטר : כל שחייבין
עלין משום שבות ומשום רשות ומשום מצוה בשבת חייבין עלין
ביום טוב ואלו הן משום שבות לא עולין באילן ולא רוכבין על גבי בהמ̇
ולא שטים על פני המים ולא מספקין ולא מרקדין ולא מטפחין ואלו
הן משום רשות לא [illegible] ולא [illegible] חולצין ולא מיבמין ואלו
הן משום מצוה לא מק[illegible] ולא מחרימין ולא
מגביהין תרומה ומעשרות [illegible] אמרו ואין צריך לומר
בשבת ואין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד : קולה משום
שבות ומשום רשות ומשום מצוה יריד בה אן קול אלה תשבות
ידכל תחתה אלעטלה מן אלאשיא אלתי יתקף והי אלתי כמאהא שבות נעני
ומן אלאשיא אלתי לא אנכר אן יפעלהא לכנהא להא תעלק באלמצוות
ולהא מדכל פי אלאמור אלשרעיה והי אלתי סמאהא רשות נעם וידכל
תחת קו איצא תשבות אלאשיא [illegible] עמלהא שריעה ותוריה פרץ
והי אלתי סמאהא משום מצוה ועלה [illegible]נהא כלהא מא אצף לך אין
עולין באילן גזרה שמא יתלוש ולא רוכבין [illegible] שמא יחתוך זמורה
להנהיגה ולא שטים גזרה שמא יעשה חבית ש[illegible] ולא מספקין
ולא מרקדים ולא מטפחין גזרה [illegible] יתקן כלי שיר [illegible]
הספיק באלמספק ומטפחין אלתספ[illegible] דין וקו משום רשות [illegible]
ולא מקדשין ולא חולצין ולא מיב[illegible] להא כלהא שראיט לא רנן
בשרט אן יכון [illegible] אלמוצע אעלם מנה ולא מקדשין בשרט אן יכון
ענדה זוגה ואולאד אלתי לא תלזמה מצות פריה ורביה ולא מיבמין
ולא חולצין בשרט אן יכון פי אכותה חכם ממנה אלי הדה אלשריעה
לאחזמה לה במי קייבין מצוה בגדול ליבם פאלי [illegible] אלשרוט
תינוד תכון הדה אלאשיא משום רשות אמא אן [illegible]
גרה אלשרוט פליס תכון משום רשות ואנמא תכ[illegible]ש

ועלה תחרימהא כלהא גזרה שמא יכתוב ולא מקדישין ולא מעריכין
ולא מחרימין גזרה משום מקח וממכר וכן ולא מגביהין תרומות
ומעשרות ולו לעטיהא לכהן בו ביום ופי דלך תכלם ולם יתכלם פי
אכראג׳הא ביום טוב לתעטא בעד יום טוב והדי אדי קאל אין בין יום טוב
לשבת אלא אוכל נפש בלבד מראד [illegible] שיאי ואמא מדהב בית הלל
פענדהם אשיא כתירה גיר [illegible] טוב ותחרם בשבת
מנהא כן פי אול אפר [illegible] לד יוצא תלולב וקטן
וספר תורה כמי [illegible] בהמה והכלים כרגלי
הבעלים המוסר את בהמתו לבנו או לרועה הרי אלו כרגליו כלים
המיוחדין לאחד מן האחים שבבית הרי אלו כרגליו ושאינן מיוחדין
למקום שהולכים ׃ קד תקדם לך פי עירובין אן לאנסאן אן
יערב מערב שבת או מערב יום טוב עירובי תחומין וימשי אכתר מן
אלפין דראע פי אי גהה אחב וינקצה מתל תלך אלזיאדה מן אלגהה
אלמקאבלה להא עלי מא אנה אלתי תקדם תפצילהא הנאך פקאל הנא
אן חית מא לאנסאן אן ימשי תמשי בהאימה וסאיר חואיגה וקולה
המוסר את בהמתו לבנו או לרועה הרי אלו כרגליו יריד בה כרגלי
הבעלים ובשרט אן יעטיהא לשני רועים או לשני בנים אלתי לם יתכלן
מלכהא לה [illegible] ואחד אמא אן אעטאהא לרועה אחד הרי היא כ
רגלי הרועה ׃ השואל [illegible] מחבירו מערב יום טוב כרגלי
השואל ואם ביום טוב כר[illegible] המשאיל וכן אשה ששאלה מחבירתה
תבלים ומים ומלח לעיסתה הרי אלו כרגלי שתיהן ר׳ יהודה פוטר
[illegible]מים מפני שאין בהן ממש ׃ כן כרגלי השואל ולו לם ידפע לה
דלך אלא ביום טוב אי ותקדם וטלבה מערב יום טוב הרי הוא
כרגלי השואל וכן כרגלי המשאיל ולו כאנת עאדתה [illegible] טלב מנה
[illegible] לא תקול אן תואתר תלך אלעאדה [illegible] ולם יטלבה
[illegible] הוא כרגלי בעלין ואין הלכה כר׳ יהודה וקולה כרגלי

שתיהן

גֹ̇ כורה רגע ראשון לאן אנ̇ אב הטומאה כמ̇ד
ולִישי ראשון אן ר̇ עקיבה אנמא אחתאג אן יכון לי
מן ראשון וינגס גירה מן התורה לאנה יעתקד אן
ין תנגס גירהא מן מאכל מדאוריתא אמא ר̇ ל̇ן
אמדרבנן כמא הי וקנע בטומאה דרבנן לאגזאה אן
רש לאן משקין כאנה סוא אנתגסת באב̇ או בריש
ון תרגע ודלך מדרבנן וסנבין דלך פי מוצעה מן טהו̇
נא̇ עניהאן לאנהמא שהאדה שהדיא במא ראוה
הד̇י אגרץ הנא למא תכלמנא פי שתי חלות פסולות
את̇י הי קדשים ותחרק ׃ אמר ר̇ מאיר מדב̇
ששורפין תרומה טהורה עם הטמאה בפסח אמ̇ לו
המדה מודה ר̇ אליעזר ור̇ יהושע ששורפין זו לעצמה
מה נחלקו על התלויה ועל הטמאה של ר̇ אליעזר
עצמה וזו לעצמה ור̇ יהושע אומ̇ שתיהן כאחת
ר̇ מאיר יעתקד אן [illegible] תנגס גירהא מדרבנן
פקט ור̇ יוסי יעתקד אן מ[illegible] תנגס גירהא מדאוריתא
וסתבין [illegible] אכי ללאפה מא [illegible] ות והמא מתפקין
אן כן פי מא תקדם לא נמנעו מלשרוף [illegible]
הטומאה אנה בשר שנטמא במשקין [illegible]
ר̇ מאיר ולד מדרבנן לאנה כמי בינת לך [illegible]
לטמא אחרים דרבנן והו ענד ר̇ יוסי ול[illegible]
מן אעתקאדה פלמא אעתקד ר̇ מאיר אן [illegible]
טומאה דרבנן מע ראשון דאוריתא קאל [illegible]
הלאפה מע ר̇ עקיבה נעלם אנה יגוז חרקת [illegible]
לאן ולד מדרבנן לגבי ראשון דאוריתא לא פרק [illegible]
פקט לה ר̇ יוסי אינה היא המדה לאן ר̇ יוסי יעתקד כמא קלנא אן

דלך אבשר טמא מדאורייתא פקט יה אן כאן דאך הוק טמאה טהרה
חמורה מע טמא טומאה קלה נג׳ז חרק טהור עם טמא פכ׳. חביל
תרומה טהורה עם הטמאה לר׳ מאיר על׳ אצל אעתקאדה ה׳
המדה תם קאל לה ר׳ יוסי ולו ר׳ יהושע אלדיהו מיקל לא יג׳ז חרק טהור
מע טמאה ותכ׳ון לך אשיא אתי תצ׳יר אתרומה תלויה אלדי אנצלו
בהא פי מסכת טהרות ואנמא ר׳ יוסי פיקול אן ארבעה עשר שחל
להיות בשבת אלדי ילזם חרק אלכל קבל אשבת אנג׳מיע שוי. פין טמא
לעצמה וטהורה לעצמה ותלויה לעצמה והלכה כר׳ יוסי פי קו׳ אן
שורפין טהורה עם הטמאה אמא אנג׳אס אמשקין לג׳רהא פיהודה
כר׳ מאיר׃

פרק שני

כל שעה שהוא מותר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכרו
לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו לא יסיק בו תנור
וכירים ר׳ יהודה אומ׳ אין ביעור חמץ אלא שריפה וחכמים אומרין
מפרר וזורה לרוח או שורף ומטיל לים׃ הדה אמשנה
לרבן גמליאל אלדי יתקדם לך מדהבה אנה קאל חולין כל ארבע ותרומה
כל חמש פקאל הנא אן כל שעה שהכהן אוכל תרומה מותר שרי
להאכיל לבהמות והדי צחיח אעני אנה יג׳וז לה אן ינתפע בחמץ
בשעה חמישית ועלי אנה נפסה אינו אוכל כמא בינא וקו׳ לבהמה
לחיה ולעופות ליעם לך גמלה אנואע אחיואן עלי אכתלאף חאל
תדה פי אאכל לאן מנהא מא יאכל מא יבקי לה ומנהא מא ברדה
ונחו דלך ותכ׳ציצה ומוכרו לנכרי לאן בית שמאי יקולון לא י
ימכור אדם חמיצו לגוי אלא אם כן יודעבו שיכלה קודם הפסח
עלי מא אן הדי אקול אמרפוע ויריד בקו׳ מותר בהנאתו לאנה
אלדי אחרק אחמץ קבל וקת אביעור גאז לה אנתפאע ברמאדה
לאדר הפסח וקו׳ עבר זמנו אסור בהנאתו ולו פי אלדי אעה אספרדה

ואנמא יג׳ז חרק טהורה מע
טמאה ותכ׳ון לך לאשיא

אתי

עשר קבצ'את פי אלכ'ט אלד'י קטע ויכון מנה עלי טרף אלג'בל אלד'י מן
כ'מס אד'רע פהו במנזלה אלג'דאר אלמרתפע אלקאים עלי כ'ט אלארץ'
ולא ילתפת פיה להבלעה כל יוכל בתלמין ובלבד שלא יוציא חוץ לתחום
יעני אנה לא יקף אלד'י יכיל חוץ לתחום ענד מא יריד אן יג'וז אלחבל עלי
אלמוצ'ע אלמרתפע לירא אין יצל כשייתנא אן ירד'ה אחד הנאך והו
יכיל פיצ'ן אן ד'י מוצ'ע וקופה אנתהי תחום השבת. שמעתי שמקדרין
בהרים יעני אלתכמין ואלתקריב וקודר פי לג'תהם אלקיאס ומקדרין
יקטעו אלכיל ובאינות פי אלתלמוד צחה' ד'לך והו אן יאכ'ד' חבל מן
ארבעה אד'רע ויקף ואחד פי אלמוצ'ע אלמרתפע מן אלג'בל ואלת'אני פי
אלמוצ'ע אלמנכפץ' מנה ויג'על אלד'י הו ואקף פי אלמוצ'ע אלמרתפע טרף
אלחבל באזא רג'לה ואלמוצ'ע אלת'אני אלמנכפץ' יג'על אלטרף אל'
אכ'ר באזא קלבה ויבשר ענה מקדאר טול אלחבל וכד'י יכילאנה כלה
ארבע אד'רע בעד ארבע אד'רע עלי הד'י אלתקריב חתי יעלם כם
ינקטע מן תחום השבת והלכה כר' דוסתאי : אין מודדין
אלא מן המומחה ריבה למקום אחד ומיעט למקום אחד שומעין
למקום שריבה ריבה לאחד ומיעט לאחד שומעין למרבה אפי' עבד
אפלו שפחה נאמנין לומר עד כאן תחום השבת שלא אמרו חכמ'
בדבר להחמיר אלא להקל : מומחה הו אלרג'ל אלעארף אלמאהר
פי צנאעה מן אלצנאיע או עלם מן אלעלום ויריד הנא בה אן יך עארפא
באלהנדסה מאהר פי מסאחה' אלארץ' וקו' שומעין למקום שריבה
בינוה פי אלתלמוד אן מענאה אנה אד'י קאל אן הנא תחום השבת וכאן
אכ'ר ממא כנא נצ'ן אנו קאל אן הנא תחום השבת וכאן אכת'ר
ממא כנא נצ'ן כמי נצדקה ונעמד עליה פי כון אלמוצ'ע אקל ממא
כנא נצ'ן כד'לך נעתמד עליה פי כונה אכת'ר ממא כנא נצ'ן ותקדיר אל
פצל אלת'אני מן הד'ה אלמשנה הכי ריבה אחד ומיעט אחד שומעין
למרבה יעני אד'י כיל את'נאן ואכ'תלפא וכאן כל ואחד מנהמא

מומחה נעמר עלי אלמכפף׃ עיר של יחיד שנעשית של רבים
מערבין את כולה ושל רבים שנעשית של יחיד אין מערבין את כולה
אלא אם כן עשה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה שיש בה חמשים ר׳ יהודה
דיורין דברי ר׳ שמעון אומ׳ שלש חצירות של שני בתים׃
אלתפסיר ענדנא אן עיר של רבים אדי כאן להא באבאן ידכל אלנאס מן
ואחד ויכרגון מן אלתאני לא יעמל להא כלהא עירוב אחד לאן
יתצרף אלנאס פי רשות הרבים ויעלמוא והם לא יעלמון אן אלעירוב
הו אלדי חלל להם אלתצרף פיהא פלדלך ילזם אן יתרך מנהא בקייה
דון עירוב לא תתצרף תלך אלבקייה מע אלמדינה לתדל אן אלעירוב הו
אלדי אבאח אלתצרף פיהא ואעלמנא אן הדי כאנת פי אלאול של רבים
ורגעת של יחיד לא בד להא מן בקייה כמי כאנה׳ קבל אמא אדא
כאנת של יחיד פי אלאצל אלתי כאן יגוז אן יעמל להא כלהא עירוב אחד
פתבקי כדלך ולו רגעת של רבים ואמא אדי כאן להא באב ואחד
פקט ולו כאנת של רבים לא תחתאג אלי בקייה ואכתלף ר׳ יהודה ור׳
שמעון פי מקדאר מא יתרך מנהא מנע[illegible] כאן פי בלאד יהודה
בלדה אסמהא חדשה כאן פיהא נמסון דארא והי כאנה׳ אצגר בלאד
יהודה וקטוע אלהלכה אפלו בית אחד וחצר אחת הוי שיור׃
מי שהיה במזרח ואמר לבנו לערב לו [illegible]ב במערב ואמ׳ לבנו
לערב לו במזרח אם יש ממנו לביתו אלפים [illegible]מה ולעירובו יתר
מכאן מותר לביתו ואסור לעירובו אלפים אמה ולביתו יתר
מכאן מותר לעירובו ואסור לביתו הנותן את עירובו בעיבורה של עיר
לא עשה כלום נתנו חוץ לתחום מה שנשכר הוא מפסיד׃
עיבורה של עיר הי אלזיאדאת אלתי תזאד עלי אלמדינה והי אן יקאבל
אלפים אמה לכל רוח מתל אלדי יזאד פיהא אדי רבעוהא וכאנה׳
מדוורה או אדי כאן ביות כארג ענהא כמי בינא פי אול אלפרק תאן
יקע אלכיל מן אלבית אלכארג פאדי געל אלעירוב פי תלך אלזיאדה כאנה׳

לם

ממעון אן מן יבתדי פאעה אחדיעשרה יחרם לאן מדבריהם אבעאד
ען איסור תורה ואכתלף ר׳ מאיר ור׳ יהודה אן ר׳ מאיר יקול אלאכל
טט מא יחל לה אן יאכל ור׳ יהודה יקול לא יאכל בחמש שעות גזרה
משום יום המעונן אלדי ימכן אן יקע פיה גלט בסאעה והל׳ כר׳ יהודה׃
ועוד אמ׳ר׳ יהודה שתי חלות שבתודה פסולות ומונחות על
גבהאצטוה כל זמן מונחות כל העם אוכלין נטלה אחת מהן תולין לא שהן
אוכלין ולא שורפין נטלו שתיהן כל העם שורפין רבן גמליאל אומ׳ חולין
נאכלין כל ארבע ותרומה כל חמש ושורפין בתחלת שש׃ פיבין
לך אן קרבן תודה פיה ארבעין חלה מן כתרתהא תיפסל בלינה פכאן
יוכ׳ר אתנתאן מן תלך אלגראדק ויפעל בהא מא קל ואין הלכה כרבן
גמליא׃ אמ׳ר׳ חנינה סגן הכהנים מימיהן שלכהנים לא נמנעו
מלשרוף את הבשר שנטמא בולד הטומאה עם הבשר שנטמא באב
הטומאה אעפ׳ שמוסיפין לו טומאה על טומאתו הוסיף ר׳ עקיבה
מימיהן שלכהנים לא נמנעו מלהדליק את השמן שנפסל בטבול
יום בנר שנטמא בטמא מת אעפ׳ שמוסיפין לו טומאה על טומאתו׃
אבות הטמאות הי מעדודה פי אול סדר טהרות וסתעלם אן
מן הנאך וכל מא ינגס באב מן אבות הטמאות יקא לה ראשון ואלדי
ינגס בראשון יקא לה שני ואלדי ינגס בשני יקא לה שלישי ואלדי ינגס
בשלישי רביעי וקד יסמא אלראשון ולד הטומאה לאנה מנסוב לאב
הטומאה ושני ולד ולד הטומאה ועלי הדי אלקיאס יכרר לפט׳ ולד פי
שלישי ורביעי וקד יסמא איצ׳א אלראשון ושני ושלישי ורביעי
ולד הטומאה לאנהא כלהא נתיגה׳ אב הטומאה פקו הנא ולד הטומאה
אראד בה ולד ולד הטומאה וקד תעלם אן בשר שנגע בולד ולד
הטומאה שלישי לטומאה ובשר שנטמא באב הטומאה ראשון
[illegible] שלישי לראשון [illegible] שני על מא ביינת לך אן כל מא
[illegible] ראשון [illegible] מן פי הדי אלקול אן שלישי מותר

לעשותו שני והד[illegible]הו מעני קו אעפ׳ שמוסיפין לו טומאה על טומאתו
לחנה כאן שלישי ורדה שני והדה אלנגאסה אלתי זאדתה אנמא הי
מדרבנן אמא מדאוריתא פלא יצל ענדנא אין אוכל מטמא אוכל לקול
אללה פי טומאת אוכלים טמא הוא וגא אלנקל הוא טמא ואינו עושה
כיוצא בו אי לא ינגס מתלה מן אלמאכולאת לכן מדרבנן אוכל מטמא
אוכל ולדלך רגע אלשלישי שני וקאל ר׳ עקיבה עלי דלך וקאל שלישי
מותר לעשותו ראשון עלי מא אצף ודלך אן טמא מת מן גמלה
אבות הטמאות פלשכין אלדי ינגס באלמית יציר אב ואלדי ינגס באלאב
יציר ראשון וכדלך שני ושלישי ורביעי פאן כאן אלשי אלדי אנגס באל
מית כלים פאנהא ליקה׳ תציר אב הטומאה ונעד מנהא ראשון ושני
ואנמא תציר הי ואלמית שרע ואחד ואלדי ינגס בתלך אלכלים יתנגס
טומאת שבעה והו אלדי יציר אב הטומאה ונעד מנה ראשון ושני
ודלך לקול אללה בחלל חרב או במת וגא אלנקל חרב הרי הוא כחלל
וכדלך סאיר כלי מתכות וכלי שטף חכמהא וחכם אלחרב סוא פי אל
כלים ארפע מן אלאדמאבריאן פי טומאת מת בדרגה פאן אנגס
אנסאן במת צאר דלך אלאנסאן אב הטומאה בלא שך ואן אנגס
אנסאן תאן באלאול צאר אלתאני ראשון כמא בינא פי אול כלאמנא
ואן אנגסת כלים בדלך אלאנסאן אלדי נטמא במת והו אב הטומאה
פליסת תציר ראשון ואנמא תציר אב הטומאה ומנהא יבתדי אלעדד
בראשון ושני וקד תבין לך אצול דלך כלה ודלאילה באיצאח פי
אול מסכת אהילות וקו׳ הנה נר יריד בה נר שלמתכת אלתי ישמלהא
מן אחכאם אלכלים מא דכרנא אמא נר שלחרש פלא לאן מן אצולנא
אן כלי חרש לא יכון אב הטומאה בוגה כמא נבין פי מסכת כלים
פאלדי אנגס נר שלמתכת בטמא מת שהוא אב הטומאה [illegible]
תציר תלך אלנר ראשון ואנמא תציר [illegible]
שנפסל בטבול יום אנמא הו שלישי [illegible]

נחן נט̇ן אלאמנה ולא נחלפהם לא נסמע מנהם לאן תקנת חכמים היא חין
הקדש יותי בלא שבועה׃ הנותן שקלו לחבירו לשקול על
ידו ושקלו על ידי עצמו אם נתרמה התרומה מעל השוקל שקלו
מן ההקדש נתרמה התרומה ואחר כך קרבה הבהמה מעל ממעשר
שני ומדמי שביעית יאכל כנגדו׃ אם נתרמה תרומה מעל
השוקל על׳ אלאצל אלדי קדמת לך אן בשהוא תורם תורם על הגבוי ועל
העתיד ליגבות פאדא כאן שקל שלחבירו קד מלכה אלהקדש ענד מא
תרם פענד מא דפעה הו ען נפסה צאר נהנה מן ההקדש ולזמה קרבן
מעילה ואנמא אנתפע אלדי אסתנפע פהו כונה לא ירתהן אד קד תקדם
לך אן ירתהן מן לא יזן והדה הי אלהניה אלתי לזמה בסבבהא מעילה
לא קימה אלמצוה לאן אלאצל ענדנא מצוות לא ליהנות ניתנו פאדי שקל
שקלו ממעות כונת עניה הקדש ודפעה בעד אן נתרמה תרומה
ומן בעד דפעה אשתרי מן תלך אלתרומה בהמה וקרבת תאניא
ילזמה אלמעילה לאן הדי אלהקדש הקדש בקי חית צאר ולא יתגייר
פאדי קרבה הבהמה והו קד אכרג אנהא מן מאל כל מן דפע שין
פי תרומת הלשכה פכאנה אשתרי בתלך אלמעות הקדש בהמה
וקרבהא וסקט ענה אלארתהאן כמא דכרנא והנא פתלזמה מעילה
פאן כאן דפעה ממעות מעשר שני יאכל כנגדו בירושלם כחכם
מעות מעשר שני כמא בינא פי מוצ̇עה ואן כאן מדמי שביעית
יאכל איצ̇א כנגדו בקדושת שביעית כמא בינא פי מוצ̇עה׃
המכנס מעות ואמר הרי אלו לשקלי בית שמאי אומרין מותרן נדבה
בית הלל אומ׳ מותרן חולין שאביא מהם שקלי שוין שהמותר חולין
אלו לחטאתי שוין שהמותר נדבה שאביא מהן חטאתי שוין שהמותר
חולין׃ אלכל מגמעון אן אלדי אכד גמלה דראהם פי ידה וקאל
אלו לשקלי פאנה יזן מנהא שקלו ודלך אתנתי עשר מעה כמא בינא
פי מא תקדם ולבקייה נדבה מעני יקרב מנהא עולה נדבה כמא יבין

ואנמא אכתלף בית שמאי ובית הלל פימן יגמע שי ויקול ענד מא
יבתדי באגמע הדי או לשקלי פיקולון בית הלל כל מא לקט זאיד עלי
אלשקל פהו חולין ובית שמאי יקולון נדבה והו קולהם פי אירושלמי
במה פליגין במכנים פלטר' יעני פרוטה פרוטה ׃ אמר רבי
שמעון מה בין שקלים לחטאת אלא שהשקלים יש להם קצבה ולחטאת
אין לה קצבה ר' יהודה אומ' אף לשקלים קצבה אין להן שכשעלו
ישראל מן הגולה היו שוקלין דרכונות חזרו לשקול סלעים חזרו לשקול
טבעים בקשו לשקול דינרין אמ' ר' שמעון אעפ"כ יד כולן שוה
אבל חטאת זה מביא בסלע וזה מביא בשתים וזה מביא בשלוש ׃
ר' שמעון אנמא יעלל מד'הב בית הלל אד'י קאלו במכנים פלטרט
לשקלו מותרן חולין וקאלו במכנים פלטרט לחטאתו מותרן נדבה
פקאל אן אלשקלים להא חד מחדוד קאלה העשיר לא ירבה וג' פלד'לך
המותר חולין ואלחטאת קד תשתרי בדרהם ובאלף פלד'לך כל מא
לקט הלה עליו קדושה ישתרי מנה חטאת במא אמכנה ואלבקייה
עולה נדבה וכאלף ר' יהודה על ר' שמעון יריד אפסאד תעלילה וקאל
לה אף לשקלים אין להן קצבה לאן קד יגן אנאס מקדארה כתיר
ומקדארה קליל לאן כשעלו מן הגולה היו שוקלין דרכונות יעני כאנו
סכותהם דרכונות והי מתקאל סלע פכאן יגן אלשכן פי מחצית השקל
סלע חזרו לשקול סלעים פכאן יגן אנסאן שקל אעני מחצית הסלע
חזרו לשקול טבעים אעני רבעת סכותהם נצף סלע וד'לך שקל
וכד'לך קאלו טבעין פלגות סלעין פכאן יגן אלשכן פי מחצית השקל
שקל כאמל או ר' יהו מחצית השקל שלתורה לאן סלעהו שקל שלא
שלתורה ולא יגוז אן יזן בוגה אקל מן אלחד אלמד'כור פי אלתורה בל
יזן אכתר בחסב אכתלאף אלסכך בקשו לשקול דינרין וד'לך רבע
אלסלע לאן סלע ארבעה דינרין פכאן יכון מחצית השקל אלאזם
לאשכן דינר וד'לך שש מעה כמא בינא פלם יגז אנאס לד'לך פחצל

מן

מן הד׳ אן אלשקלים ליס להא וזן מעלום ואנמא הו נצף שקל כיף מא
כאנת אלסכה פגאובה ר׳ שמעון אעפכן יד כולן שָוָה לאן פי זמאן
וזן אלסלעים סלע סלע יזן כל שכ׳ן וליס יעטי ואחד סלע וואחד אקל
ואכ׳ר אכתר וכד׳לך פי זמאן וזן אלשקלים שקל שקל יזן כל שכ׳ן ולא
יתפאצ׳ל אלנאס פי הד׳א מן אלגאת וליס כד׳לך אלחטאת ותעליל רבי
שמעון צחיח׃ מותר שקלים חולין מותר עשירית האיפה מותר
קני זבים קני זבות קני יולדות חַטָאות ואשמות מותרן נדבה זה הכלל
כל שהוא בא משום חטא ומשום אשמה מותרו נדבה מותר עולה
לעולה מותר מנחה למנחה מותר שלמים לשלמים ומותר הפסח
לשלמים מותר נזירים לנזירים מותר נזיר לנדבה מותר שבויים לשבויים
מותר שבוי לאותו שבוי מותר עניים לעניים מותר עני לאותו עני
מותר מתים למתים מותר המת ליורשיו ר׳ מאיר אומ׳ מותר המת
יהא מונח עד שיבוא אליהו ר׳ נתן אומ׳ בונין לו נפש על גבי קברו׃

מותר שקלים חולין ד׳לך מד׳הב בית הלל ועליה אלעמ׳
ויצפנא ועשירית האיפה הי אלחטאת אלתי יקרבהא אלעני אד׳א לם יקדר
עלי קרבן העוף וד׳לך פי שבועת בטוי ואכ׳ואתהא והו קו׳ תע׳ ואם לא
תשיג ידו לשתי תו׳ או לשני בני יונה והביא את קרבנו אנ׳ חט׳ עשירית
הא׳ סלת לחטאת פאד׳י עזל דראהם לשרא הד׳ה אלעשירית איפה או
לשרא תורים ובני יונה אלאזמה לזבים וזבות ויולדות או לשרא
חטאת ואשם ובקי מנהא בקיה פתלך אלבקיה ישתרא בהא עולה
נדבה ועלי הד׳י אנחו ימשי קו׳ מותר עולה לעולה מותר הפסח לשלמים
לאנהא גמיעהא קדשים קלים מותר נזירים לנזירים בקייה אלקראבין
אלתי יקרבהא אלנזירים והי שלוש בהמות כמא יבין פאד׳י אשתרך נזירים
גמלה פי קרבאנהם כמא יבין פי מסכת נזירות ובקאת בקייה יצרפהא
אלי אלנזירים פי קרבאנהם מותר מתים למתים אד׳י גמע מאל ליצרף
פי דפן אלאמואת ואכפאנהם וקו׳ מותר המת ליורשין קול צחיח ונפש

הו אלתקביב אלדי יעמל פוק אלקבור וממא ינבגי אן תעלמה אן גבאיי
צדקה אלדי ראוא מן אלמצלחה ובשרט אן יכון דלך ען ראי גמלה אהל
אלמדינה אן יגיירו הדה אלבקייאת ויפעלון מא אראדו מתל אן יצרפו
מותר שבויים לעניים ומא אשבה דלך פאן להם אלכיאר וכדי יבין
מן תלמודנא ופי ירושלמי איצא קאלו פיה די אלמוצע אין ממחין ביד
ביד פרנסין בכך ואנמא תלזם הדה אלאשיא כלהא אדי לם תכון תם
צ̇רורה דאעיה ולא אגמע אלשיוך ואהל אלמדינה עלי כלאף דאלך
אמא אדי אגמעוא פיתבע אגמאעהם׃

או מותר יתום
לשבויים

פרק שלישי

בשלשה פרקים בשנה תורמין את
הלשכה בפרס הפסח ובפרס העצרת ובפרס החג והן גרנות של
שלמעשר בהמה דברי ר׳ עקיבה בן עזאי אומ׳ בעשרים ותשעה
באדר באחד בניסן בעשרים ותשעה באב ר׳ אלעזר ור׳ שמעון אומ׳
באחד בניסן באחד בסיון בעשרים ותשעה באלול ולמה אמרו
בעשרים ותשעה באלול ולא אמרו באחד בתשרי מפני שהוא יום
טוב ואי אפשר לעשר ביום טוב לפי כך הקדימוהו בעשרים ותשעה
באלול׃ ביינו פי אלתלמוד וקאלו כולה כאחת היתה באה יעני
פי פצל פסח כאנת תגתמע כלהא ואנמא רתבו אן יכרג מנהא פי
תלאתה פצול כדי לעשות פרסום לדבר יעני אן ישתהר ויתבין אן
פי פצל פסח ילזם תוציל תרומת אלמוצע אלקריב ואלדי יליה ואבעד מנה
פי עצרת ואלדי יליהו אבעד פי סוכות והו קולהם הלין קריבין בפרס
הפסח והלין דרחיקין בפרס העצרת והלין דרחיקין מנהון בפרס
החג ומעני פרס וקט אלפצל וכדי קאלו כל מאן דתנינא פרס פלגא יעני
נצף שהר ופי אלתוספתא איזה הוא פרס אין פחות מחמשה עשר יום
קודם הרגל ומעני תורמין קד בינאה ואנא אעידה ודלך אן [illegible]
אלאמואל כלהא אלמגתמעה מן אלשקלים ותעמל פי לשכה ויוכד מן

דלך

ד'לך אלמאל אלד'י פי אללשכה פי תלאת קפף עלי מא נבינה תחמל גמלה
ממא אגתמע מן אלמאל ולים להא חד מדכור פי אלמשנה ועמהא מא פי אל
ירושלמי וקאל כמה הוא שיעור של קופות פאין אגוב ילמד סתום מן
המפורש יעני אנא נתעלמהא מן אלהלכה אלתי בעד הד'ה כמא נבין
בעד ותגעל אלתלאת אלקפף פי לשכה מן אללשכות תחת תקאף תם
יכרג מן הד'ה אלתלאת אלקפף מן אלמאל פי הד'ה אלתלאתה פצול פי כל
פצל ופצל מקדאר מעלום יצרף פי אלקרבנות כמא נבין פי הד'ה אלמסכ'
תה ועך אכתר אלמאל מן אלקפף אלתלאת אלתי אכתרנא פיהא יקול בשלשה פרק
בשנה תורמין את הלשכה ואכתלאף ר' עקיבה וחבירין אנמא הו פי
אוקאת אלמעשרות אעני מעשר בהמה וסתבין אחכאם דלך עלי אלתפציל
פי אלפרק אלאכיר מן מסכת בכורות והלכה כר' עקיבה׃ בשלוש
קופות שלשלוש שלש סאין תורמין את הלשכה וכת' עליהן אלף בית
גימל ר' ישמעאל אומ' יונית היה כתוב עליהן אלפא ביטא גמא אין התורם
נכנס לא בפרגוד חפות ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלה ולא
בקמיע שמא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני או שמא יעשיר ויאמרו
מתרומת הלשכה העשיר לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך
שהוא צריך לצאת ידי המקום שנ' והייתם נקיים מי' ומישראל ואומ'
ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם׃ קד אעלמתך פי אלאול
אלמתקדמה אן אלמאל כלה יגמע פי לשכה ותמלי מנה תלאת קפף
ויכרג מנהא פי כל פצל מן אלפצול אלתלאתה פקאל פי הד'ה אלהלכה אן אלדי
יכרג מנה פי כל פצל הו שלש שלש קופות שלש סאין ומכתוב עלי
אלתלאת קפף אלתי תחמל כל ואחדה שלש סאין אבג ואלעלה פי דלך
ליתצל מן אלאולי חתי תנפד תם תבדי אלתאניה חתי תנפד תם תבדי
אלתאלתה חתי תנפד תם תמלא מרה תאניה בפרס העצרת תם תמלי
מרה תאלתה בפרס החג פיכון אלדי מקדאר אלמכרוג פי הד'ה אל
תלאתה אוקאת סבע ועשרון סאה לאן תשע סאין יכרג פי כל

דפעה פנעלם מן דלך אן אלתלאת קפף אלכבירה אלתי פיהא כאן אלמאל
מגמוע ומנהא יכרג פי כל פצל אנמא תחמל סבע ועשרין סאה
כל קפה מנהא תחמל תשע סאין והדא הו מעני קולהם תלך פי
תעלם מקדארהא ילמד סתום מן המפורש שלש שלש שלש סאין וג׳
ואן כאן אלמאל אכתר מן מחמל אלקפף פתלך אלזיאדה תתסמי שירי
הלשכה וקד עלמת אן התורם הו אלדי ימלי הדה אלתלאת קפף
אלתי תחמל תשע סאין קאל לא ידכל לבית אלמאל בדרע יסתרה
ולא בנעל ולא בקרק ולא בתפלין ולא בחרז ללא יתהם אנה סרק
שיא מן אלמאל ענד דכולה ואכפאה הנאך׃ שלבית רבן
גמליאל היה נכנס ושקלו בין אצבעותיו וזורקו לפני התורם והתורם
מתכוין ודוחפו לקופה אין התורם תורם עד שהוא אומר להם
אתרום והן אומרין לו תרום תרום תרום שלשה פעמים׃ קולה
שלבית רבן גמליאל יעני כל שכץ מנהם אנמא כאן ידפע שקלו
עלי הדה אלצפה יקצד בדלך אן יחצל בתוך הקופה ויתרם פי תלך
קראבין כשיתה אן יבקי פי גמלה אלנקאת אלתי תבקי אלגיל׃
תרם את הראשונה וחפה בקטבליות השניה וחפה
בקטבליות השלישית לא היה מחפה מפני מה לא היה מחפה
שמא ישכח ויתרום מן התרום תרם את הראשונה לשם ארץ ישראל
והשניה לשם הכרכים המוקפין לה והשלישית לשם בבל ולשם
מדי ולשם המדינות הרחוקות׃ אלתלאת קפף אלכבירה
אלתי פיהא גמלה אלמאל אלתי בינא אנהא תחמל סבע ועשרין סאה
כאנה מגטאה בתלאתה מנאדיל פידכל אלתורם באלתלאת אלקפף
אלצגירה אלתי תחמל תשע סאין כמא בינא פימלי אלקפה אלמכתוב
עליהא א מן אחדי אלתלאת קפף אלכבירה תם יגטיהא במנדילהא תם
יכשף אלקפה אלתאניה מן אלקפף אלכבירה וימלי מנהא אלקפה אלמכתוב
עליהא ב תם יגטיהא תם יכשף אלקפה אלתאלתה וימלי מנהא אלמכתוב

לשם

עליהא

עליהא ג' ולא יגטיהא כשאיתנא אן יגטיהא פאדי כאן פי אלאכראג
פי אלמרה אלראבעה יכרג אוולא מן אלקפה אלכבירה אלתי אכרג מנהא
אילא בתחלה פי אלמרה אלאולי והדיהו מעני קו' שמא יתרום כמן
התרום פאדי כאן תרכהא מכשופה כאנת מעלומה ואדי דכל פי
אלמרה אלתאניה בדי מנהא חתי יכרג מן כל קופה מן אלתלאת. תי
כבירה כל ואחדה מן אלתלאת אלקפף אלמכתוב עליהא אבג חתי
תכון כל קפה מנהא קרב מנהא ען גמיע ישראל לאן כל קפה מן תי
תלאת אלצגירה ען גו' מן ישראל יגרין פיהא הו קו' תרם את הראשונה
לשם ארץ ישראל וכו' והדה אלתרימה הי אלתי יקצד פיהא אלתורם ענד
מא יתרום על הגבוי ועל העתיד ליגבות כמא קלנא פי מא תקדם

פרק רביעי

התרומה מה היו עושין בה לוקחין בה תמידין
ומוספין ונסכיהם והעומר ושתי הלחם ולחם הפנים וכל קרבנות
הצבור שומרי ספיחים בשביעית נוטלין שכרן מתרומת הלשכה
ר' יוסי אומ' אף הרוצה להתנדב שומר חנם אמרו לו אף אתה אומר
שאינן באין אלא משל ציבור: נבאור. אלשביעית יתסמי ספיח
לאנהא לא יזרע פיהא שי ואנמא ינבת פיהא מא קד זרע פי אלסנה
אלמאציה והו אלצחיח והו אלדי יתסמא ספיח כמא בינא פי שביעית ומעלום
אן כל מא תנבת הפקר יאכלה אלנאס כלהם ונחן נחתאג פי כל סנה
עומר התנופה ושתי הלחם מן החדש עלי מא תבין ענדנא פי
מנחות והו קולהם כל קרבנות הצבור והיחיד באים מהארץ ומחוצה
לארץ מן החדש ומן הישן חוץ מן העומר ושתי הלחם שאינן באין
אלא מן החדש ומן הארץ ולדלך נחתאג אן נכתרי אלנאס יחרסון בען
אלספיחים ולא יתסייבון אלנאס עליהא פי שנת שמטה פלא נגד מא
יגאב מנה העומר ושתי הלחם פדלך אלתמן אלדי יעטי להם פי אגרתהם
כאנה ישתרי בה העומר ושתי הלחם וקאל ר' יוסי אן מן הערב לשמור

בחנם אלתי יניר העומר ושתי הלחם לה כלה שך לאנהא הפקר וקד
חרסהא דון תמן וקא׳ בהא פאנהא תקרב ותגוז ען אלנאס כלהם פהו
יעתקד אדא אן משתנה קרבן יחיד לקרבן צבור וכאלפוה אלחכמים פי
דלך וקאלו אנת תקר אן העומר ושתי הלחם אינן באין אלא משלצבור
פכיף יתקרב אותם יחיד אד׳ וליס לנא פי שנה שביעית תמן גיר תמן
חרסהא והדי׳ אעתראץ עלי אעתקאדהם אלדין יקולון קרבן יחיד
אינו משתנה לקרבן צבור ואין הל׳ כר׳ יוסי׃ פרה ושעיר
המשתלח ולשון שלזהורית באין מתרומת הלשכה כבש פרה וכבש
שעיר המשתלח ולשון שבין קרניו ואמת המים וחומת העיר ומג׳
דלותיה וכל צרכי העיר באין משיירי הלשכה אבא שאול אומר
כבש פרה כהנים גדולים עושין אותו משלעצמן׃ תרומ׳ הלשכה
הו אלמאל אלדי יגעל פי אלתלאת אלקפף אלכבירה אלתי דכרנאהא מראת ואל׳
בקייה אלתי תבקי פי אלשכה זאיד עלי אלקפף תתסמא שיירי הלשכה
וכבש הו שבל מן עור על מתא אלשבל אלדי יסמונה אלמהנדסין פי
כתבהם אלמנשור יטלע עליה וימשי עליה שבה דרג לכן ליס פיה
דרגאת עלי הדה אלצורה׃ וסייבין פי מוצעו וקו׳ כבש פרה
יעני אלכבש אלתי תכרג עליה פרה אדמה מן הר
הבית להר המשחה כמי׳ יבין פי מס׳ פרה וכבש ש׳עיר המשתלח הו
איצא אלדי יכרג עליה שעיר המשתלח מן אלעזרה אלי כארג אלמקדש
כמ׳ יבין פי יומא והנאך איצא יבין אן לשון שלזהורית קושרין בראש
שעיר המשתלח ואין הל׳ כאבא שאול׃ מותר שיירי הלשכה
מה היו עושין בהן לוקחין בהן יינות שמנים וסלתות והשכר להקדש
דברי ר׳ ישמעאל ר׳ עקיבה אומ׳ אין משתכרין משלהקדש אף לא
משלעניים׃ והשכר להקדש יעני כל מא ירבח פיהא בין שראהא
ובין ביעהא מן אלדין יקבלון עלי אלקרבנות מן סחיר אלנאס וקאל ר׳ עקיבה
לא יתגר במאל אלהקדש ולא במאל אלעניים והל׳ כר׳ עקיבה׃

מותר התרומה מה היו עושין בו רקועי זהב צפוי לבית קדש הקדשים
ר' ישמעאל אומ' מותר פירות לקיץ המזבח מותר תרומה לכלי שרת.
ר' עקיבה אומ' מותר תרומה לקיץ המזבח מותר נסכים לכלי שרת
ר' חנניה סגן הכהנים אומ' מותר נסכים לקיץ המזבח מותר תרומה
לכלי שרת. זה וזה לא היו מורים בפירות: קד תקדם לך אן רבי
ישמעאל יעתקד אן מותר שיירי הלשכה ישתרי בהא יינות שמנים
וסלתות ויכון רבחהא להקדש פד'לך אלרבח הו אלדי יסמיה מותר פירות
יעני אלשי אלדי רבח פיהא ותזיד פי תמנהא וקד בינת לך פי אלפרק אלדי בעד
הדי אן אלנסכים קד ירבח פיהא אלהקדש ויג'תמע לה תמן זאיד והו אלדי
יתסמא מותר נסכים וקיץ אסם אלציף ופאכהת אלציף אעני אלתין ואל
ענב אלתי תנשר ותיבס ויאכלהא אלנאס פתיר זאיד עלי טעאמהם
פתסמא את אלקראבין אלתי תקרב על גבי המזבח זאיד עלי אלמפרוץ
קיץ המזבח והי כלהא עולות פהי תסמא קיץ המזבח אנמא
אג'רץ' אן ישתרי בד'לך אלמאל בהאימא ותקרב עולות נדבה והי משל
ליציבור וקו' זה לזה לא היו מורים בפירות יעני ר' עקיבה ור' חנניה
לא יקרון לה פי שכר יינות שמנים וסלתות לאנהמא יקולאן אין משתכ
רין בפירות משל הקדש כמי תקדם וקטוע אהל פי הדי כלה קולהם
תניא: בית דין על המותרות שיקרבו עולות" מותר הקטרת
מה היו עושין בה מפרישין ממנה שכר האומנין ומחללין אותה על
מעות האומנין ונותנין אותה לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחין
אותה מתרומה חדשה ואם בא החדש בזמנו לוקחין אותה לתרומה
חדשה ואם לאו מן הישנה: לא שך אן אלקטרת אנמא תעמל
מתרומת הלשכה וד'לך דא כלה פי קו' פי אול אלפרק וכל קרבנות
הציבור פא'די בקייה' מנהא בקייה אכתר ממא נחתאג פי בקייה
עאמנא אן מעלום מא יקרב מנהא כל יום עלי מא נבין פי אול
כריתות פמא כאן מתרומת הלשכה מתל אגרה' אלצנאע אלדין תנחולו

אלקטורת ועז תרומת הלשכה יקול ... ממנה שכר האומנין
פירגע דלך אלשכר חולין באלשך ... כאן אלבקייה אלתי בקאת מן
אלקטורת על שכר האומנין אלדי רגע חולין פירגע דלך אלשכר קודש
ויודי בה מן תרומת השנה ותרגע תלך אלבקייה אלתי בקיית מן אלקטורת
חולין פתעטי להם פי אגרתהם חתי תשתרי מנהם פי אול אלעאם מתרומ׳
חדשה ותצרף פי אלסנה אלמסתקבלה ופי תוספת מעילה שאין הקודש
מתחלל על המלאכה אלא על המעות כיצד הן עושין מפרישין שכר
האומנין ופאן תם אלעאם ולם תגתמע תרומה חדשה ונחן נחתאג
אלקטורת פתשתרי מנהם מתרומה ישנה ותקרב המקדיש
נכסיו והיו בהן דברים ראויין לקרבנות הצבור ינתנו לאומנין בשכרן
דברי ר׳ עקיבה אמ׳ לו בן עזאי אינה היא המדה אלא מפרישין מהן
שכר האומנין ומחללין אותם על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין
בשכרן וחוזרין ולוקחין אותם מתרומה חדשה בן עזאי יקול
אין הקודש מתחלל על המלאכה פלדלך יקול אנה יוכד מן תלך אלנכסים
שכר האומנין אלדין כדמו אלקטרת ואלדי יחתאג פתגמע תלך הנכסים חולין
תם מחללין עליהם דברים הראויים לקרבנות הציבור והיני תעטי
תלך אלבהמה לאומנין בשכרן ותשתרי מנהם מתרומה חדשה עלי נחו
אלמדהב אלדי פעל פי אלקטורת והו קול בן עזאי אינה היא המדה יעני ליס
הדא מטאבק למדהב אלדי יתכם פי אלקטורת ולא גארי עלי קיאסה וכלאם
בן עזאי מטאבק לכלאם אלמתקדם פי אלקטרת פלדלך אקול הלכה
כבן עזאי המקדיש נכסיו והיתה בהם בהמה ראויה ליקרב
על גבי המזבח זכרים ונקיבות ר׳ אליעזר אומ׳ זכרים ימכרו לצריכי
עולות ונקיבות ימכרו לצריכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר
נכסים לבדק הבית ר׳ יהושע אומ׳ זכרים עצמן יקרבו עולות ונקיבות
ימכרו לצריכי זבחי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו
לבדק הבית אמ׳ ר׳ עקיבה רואה אני את דברי ר׳ אליעזר מדברי ר׳

יהושע

פי כאנת זה שלא כנגד זה מערבין אחד אסרנו לאנהא חינ׳ כצורה
עקומה כמא ד׳כרנו׃ מתני׳ שבין שתי חצירות גבוה עשרה
טפחים מערבין שנים ואין מערבין אחד אלו מאכילין מכאן ואלו מאכילין
מכאן נתמעט התבן מעשרה טפחים מערבין אחד ואין מערבין שנים׃
יע׳ במאכילין אן יתרכן בהאימהם תאכל מנהא מן הד׳ה ומן הד׳ה
ומן תלך׃ כיצד משתתפין במבוי מניח את החבית ואומר הרי זו
לכל בני המבוי ומזכה להם על ידי בנו ובתו הגדולים ועל ידי עבדו
ושפחתו העברים ועל ידי אשתו אינו מזכה לא על ידי בנו ובתו הקטנים
ולא על ידי עבדו ושפחתו הכנענים מפני שידם כידו׃ קאל צאל
ענדנא אן עירובי תחומין ושיתופי מבואות ועירובי תבשילין כלהם
צריכין לזכות על ידי אחר ותחתאג אן תכון תעלם אנה קד יגמע פיהא
שיתופי מבואות מרתפעה מן אלארץ טפח לתט׳הר מנעזלה ובין הו
אן הד׳י אלדי קלנא להם מזכה אנמא הו אלדי כאן אלשי אלדי יכון בה אלשיתוף
לשכן ואחד פיחתאג יקים שכנא יתמלך להם נציבהם ויקום מקאמ׳
מהם אנמא אן עמל כל שכן בזאה פלא חאגה הנאך למזכה׃
נתמעט האוכל מוסיף ומזכה ואינו צריך להודיע נתוספו עליהן מוסיף
ומזכה וצריך להודיע׃ מלאך הד׳י אלחכם אנה אן כאן אלשיתוף
מן נוע ואחד פלו תלף בגמלתה לא יחתאג יערף ואן כאנת אנואע
כתירה ונקצת מוסיף ומזכה ואינו צריך להודיע ואן תלפת כלהא
צריך להודיע וכל מא נקול אנה צריך להודיע אנמא הו אדי כאן לאכר
באבין פי דרבין לאנה אדי עמל עירוב מע אהל הד׳י אלדרב חרם עליה
אלתצרף פי ד׳לך אלדרב אלאכר פיחתאג אן יעלם פי אי אלדרבין יריד
אלתצרף אמא אן לם יכן לה באב גיר פי ד׳לך אלדרב פלא יחתאג יעלם
אד׳ אלאצל ענדנא זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו׃
כמה הוא שיעורו בזמן שהן מרובין מזון שתי סעודות לכולם ובזמן
שהן ממועטין כגרוגרת להוצאת שבת לכל אחד ואחד׃ מועטין

הו אן יכון דון אלתמאניה עשר ומא זאד על אלתמאניה עשר מ"ם מרובין
לאן מזון שתי סעודות הי תמאן עשרה גרוגרות וקד להוצאת שבת יעני
אלתי הי שיעור הוצאת שבת כמא תקדם לך פי שבת׳ אמר ר׳ יוסי
בד"א בתחלת העירוב אבל בשירי העירוב כל שהוא לא אמרו לערב
בחצירות אלא כדי שלא לשכח את התינוקות׳ והדי אלאצל אלדי דכר
אנה לא אמרו לערב בחצירות אלא שלא לשכח את התינוקות צחיח לאן
אלצביאן אלצגאר לא יעלמון מא אנקצא בין אהל אלמבוי מן אלשיתוף
פטגינא אלי עירוב בחצירות מע כונהם משתתפין במבוי כדי שלא ישכחו
התינוקות תורת עירוב ואין הל׳ כר׳ יוסי׳ בכל מערבין ומשתתפין
חוץ מן המים ומן המלח דברי ר׳ אליעזר ור׳ יהושע אומ׳ ככר הוא עירוב
אפילו מאפה סאה והיא פרוסה אין מערבין בה ככר באיסר והוא שלם
מערבין בו׳ קד תקדם לך פי אול אלפרק אלתאלת אן קו׳ בכל מערבין
ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח אנמא דלך פי עירובי תחומין
ושיתופי מבואות ולא אכתלאף פי דלך ואנמא אכתלף הנא ר׳ אליעזר
ור׳ יהושע אן ר׳ אליעזר יגיז עירובי חצירות בככר נאקצה והו מענא
מא נקל פי קו׳ בכל מערבין ור׳ יהושע יקול אן עירובי חצירות לא תכון
בוגה אלא בשלימה ולו כאנת אקל מקדאר ועלת דלך משום איבה לא
יקול אחד אלגיראן אנא נעמל פרוסה ואנת שלימה והל׳ כר׳ יהושע׳
נותן אדם מעה לחנוני או לנחתום כדי שיזכה לו בעירוב דברי רבי
אליעזר וחכמ׳ אומ׳ לא זכו לו מעותיו ומודים בשאר כל האדם שזכו לו
מעותיו מפני שאין מערבין לו לאדם אלא לדעתו אמ׳ ר׳ יהודה בד"א
בעירובי תחומין אבל בעירובי חצירות מערבין לדעתו ושלא לדעתו
לפי שזכין לו לאדם שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו׳ כדי שיזכה
לו בעירובו יעני אנה יעטיה כבזא בדלך אלתמן אלדי אעטאה ומזכה לו
על ידי אחר והו גאיב לאנה מתי דפע אלתמן פקד תם אלביע מן התורה
עלי מא יבין פי מוצעה ואלחכמ׳ יקולון אנה לם יתם אלביע חתי יאכד אלכבז

בני

לאן אלשרע לא ינסבאן עלי אול לפראך יקולון איאך ירתאי ויברי לה פי
אלדהא תם ירתאי תאניה בעד דכול יום טוב פי אלדהא והי מוקצה
אמא פי אלתואני ומא בעדהא פלא אכתלאף אנה יגזיה קן זה וזה אני
נוטל: זימן שחורים ומצא לבנים לבנים ומצא שחורים שנים
ומצא שלשה אסורים שלשה ומצא שנים מותרין בתוך הקן ומצא
לפני הקן אסורין ואם אין שם אלא הן הרי אלו מותרין: ירד
באול הדי אקול אן אדי זימן שחורים ולבנים ומצא שחורים במקום
לבנים ולבנים במקום שחורים אסורות ביום טוב לאנא נקול תלך
אלדי אער טארת ומצאת והדה אלתי וגדנא אכרי הי גאת מן מוצע
אכר והדה הי אלפאידה אלתי תסמענא וכדלך אדי תרך אתנין ווגד
תלתה חרמת עלי אי חאל אן כאן זאד עליהמא תאלת קד אכתלט
אלמוקצה באלמוכן ואן כאן הו אכרי פאלו חראם וקו ואם אין שם
אלא הם הרי אלו מותרין בשרט אלא תכתטיע אלטיראן ולו כאן ברגה
תאניא עלי מקרבה דלך אלברג לכן לא יכון פי צפה פאעל מנהן
אנא לא נקול מן אלברג אלתאני אנדרגת להדי אלברג לאנהא אדי דרגת
מן ברגהא ומשאת אנמא תנדרג באזא ברגהא ולא תערג ענה:

בית שמאי אומ' אין מסלקין את התריסין ביום טוב בית
הלל מתירין אף להחזיר בית שמאי אומ' אין נוטלין את העלי
לקצב עליו בשר בית הלל מתירין בית שמאי אומ' אין נותנין את
העור לפני בית הדריסה ולא יגביהנו אלא אם כן יש עמו בשר ובית
הלל מתירין בית שמאי אומ' אין מוציאין לא את הקטן ולא את
הלולב ולא את ספר התורה לרשות הרבים ובית הלל מתירין:

תריסין אלאלואח אלתי תגלק בהא אבואב אלחואנית ואדי לם יכן להא
להא רתאג לא כלאף אנהא חלאל ולו כאנת גלק לבית פי דאכל אל
דאר ואדי כאן להא רתאג פי טרף אללוח פלא כלאף אנה חראם
ולו כאנה לחאנות פי רשות הרבים לאנא נכשי אן יסמר ליתבת

אלוח ואנמא אלכלאף פי אואה יכון להא רתאג פי וסט אלוח ופי ת״יכ׳
חניות כאלה בית שמאי יחרמון ובית הלל יגיזון החזרת תריסין ש׳
ונתינתה עוד לפני בית הדריסה מן סבב שמחת יום טוב לאן אן הרמני
דלך לא יפתח חאנותה ליאכד מנה מא יחתאג אליה יתרך אלאנותרון
גלק פי סרק ולא ידבח בהימה אן כאנת עגרה ללא יפסד לה גלדהא
ועלי הו מהראס כביר מן עוד והו כשבה מכרוטה תדק בה אלהריס
ונחוהא ושרח לקתב ליפצל עליה ובית שמאי לא יגיזון הוצאה אלא
אן כאן פיהא צורך אכילה לקו׳ אך אשר יאכל לכל נפש פלדלך יקולון
אין מוציאין את הקטן ואת הלולב וכל מא שאבההמא ובית הלל
יקולון מתוך שהותרה הוצאה לצורך אכילה הותרה שלא לצורך
וכדלך איצא יקולון מתוך שהותרה הבערה לצורך הותרה שלא
לצורך והל׳ א״צל צחיח׃ בית שמאי אומרין אין מוליכין חלה
ומתנות לכהן ביום טוב בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום
ובית הלל מתירין אמרו בית שמאי לבית הלל גזרה שוה חלה
ומתנות כהונה לכהן ותרומה מתנה לכהן כשם שאין מוליכין את מתנה
התרומה כך לא יוליכו את המתנות אמרו להם בית הלל לא אם
אמרתם בתרומה שאינו זכאי בהרמתה תאמרו במתנות שהוא
זכאי בהרמתם׃ מתנות הי הזרוע והלחיים והקבה וקד ביינא
לך אן מן גמלה אלאשיא אלמחרמה פי יום טוב אין מגביהין תרומה
ומעשרות וקד פי הדה אלמשנה אן בית שמאי ובית הלל מכתלפין
פי הולכת חלה ומתנות ביום טוב ומתפקין שאין מוליכין תרומה גיר
צחיח ואנמא הם מתפקין שמוליכין חלה ומתנות ומכתלפין פי אל
תרומה ובית הלל יקולון חלה ומתנות מתנה לכהן ותרומה מתנה
לכהן כשם שמוליכין את המתנות כך מוליכין את התרומה ובית
שמאי יקולון להם לא אם אמרתם במתנות שזכאי בהרמתם תא׳
תאמרו בתרומה שאינו זכאי בהרמתה׃ הדי הו נץ אכתלאפהם׃